

Bruxelles, 21.4.2021.
COM(2021) 189 final

2021/0104 (COD)

Prijedlog

DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o izmjeni Direktive 2013/34/EU, Direktive 2004/109/EZ, Direktive 2006/43/EZ i Uredbe (EU) br. 537/2014 u pogledu korporativnog izvještavanja o održivosti

(Tekst značajan za EGP)

{SEC(2021) 164 final} - {SWD(2021) 150 final} - {SWD(2021) 151 final}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

• Razlozi i ciljevi prijedloga

Direktiva o nefinancijskom izvještavanju (Direktiva 2014/95/EU) o izmjeni Računovodstvene direktive donesena je 2014.¹ Društva obuhvaćena područjem primjene Direktive o nefinancijskom izvještavanju trebala su 2018. prvi put podnijeti izvještaj u skladu s odredbama Direktive (za financijsku godinu 2017.).

Direktiva o nefinancijskom izvještavanju primjenjuje se na velike subjekte od javnog interesa s prosječnim brojem zaposlenika većim od 500 i na subjekte od javnog interesa koji su matična društva velikih grupa s prosječnim brojem zaposlenika većim od 500 na konsolidiranoj osnovi². Direktivom o nefinancijskom izvještavanju društva kćeri izuzimaju se iz obveza izvještavanja ako njihova matična društva podnose izvještaj za cijelu grupu, uključujući društva kćeri. Zahtjevima za izvještavanje iz Direktive o nefinancijskom izvještavanju podliježe približno 11 700 društava³.

Direktivom o nefinancijskom izvještavanju uveden je zahtjev da društva izvještavaju o tome kako pitanja održivosti utječu na njihove poslovne rezultate, položaj i razvoj (aspekt „izvana prema unutra”), no i o njihovu utjecaju na ljude i okoliš (aspekt „iznutra prema van”). To je često poznato kao „dvostruki aspekt materijalnosti”.

Komisija je u skladu s Direktivom o nefinancijskom izvještavanju 2017. objavila neobvezujuće smjernice za izvještavanje za društva⁴. Dodatne smjernice za objavljivanje informacija o klimi objavila je 2019.⁵ Te smjernice nisu dovoljno utjecale na poboljšanje kvalitete informacija koje društva objavljuju u skladu s Direktivom o nefinancijskom izvještavanju.

Europska komisija obvezala se u europskom zelenom planu i svojem programu rada za 2020.⁶ da će predložiti preispitivanje Direktive o nefinancijskom izvještavanju. Europskim zelenim planom EU se nastoji preobraziti u moderno, resursno učinkovito i konkurentno gospodarstvo bez neto emisija stakleničkih plinova do 2050.⁷ Gospodarski rast će se odvojiti od iskorištavanja resursa i osigurati će se da sve regije i građani EU-a sudjeluju u socijalno pravednom prelasku na održiv gospodarski sustav. Usto se nastoji zaštititi, očuvati i povećati prirodni kapital EU-a te zaštititi zdravlje i dobrobit građana od rizika povezanih s okolišem i

¹ Direktiva 2014/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2014. o izmjeni Direktive 2013/34/EU u pogledu objavljivanja nefinancijskih informacija i informacija o raznolikosti određenih velikih poduzeća i grupa.

² Subjekti od javnog interesa definirani su u Računovodstvenoj direktivi kao društva čiji su vrijednosni papiri uvršteni na uređena tržišta EU-a, banke (uvrštene ili neuvrštene), osiguravajuća društva (uvrštena ili neuvrštena) i sva druga društva koja su takvima imenovala države članice.

³ Brojka odražava način na koji su države članice prenijele Direktivu. Neovisno o nacionalnom prenošenju, područjem primjene Direktive o nefinancijskom izvještavanju obuhvaćeno je oko 2 000 društava.

⁴ Komunikacija Komisije COM(2017) 4234 final.

⁵ Komunikacija Komisije COM(2019) 4490 final.

⁶ Komunikacija Komisije o europskom zelenom planu, COM(2019) 640 final. Prilagođeni program rada Komisije za 2020., COM(2020) 440 final.

⁷ Komisija je 4. ožujka 2020. donijela Prijedlog Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o uspostavljanju okvira za postizanje klimatske neutralnosti i o izmjeni Uredbe (EU) 2018/1999 (Europski propis o klimi) (2020/0036 (COD)), pri čemu je predložila da cilj klimatske neutralnosti do 2050. postane pravno obvezujući za EU.

utjecaja okoliša na njih. Preispitivanje Direktive o nefinancijskom izvještavanju pridonijet će cilju razvoja gospodarstva u interesu građana. Ojačat će se socijalno tržišno gospodarstvo EU-a i time osigurati da bude spremno za budućnost i pruža stabilnost, radna mjesta, rast i ulaganja. Ti su ciljevi posebno važni zbog socioekonomske štete koju je prouzročila pandemija bolesti COVID-19 i potrebe za održivim, uključivim i pravednim oporavkom.

EU je u skladu s Akcijskim planom Komisije o održivom financiranju poduzeo brojne mjere kako bi se financijskom sektoru omogućila značajna uloga u postizanju ciljeva europskog zelenog plana⁸. Za uspješnu provedbu europskog zelenog plana i Akcijskog plana o održivom financiranju potrebni su bolji podaci od društava o rizicima za održivost kojima su izložena i njihovu vlastitom utjecaju na ljude i okoliš. Ovaj prijedlog može pridonijeti i jačanju odnosa između poduzetnika i društva u cjelini odgovornijim i transparentnijim pristupom trgovačkih društava njihovu utjecaju na ljude i okoliš, društvima, ulagačima, civilnom društvu i drugim dionicima omogućit će da, zahvaljujući digitalnim tehnologijama, radikalno poboljšaju način iskazivanja i korištenja informacija o održivosti. U prosincu 2019. Vijeće je u svojim zaključcima o uniji tržišta kapitala naglasilo važnost pouzdanih, usporedivih i relevantnih informacija o rizicima i mogućnostima za održivost te učincima na održivost i pozvalo je Komisiju da razmotri izradu europskog standarda nefinancijskog izvještavanja⁹.

Europski parlament pozvao je u svojoj rezoluciji o održivom financiranju iz svibnja 2018. na daljnji razvoj zahtjeva za izvještavanje u okviru Direktive o nefinancijskom izvještavanju¹⁰. U svojoj rezoluciji o održivom korporativnom upravljanju iz prosinca 2020. pozdravio je predanost Komisije preispitivanju Direktive o nefinancijskom izvještavanju, pozvao na proširenje područja njezine primjene na dodatne kategorije društava i pozdravio predanost Komisije razvoju EU-ovih standarda nefinancijskog izvještavanja¹¹. Europski parlament smatrao je i da bi nefinancijske informacije koje društva objavljuju u skladu s Direktivom o nefinancijskom izvještavanju trebale podlijegati obveznoj reviziji.

Glavni korisnici informacija o održivosti koje se objavljuju u godišnjim izvještajima društava su ulagači i nevladine organizacije, socijalni partneri i drugi dionici. Ulagači, uključujući upravitelje imovine, žele bolje razumjeti rizike i prilike za ulaganja koji proizlaze iz pitanja održivosti, kao i utjecaj tih ulaganja na ljude i okoliš. Nevladine organizacije, socijalni partneri i drugi dionici žele veću odgovornost poduzeća za utjecaj njihova poslovanja na ljude i okoliš.

Postojeći pravni okvir ne odgovara potrebama tih korisnika za informacijama jer neka društva od kojih korisnici žele informacije o održivosti ne dostavljaju takve informacije, a mnoga koja to čine ne dostavljaju sve informacije koje su za korisnike relevantne. Iskazane informacije često nisu dovoljno pouzdane ni usporedive među društvima. Korisnicima je često teško pronaći te informacije te su rijetko dostupne u strojno čitljivom digitalnom formatu. Nedostatne su informacije o nematerijalnoj imovini, uključujući onu stvorenu unutar društva, iako takva nematerijalna imovina u naprednim gospodarstvima predstavlja većinu ulaganja privatnog sektora (npr. ljudski kapital, robna marka, intelektualno vlasništvo i nematerijalna imovina koja se odnosi na istraživanje i razvoj).

⁸ Komunikacija Komisije – Akcijski plan o financiranju održivog rasta, COM(2018) 097 final.

⁹ Zaključci Vijeća o produblivanju unije tržišta kapitala (5. prosinca 2019.).

¹⁰ Rezolucija Europskog parlamenta od 29. svibnja 2018. o održivom financiranju (2018/2007(INI)).

¹¹ Rezolucija Europskog parlamenta od 17. prosinca 2020. o održivom korporativnom upravljanju (2020/2137(INI)).

Potrebe korisnika za informacijama znatno su se povećale posljednjih godina i gotovo će se sigurno nastaviti povećavati. Nekoliko je razloga za to. Jedan je sve bolja informiranost ulagača o tome da pitanja održivosti mogu nanijeti štetu financijskim rezultatima društava. Drugi je rastuće tržište investicijskih proizvoda s vrlo jasnom namjerom usklađenja s određenim standardima održivosti ili ostvarenja određenih ciljeva održivosti. Dodatni su razlog propisi, uključujući Uredbu o objavljivanju informacija o održivom financiranju i Uredbu o taksonomiji. Zbog tih propisa upravitelji imovine i financijski savjetnici trebaju više informacija o održivosti od društava u koja se ulaže¹². Naposljetku, pandemija bolesti COVID-19 vjerojatno će dodatno ubrzati rast potražnje za informacijama o održivosti od društava, na primjer o ranjivosti radnika i otpornosti lanaca opskrbe.

Stoga je sve veći jaz između informacija o održivosti koje društva dostavljaju i potreba predviđenih korisnika za tim informacijama. To s jedne strane znači da ulagači pri donošenju odluka o ulaganjima ne mogu u dovoljnoj mjeri razmotriti rizike povezane s održivosti, što bi moglo stvoriti sistemske rizike koji bi bili prijetnja financijskoj stabilnosti. S druge strane, taj jaz znači da ulagači ne mogu financijska sredstva usmjeriti prema društvima s održivim poslovnim modelima i aktivnostima, no time se ugrožava ostvarivanje ciljeva europskog zelenog plana i ograničava mogućnost da dionici drže poduzeća odgovornima za njihov utjecaj na ljude i okoliš pa se tako stvara manjak odgovornosti koji bi mogao narušiti učinkovito funkcioniranje socijalnog tržišnog gospodarstva.

Sadašnja je situacija problematična i za društva koja su dužna podnositi izvještaje. Zbog nepreciznosti postojećih zahtjeva i brojnosti standarda i okvira u privatnom sektoru društvima je teško pouzdano znati o kojim bi informacijama trebala izvještavati. Često teško dolaze do potrebnih informacija od dobavljača, klijenata i društava u koja se ulaže. Mnoga društva od dionika dobivaju i zahtjeve za informacije o održivosti, uz informacije koje objavljuju u skladu s važećim pravnim zahtjevima. Sve to stvara nepotrebne troškove poslovanja.

Stoga je cilj ovog prijedloga poboljšati izvještavanje o održivosti uz što manji trošak, kako bi se bolje iskoristio potencijal doprinosa europskog jedinstvenog tržišta prelasku na potpuno održiv i uključiv gospodarski i financijski sustav u skladu s europskim zelenim planom i UN-ovim ciljevima održivog razvoja.

Cilj je prijedloga osigurati odgovarajuće javno dostupne informacije o rizicima za društva koji proizlaze iz pitanja održivosti čine te utjecaju samih društava na ljude i okoliš. To znači da bi društva od kojih korisnici trebaju informacije o održivosti trebala objavljivati takve informacije, ali i sve informacije koje korisnici smatraju relevantnima. Iskazane informacije trebale bi biti usporedive i pouzdane i korisnici bi ih trebali moći jednostavno pronaći i koristiti digitalne tehnologije. To podrazumijeva promjenu statusa informacija o održivosti radi bolje usporedivosti sa statusom financijskih informacija.

Prijedlog će pridonijeti smanjenju sistemskih rizika za gospodarstvo. Poboljšat će se i raspodjela financijskog kapitala društvima te aktivnosti za rješavanje društvenih, zdravstvenih i ekoloških problema. Naposljetku, društva će biti odgovornija za svoj utjecaj na ljude i okoliš i tako će graditi povjerenje društva prema njima.

Cilj je prijedloga smanjiti nepotrebne troškove izvještavanja o održivosti za poduzeća i omogućiti im da učinkovito odgovore na rastuću potražnju za informacijama o održivosti.

¹² Uredba (EU) 2019/2088 (Uredba o objavljivanju informacija o održivom financiranju) i Uredba (EU) 2020/852 (Uredba o taksonomiji).

Donosi jasnoću i sigurnost u smislu informacija o održivosti koje treba objavljivati pa će oni koji ih pripremaju moći lakše od svojih poslovnih partnera (dobavljači, klijenti i društva u koja se ulaže) dobiti informacija koje su im potrebne za izvještaje. Trebao bi se smanjiti i broj zahtjeva za informacije o održivosti koje društva dobivaju povrh informacija koje objavljuju u svojim godišnjim izvještajima.

Postoji mnogo važnih međunarodnih inicijativa, kojima je cilj pridonijeti konvergenciji i usklađivanju standarda izvještavanja o održivosti u cijelom svijetu. EU u potpunosti podržava tu ambiciju. Društva iz EU-a i ulagači koji posluju globalno imat će koristi od takve konvergencije i usklađivanja. Komisija podržava inicijative skupina G20 i G7, Odbora za financijsku stabilnost i drugih kako bi se na međunarodnoj razini preuzela obveza razvoja osnovnih globalnih standarda za izvještavanje o održivosti koji bi se temeljili na radu radne skupine za objavljivanje financijskih informacija o klimatskim promjenama. Prijedlozi Zaklade za međunarodne standarde financijskog izvještavanja za osnivanje novog Odbora za standarde održivosti posebno su relevantni u tom kontekstu, kao i sve što je već učinjeno u okviru postojećih inicijativa, uključujući Globalnu inicijativu za izvještavanje (GRI), Odbor za računovodstvene standarde održivosti (SASB), Međunarodno vijeće za integrirano izvještavanje (IIRC), Odbor za standarde o objavljivanju informacija o klimi (CDSB) i CDP (nekadašnja organizacija *Carbon Disclosure Project*). Cilj je ovog prijedloga pridonijeti međunarodnim inicijativama za izvještavanje o održivosti. EU-ove standarde izvještavanja o održivosti trebalo bi razvijati u konstruktivnoj suradnji s vodećim međunarodnim inicijativama i što više ih uskladiti s tim inicijativama, vodeći računa o europskim posebnostima.

Ovaj se prijedlog sastoji od jedne direktive kojom se mijenjaju četiri postojeća zakonodavna akta. Mijenja se Računovodstvena direktiva, revidirane su neke postojeće i dodane neke nove odredbe o izvještavanju o održivosti. Zatim se mijenjaju Direktiva o reviziji i Uredba o reviziji da se uključi revizija informacija o održivosti. Mijenja se i Direktiva o transparentnosti da se područje primjene zahtjeva za izvještavanje o održivosti proširi na društva čiji su vrijednosni papiri uvršteni na uređena tržišta i razjasni nadzor izvještavanja o održivosti tih društava.

- **Dosljednost s postojećim odredbama politike u tom području**

Direktiva o nefinancijskom izvještavanju zajedno s Uredbom o objavljivanju informacija o održivom financiranju i Uredbom o taksonomiji središnje su komponente zahtjeva za izvještavanje o održivosti koji su temelj EU-ove strategije održivog financiranja. Svrha je tog pravnog okvira omogućiti usklađen i koherentan protok informacija o održivosti kroz financijski lanac vrijednosti.

Ovaj se prijedlog temelji na zahtjevima za izvještavanje o održivosti iz Direktive o nefinancijskom izvještavanju, koji se njime revidiraju kako bi bili usklađeniji sa širim pravnim okvirom održivog financiranja, uključujući Uredbu o objavljivanju informacija o održivom financiranju i Uredbu o taksonomiji, i kako bi se povezali s ciljevima europskog zelenog plana.

Uredbom o objavljivanju informacija o održivom financiranju uređuje se način na koji bi sudionici na financijskom tržištu (uključujući upravitelje imovine i financijske savjetnike) trebali objavljivati informacije o održivosti krajnjim ulagačima i vlasnicima imovine. Da bi sudionici na financijskom tržištu mogli ispuniti zahtjeve iz Uredbe o objavljivanju informacija o održivom financiranju te u konačnici odgovoriti na potrebe krajnjih ulagača, uključujući fizičke osobe i kućanstva, potrebne su im odgovarajuće informacije od društava u koja se

ulaže. Ovim se prijedlogom stoga nastoji osigurati da društva u koja se ulaže objavljuju informacije koje su sudionicima na financijskom tržištu potrebne da bi mogli ispuniti zahtjeve za izvještavanje iz Uredbe o objavljivanju informacija o održivom financiranju koji se na njih odnose.

Uredbom o taksonomiji uspostavljen je sustav klasifikacije okolišno održivih gospodarskih djelatnosti s ciljem povećanja održivih ulaganja i suzbijanja manipulativnog zelenog marketinga „održivih” financijskih proizvoda. Propisano je da društva obuhvaćena područjem primjene Direktive o nefinancijskom izvještavanju objavljuju određene pokazatelje stupnja okolišne održivosti svojih djelatnosti u skladu s taksonomijom. Te obveze objavljivanja informacija uredit će se posebnim delegiranim aktom Komisije. Ti pokazatelji dopunjuju informacije koje su društva dužna objavljivati u skladu s Direktivom o nefinancijskom izvještavanju, a objavljivat će ih zajedno s drugim informacijama o održivosti koje su propisane Direktivom o nefinancijskom izvještavanju.

Cilj je ovog prijedloga osigurati usklađenost zahtjeva za izvještavanje za društva s taksonomijom. To će se prije svega postići predloženim standardima izvještavanja o održivosti, u kojima će se uzeti u obzir pokazatelji koje su društva dužna objavljivati o stupnju okolišne održivosti svojih djelatnosti u skladu s taksonomijom te kriteriji provjere i pragovi iz taksonomije koji se odnose na nenanošenje bitne štete.

U usporedbi sa zahtjevima za izvještavanje o održivosti iz Direktive o nefinancijskom izvještavanju glavne su novosti ovog prijedloga:

- prošireno je područje primjene zahtjeva za izvještavanje na dodatna društva, uključujući sva velika društva i društva uvrštena na burzu (osim mikropoduzeća uvrštenih na burzu),
 - propisana je provjera informacija o održivosti,
 - precizirane su informacije o kojima bi društva trebala izvještavati i propisano je da izvještaje podnose u skladu s EU-ovim obveznim standardima izvještavanja o održivosti,
 - osigurano je da se sve informacije objavljuju kao dio izvještaja o upravljanju društava u digitalnom, strojno čitljivom formatu.
- **Dosljednost u odnosu na druge politike Unije**

Ovaj prijedlog pridonosi dovršetku unije tržišta kapitala time što se ulagačima i drugim dionicima omogućuje pristup usporedivim informacijama o održivosti društava u koje se ulaže u cijelom EU-u. Komisija će u okviru akcijskog plana o uniji tržišta kapitala (COM(2020) 590 final) podnijeti zakonodavni prijedlog za uvođenje platforme na razini EU-a za digitalni pristup javnim financijskim informacijama i informacijama o održivosti društava (europska jedinstvena pristupna točka). Ovaj prijedlog nadopunjuje tu inicijativu time što pridonosi ostvarivanju ciljeva strategije za digitalne financije za EU (COM(2020) 591 final) jer je propisano digitalno označivanje iskazanih informacija o održivosti.

Ovim se prijedlogom uzima u obzir program rada Komisije za 2021., posebno predstojeća inicijativa o održivom korporativnom upravljanju, i njezina riješenost da u okviru europskog zelenog plana pojača djelovanje protiv lažnih zelenih tvrdnji i potporu poduzećima i drugim dionicima u razvoju standardiziranih računovodstvenih postupaka za prirodni kapital u EU-u i na međunarodnoj razini.

Ovaj je prijedlog povezan s Komisijinim prijedlogom Komisije o jačanju primjene načela jednakih plaća muškaraca i žena za jednak rad ili rad jednake vrijednosti putem transparentnosti plaća i provedbenih mehanizama¹³. Povezan je i s predloženom direktivom o poboljšanju ravnoteže spolova u odborima velikih društva uvrštenih na burze u EU-u, i to razmjernom informacija o politikama društava o raznolikosti¹⁴.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

• Pravna osnova

Pravna osnova prijedloga temelji se na člancima 50. i 114. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU). Članak 50. UFEU-a pravna je osnova za donošenje mjera EU-a za ostvarenje prava poslovnog nastana na jedinstvenom tržištu u okviru prava trgovačkih društava. Pravna je osnova i za direktive 2013/34/EU, 2006/43/EZ, 91/674/EEZ i 86/635/EEZ i dio je pravne osnove za Direktivu 2004/109/EZ. U članku 50. UFEU-a propisano je da Europski parlament i Vijeće djeluju donošenjem direktiva. Nadalje, cilj je članka 114. UFEU-a uspostavljanje ili osiguravanje funkcioniranja jedinstvenog tržišta – u ovom slučaju slobodnog kretanja kapitala. Članak 114. UFEU-a uključen je kao pravna osnova za ovu direktivu o izmjeni Direktive 2004/109/EZ.

• Supsidijarnost (za neisključivu nadležnost)

Računovodstvenom direktivom, kako je izmijenjena Direktivom o nefinancijskom izvještavanju, već je uređeno objavljivanje informacija o održivosti u EU-u. Kako bi se osigurala zaštita ulagača i financijska stabilnost u cijelom EU-u potrebna su pravila o transparentnosti. Zajedničkim pravilima o izvještavanju o održivosti i provjeri izvještaja osiguravaju se ravnopravni uvjeti za društva s poslovnim nastanom u državama članicama. Znatne razlike u zahtjevima za izvještavanje o održivosti i provjeri među državama članicama uzrokuju dodatne troškove i komplikacije za društva koja posluju prekogranično. To negativno utječe na jedinstveno tržište. Države članice ne mogu same osigurati usklađenost i usporedivost zahtjeva za izvještavanje o održivosti u cijelom EU-u.

Osim toga, samo se intervencijom EU-a može osigurati usklađenost pravila o izvještavanju o održivosti s drugim propisima Unije, među ostalim s Uredbom o objavljivanju informacija o održivom financiranju i Uredbom o taksonomiji, te delegiranim i provedbenim aktima donesenima na temelju tih propisa.

Izvještavanje o održivosti predmet je sve većeg interesa i regulatornih intervencija u jurisdikcijama širom svijeta. EU stoga mora razviti koherentan i sveobuhvatan pristup izvještajima o održivosti kako bi mogao konstruktivno surađivati sa svojim međunarodnim partnerima. U usporedbi s pojedinačnim djelovanjem država članica intervencijom EU-a može se osigurati znatan europski doprinos razvoju globalne politike kako bi se bolje branili interesi europskih društava i drugih dionika.

• Proporcionalnost

Središnji element ovog prijedloga je zahtjev da društva određenih kategorija podnose izvještaje u skladu s obveznim standardima izvještavanja o održivosti. Kao što je to slučaj s financijskim izvještavanjem, potrebni su zajednički standardi kako bi iskazane informacije

¹³ COM(2021) 93.

¹⁴ COM(2012) 614.

bile usporedive i relevantne. Zajednički standardi izvještavanja uvelike će olakšati digitalizaciju, provjeru i provedbu izvještavanja o održivosti.

Ovim se prijedlogom predviđa uvođenje zahtjeva za provjeru pouzdanosti iskazanih informacija o održivosti. Predviđen je i zahtjev da društva digitalno označuju iskazane informacije o održivosti. Digitalno označivanje neophodno je kako bi se iskoristile mogućnosti digitalnih tehnologija i time radikalno poboljšalo korištenje informacija o održivosti. EU je već uveo zahtjev za digitalno označivanje financijskih informacija¹⁵.

Predlaže se proporcionalan pristup utvrđivanju društava na koja će se primjenjivati obvezni zahtjevi za izvještavanje. Ne nameću se novi zahtjevi malim i srednjim poduzećima (MSP-ovi), osim onima koja su uvrštena na uređena tržišta EU-a. Predlaže se izuzeće od obveza izvještavanja za mikropoduzeća uvrštena na burzu¹⁶.

Komisija će donijeti standarde za velika društva i zasebne, proporcionalne standarde za MSP-ove. Standardi za MSP-ove bit će prilagođeni kapacitetima i resursima takvih poduzeća. Iako bi MSP-ovi koji su uvršteni na uređena tržišta bili dužni primjenjivati te proporcionalne standarde, oni koji nisu uvršteni na burzu, a to je velika većina MSP-ova, mogu ih dobrovoljno primjenjivati.

- **Odabir instrumenta**

Ovaj se prijedlog sastoji od direktive kojom se mijenjaju odredbe Računovodstvene direktive, Direktive o transparentnosti, Direktive o reviziji i Uredbe o reviziji, čime se osigurava koherentnost odgovarajućih odredbi tih četiriju instrumenata.

3. REZULTATI *EX POST* EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENA UČINKA

- ***Ex post* evaluacije/provjere primjerenosti postojećeg zakonodavstva**

Komisija je u travnju 2021. objavila provjeru primjerenosti okvira EU-a za financijsko i nefinancijsko korporativno izvještavanje, zajedno s obveznim preispitivanjem određenih aspekata Direktive o nefinancijskom izvještavanju¹⁷. Glavni zaključak provjere primjerenosti i preispitivanja bio je da informacije o održivosti o kojima društva trenutačno izvještavaju ne zadovoljavaju potrebe predviđenih korisnika informacija i da bi Komisija stoga trebala predložiti preispitivanje Direktive o nefinancijskom izvještavanju. To je u skladu s rezultatima procjene učinka koji su priloženi ovom prijedlogu (vidjeti u nastavku).

¹⁵ Europski jedinstveni elektronički format, uveden Delegiranom uredbom (EU) 2018/815.

¹⁶ Člankom 3. Računovodstvene direktive (2013/34/EU) utvrđuju se kategorije poduzeća prema njihovoj veličini: Stavak 1.: [...] definiraju mikro poduzeća kao poduzeća koja na datum bilance ne prelaze granične vrijednosti najmanje dva od sljedeća tri kriterija: (a) bilanca ukupno: 350 000 EUR; (b) neto prihod: 700 000 EUR; (c) prosječan broj zaposlenika tijekom financijske godine: 10. Stavak 2.: Mala poduzeća su poduzeća koja na datum bilance ne prelaze granične vrijednosti najmanje dva od sljedeća tri kriterija: (a) bilanca ukupno: 4 000 000 EUR; (b) neto prihod: 8 000 000 EUR; (c) prosječan broj zaposlenika tijekom financijske godine: 50. [...] Stavak 3.: Srednja poduzeća su poduzeća koja nisu mikro poduzeća ni mala poduzeća i koja na datum bilance ne prelaze granične vrijednosti najmanje dva od sljedeća tri kriterija: (a) bilanca ukupno: 20 000 000 EUR; (b) neto prihod: 40 000 000 EUR; (c) prosječan broj zaposlenika tijekom financijske godine: 250. [...].

¹⁷ [Publication office please insert reference to Report from the Commission to the European Parliament, the Council and the European Economic and Social Committee on the review clauses in Directives 2013/34/EU, 2014/95/EU, and 2013/50/EU, and accompanying SWD- Fitness Check].

- **Savjetovanja s dionicima**

Sadržaju ovog prijedloga pridonijela su sljedeća savjetovanja.

- Otvoreno javno savjetovanje na internetu od ožujka do srpnja 2018. radi pripreme provjere primjerenosti okvira EU-a za korporativno izvještavanje.
- Ciljano savjetovanje na internetu od veljače do ožujka 2019. radi izrade smjernica o izvještavanju o informacijama o klimi.
- Ciljano savjetovanje na internetu s društvima obuhvaćenima područjem primjene Direktive o nefinancijskom izvještavanju, koje su za Komisiju proveli vanjski savjetnici (CEPS) od prosinca 2019. do ožujka 2020.
- Prikupljanje povratnih informacija na internetu za Komisijinu početnu procjenu učinka u svrhu preispitivanja Direktive o nefinancijskom izvještavanju od siječnja do veljače 2020.
- Otvoreno javno savjetovanje na internetu o preispitivanju Direktive o nefinancijskom izvještavanju od veljače do lipnja 2020.
- Ciljane ankete na internetu za MSP-ove (Panel za MSP-ove) o izvještavanju o održivosti od ožujka do svibnja 2020.

Komisija je s raznim dionicima organizirala i radionice o konceptu značajnosti (studeni 2019.) i provjeri informacija o održivosti (prosinac 2020.) te odvojene savjetodavne sastanke s raznim skupinama dionika u svibnju 2020. (društva, organizacije civilnog društva i sindikati).

Na savjetovanjima su uočene neke razlike između korisnika informacija o održivosti i izvjestitelja. Korisnici daju prednost detaljnim i sveobuhvatnim zahtjevima za izvještavanje. Izvjestitelje brinu troškovi takvih zahtjeva i u nekoliko su navrata dali do znanja da bi radije zadržali visoki stupanj slobode odlučivanja o tome što i kako iskazati.

Na otvorenom javnom savjetovanju o preispitivanju Direktive o nefinancijskom izvještavanju ipak je iskazana snažna podrška obveznim standardima izvještavanja o održivosti (više od 80 % svih ispitanika, uključujući 81 % ispitanika koji su društva ili predstavljaju društva koja sastavljaju izvještaj o održivosti). Mnogi su dionici istaknuli da bi se EU-ovi standardi izvještavanja o održivosti trebali temeljiti na međunarodnim inicijativama za utvrđivanje standarda i biti s njima usklađeni. Dionici su istaknuli i da treba objasniti obvezu izvještavanja u skladu s dvostrukim aspektom materijalnosti.

Savjetovanja su pokazala i da postoji snažna potpora mjerama kojima se osigurava usklađenost zahtjeva za izvještavanje o održivosti iz Direktive o nefinancijskom izvještavanju s relevantnim propisima EU-a, posebno s Uredbom o objavljivanju informacija o održivom financiranju i Uredbom o taksonomiji.

Različita su stajališta dionika o kategorijama društava na koje bi se trebali primjenjivati obvezni zahtjevi za izvještavanje. Većina organizacija civilnog društva i sindikata podržava proširenje područja primjene Direktive o nefinancijskom izvještavanju na širok spektar društava, uključujući velika društva koja nisu uvrštena na burzu i MSP-ove. Mnoge financijske institucije i upravitelji imovine podržavaju uvođenje proporcionalnih zahtjeva za izvještavanje za MSP-ove, osobito za one uvrštene na burzu. Poslovna udruženja uglavnom su bila protiv proširenja područja primjene zahtjeva za izvještavanje. Organizacije koje predstavljaju MSP-ove, kao i većina MSP-ova, protive se uvođenju obveznih zahtjeva za MSP-ove, ali ostaju otvorene za ideju proporcionalnih standarda za MSP-ove, koji se

primjenjuju na dobrovoljnoj osnovi. Razne skupine dionika predložile su da se zahtjevi za izvještavanje primjenjuju i na društva iz trećih zemalja.

- **Prikupljanje i primjena stručnog znanja**

Komisija je pri pripremi ovog prijedloga uzela u obzir preporuke radne skupine koju je osnovala Europska savjetodavna skupina za financijsko izvještavanje (EFRAG) kako bi ispitala mogućnost izrade europskih standarda izvještavanja o održivosti¹⁸. Razmotrila je i preporuke predsjednika EFRAG-a o mogućim promjenama upravljanja EFRAG-om ako se od njega zatraži da izradi takve standarde¹⁹. Upravljanje EFRAG-om na odgovarajući bi se način promijenilo prije nego što EFRAG Komisiji podnese nacrt standarda. Posebno bi trebalo uvesti novi stup izvještavanja o održivosti, uz postojeći EFRAG-ov stup financijskog izvještavanja. Novi stup bi trebao imati robusnu upravljačku strukturu i odgovarajući postupak koji odražava njegova ulogu u razvoju standarda. Trebao bi integrirati širi spektar dionika, a ne samo one koji su tradicionalno uključeni u financijsko izvještavanje, što podrazumijeva uravnoteženu zastupljenost stručnjaka iz nacionalnih tijela, organizacija civilnog društva i privatnog sektora.

Komisija je za prikupljanje podataka o izvještavanju o održivosti, uključujući troškove, angažirala savjetnike koji su anketirali društva obuhvaćena područjem primjene Direktive o nefinancijskom izvještavanju²⁰. Angažirala je i savjetnike za analizu tržišta i postojećih praksi dostave podataka o održivosti, rejtinga i istraživanja za financijski sektor²¹.

- **Procjena učinka**

Službe Komisije izradile su nacrt procjene učinka za ovaj prijedlog²². Odbor za nadzor regulative dao je za nacrt procjene učinka pozitivno mišljenje sa zadržkama²³.

Procjena učinka odnosila se na odabir politika u tri područja: 1. standardizacija – treba li razvijati EU-ove standarde izvještavanja o održivosti i obvezati društva na njihovu primjenu; 2. provjera (revizija) – treba li provjeravati iskazane informacije o održivosti i, ako treba, na kojoj razini; i 3. područje primjene – na koje bi se kategorije društava trebali primjenjivati zahtjevi za izvještavanje.

Prema opciji politike kojoj se daje prednost i koja je utvrđena u procjeni učinka:

- (1) sva društva obuhvaćena područjem primjene bila bi dužna podnositi izvještaje u skladu sa standardima EU-a;
- (2) sva društva obuhvaćena područjem primjene bila bi dužna zatražiti ograničenu provjeru iskazanih informacija o održivosti, uključujući opciju prelaska na razumnu provjeru u kasnijoj fazi; i

¹⁸ <https://www.efrag.org/Lab2>

¹⁹ <https://www.efrag.org/Assets/Download?assetUrl=%2fsites%2fwebpublishing%2fSiteAssets%2fJean-Paul%2520Gauz%2c3%20a8s%2520-%2520Ad%2520Personam%2520Mandate%2520-%2520Final%2520Report%2520-%252005-03-2021.pdf>

²⁰ Studija o Direktivi o nefinancijskom izvještavanju <https://data.europa.eu/doi/10.2874/229601>.

²¹ Studija o rejtinima održivosti, podacima i istraživanju tržišta: <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/d7d85036-509c-11eb-b59f-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-183474104>

²² Publication office: please insert link to IA SWD(2021)150

²³ Publication office: please insert link to RSB opinion on IA SWD(2021)150

- (3) područje primjene proširilo bi se na sva velika društva i sva društva uvrštena na uređena tržišta EU-a, osim mikropoduzeća uvrštenih na burzu. Područje primjene obuhvaćalo bi društva koja nemaju poslovni nastan u EU-u i uvrštena su na uređena tržišta EU-a te društva kćeri u EU-u društava iz trećih zemalja.

Opcija kojoj se daje prednost najbolji je kompromis između dva moguća smjera djelovanja. Jedan uključuje detaljne i preskriptivne zahtjeve za izvještavanje, strog zahtjev za provjeru i široko područje primjene, što je vrlo učinkovit odgovor na potrebe korisnika, ali je skuplje za izvjestitelje. Drugi uključuje manje detaljne zahtjeve za izvještavanje, manje strog zahtjev za provjeru i uže područje primjene, što je manje učinkovit odgovor na potrebe korisnika, ali je barem kratkoročno povoljnije za izvjestitelje. Cilj je postići ishod najbolje vrijednosti u smislu ciljeva i povezanih troškova.

Opcija kojoj se daje prednosti državama članicama omogućuje da za provjeru izvještaja o održivosti ovlaste i neovisne pružatelje usluga provjere, osim ovlaštenih revizora ili revizorskih društava. Time se društvima želi omogućiti širi izbor pružatelja usluga provjere izvještaja o održivosti.

Korisnici će imati koristi od boljeg pristupa usporedivim, relevantnim i pouzdanim informacijama o održivosti većeg broja društava, što će smanjiti investicijske rizike u financijskom sustavu, povećati financijske tokove prema društvima koja pozitivno utječu na ljude i okoliš i povećati odgovornost društava. Štedišama i ulagačima koji žele održivo ulagati to će se i omogućiti. Predložena opcija omogućila bi da približno 49 000 društava dostavlja o informacije o održivosti (75 % prometa svih društava s ograničenom odgovornošću) u usporedbi s trenutačnih 11 600 društava (47 % prometa svih društava s ograničenom odgovornošću) koja su obuhvaćena područjem primjene Direktive o nefinancijskom izvještavanju. Sva velika društva i sva društva uvrštena na uređena tržišta EU-a (osim mikropoduzeća uvrštenih na burzu) bila bi dužna primjenjivati EU-ove standarde izvještavanja o održivosti i zatražiti provjeru iskazanih informacija. Usporedbe radi, procjenjuje se da zasad samo 20 % velikih društava u potpunosti primjenjuje neke standarde izvještavanja o održivosti, a samo 30 % traži neki oblik provjere. Predložena opcija imat će neizravne pozitivne učinke na poštovanje temeljnih prava, na ljude i okoliš, jer stroži zahtjevi za izvještavanje mogu pozitivno utjecati na korporativno ponašanje.

Ukupni procijenjeni troškovi opcije kojoj se daje prednost za izvjestitelje iznose 1 200 milijuna EUR u jednokratnim troškovima i 3 600 milijuna EUR u periodičnim godišnjim troškovima. Osim toga, izvjestitelji će snositi troškove zahtjeva za izvještavanje iz članka 8. Uredbe o taksonomiji²⁴. Ako EU ne poduzme ništa, očekuje se da će se u svakom slučaju troškovi izvjestitelja znatno povećati zbog povećanja nekoordiniranih zahtjeva korisnika za informacije, nedostatka konsenzusa o informacijama o kojima bi društva trebala izvještavati kako bi odgovorila na potrebe korisnika te otežanog dobivanja informacija o održivosti od dobavljača, klijenata i društava u koje se ulaže, koje su izvjestiteljima potrebne u svrhu izvještavanja. Nedostupnost dovoljno detaljnih podataka onemogućava izračun troškova koje bi za izvjestitelje nastalibez novih pravila. Međutim, procjenjuje se da bi primjena standarda mogla dovesti do godišnjih ušteda od 24 200 do 41 700 EUR po društvu (približno od 280 do 490 milijuna EUR godišnje za sadašnje obveznike primjene Direktive o

²⁴ Procijenjena visina tih troškova uključena je u procjenu učinka delegiranog akta o taksonomiji za ublažavanje klimatskih promjena i prilagodbu klimatskim promjenama (C(2021) 2800; IA SWD(2021) 152): jednokratni troškovi od 1 200 do 3 700 milijuna EUR i periodični godišnji troškovi od 600 do 1 500 milijuna EUR.

nefinancijskom izvještavanju i od 1 200 do 2 000 milijuna EUR godišnje za opciju kojoj se daje prednost) ako se standardima u potpunosti ukloni potreba za dodatnim zahtjevima za informacije upućenima izvjestiteljima²⁵.

Društva iz EU-a riskiraju nastanak većih troškova izvještavanja od društava iz trećih zemalja ako druge jurisdikcije ne budu primjenjivale pristup sličan ovome iz prijedloga. To bi moglo dovesti do nejednakog postupanja prema društvima iz EU-a i onima iz trećih zemalja i narušiti ravnopravne uvjete na jedinstvenom tržištu EU-a. Kako bi se ublažio taj rizik, društva kćeri u EU-u društava iz trećih zemalja, kao i sva društva iz trećih zemalja čiji su prenosivi vrijednosni papiri uvršteni na uređeno tržište EU-a, obuhvaćena su zahtjevima za izvještavanje iz ovog prijedloga.

- **Primjerenost i pojednostavnjenje propisa**

Radi zaštite ulagača, ista pravila o objavama trebala bi se u načelu primjenjivati na sva društva uvrštena na uređena tržišta. MSP-ovi uvršteni na uređena tržišta EU-a trebali bi stoga ispunjavati predložene nove zahtjeve za izvještavanje o održivosti²⁶. Međutim, zahtjevi za MSP-ove uvrštene na uređena tržišta EU-a primjenjivali bi se tek tri godine nakon početka primjene na druga društva, kako bi se uzele u obzir relativne gospodarske poteškoće s kojima se zbog posljedica bolesti COVID-19 suočavaju manja društva. To razdoblje postupnog uvođenja bi MSP-ovima uvrštenima na burzu omogućilo i da nove zahtjeve počnu primjenjivati kad prakse izvještavanja i provjere informacija o održivosti dosegnu višu razinu zrelosti. Zahtjevi za objavljivanje iz ovog prijedloga ne bi se odnosili na MSP-ove čiji su prenosivi vrijednosni papiri uvršteni na rastuća tržišta MSP-ova ili multilateralne trgovinske platforme. Osim toga, zbog proporcionalnosti se ne bi odnosili na mikropoduzeća uvrštena na uređena tržišta EU-a.

Ovim se prijedlogom ne propisuje da ostali MSP-ovi dostavljaju informacije o održivosti. Međutim, MSP-ovi koji nisu uvršteni na burzu mogu dobrovoljno primjenjivati standarde izvještavanja o održivosti koje će Komisija donijeti u obliku delegiranih akata o izvještajima MSP-ova uvrštenih na burzu. Cilj je da se svim MSP-ovima omogući da troškovno učinkovito dostavljaju informacije i tako odgovore na brojne zahtjeve za informacije koje dobivaju od društava s kojima posluju, kao što su banke, osiguravajuća društva i veliki korporativni klijenti, te da se definiraju ograničenja za informacije koje društva razumno mogu očekivati od MSP-ova u svojem lancu vrijednosti. Takvi bi standardi trebali pomoći MSP-ovima i da privuku dodatna ulaganja i financiranje te da u potpunosti sudjeluju i pridonose prelasku na održivo gospodarstvo opisano u europskom zelenom planu. Standardima za MSP-ove utvrdit će se referentni okvir za društva obuhvaćena područjem primjene Direktive o korporativnom izvještavanju o održivosti s obzirom na razine informacija o održivosti koje bi ona mogla razumno zatražiti od dobavljača i klijenata MSP-ova u svojim lancima vrijednosti.

Ovaj je prijedlog prilagođen digitalnom okruženju jer se propisuje da društava digitalno označuju iskazane informacije o održivosti u skladu s digitalnom taksonomijom.

²⁵ Ti se izračuni temelje na odgovorima na anketu koju je proveo SustainAbility Institute (ERM) u okviru svoje studije o rejtinzima i istraživanju održivosti (<https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/d7d85036-509c-11eb-b59f-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-183474104>).

²⁶ Osim mikropoduzeća uvrštenih na burzu.

- **Temeljna prava**

Prijedlog poštuje temeljna prava i načela utvrđena u Povelji Europske unije o temeljnim pravima. Imat će neizravan pozitivni učinak na temeljna prava jer stroži zahtjevi za izvještavanje mogu pozitivno utjecati na korporativno ponašanje. Trebao bi poslužiti za informiranje društava o temeljnim pravima i pozitivno utjecati na njihov način utvrđivanja i upravljanja stvarnim i potencijalnim negativnim učincima na temeljna prava. Trebao bi pridonijeti i povećanju tokova kapitala prema društvima koja poštuju temeljna prava, a društva bi općenito trebala postati odgovornija za svoj učinak na temeljna prava.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Prijedlog nema utjecaja na proračun. Postojeća proračunska sredstva iskoristit će se za rashode za financiranje razvoja EU-ovih standarda izvještavanja o održivosti.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Planovi provedbe i mehanizmi praćenja, evaluacije i izvještavanja**

Komisija će radi praćenja napretka u ostvarenju posebnih ciljeva prijedloga ispitati mogućnost organiziranja povremenih anketa korisnika i izvjestitelja, ovisno o dostupnosti financijskih sredstava.

Prijedlog uključuje zahtjev da Komisija izvijesti Europski parlament i Vijeće o provedbi zahtjeva za provjeru najkasnije tri godine nakon stupanja na snagu ove Direktive. Izvještaju će se, prema potrebi, priložiti zakonodavni prijedlozi za strože zahtjeve za provjeru („razumna provjera”).

Za ovaj prijedlog nije potreban provedbeni plan.

- **Dokumenti s objašnjenjima (za direktive)**

Smatra se da dokumenti s objašnjenjima nisu potrebni.

- **Detaljno obrazloženje posebnih odredaba prijedloga**

Člankom 1. mijenja se Direktiva 2013/34/EU („Računovodstvena direktiva”).

Člankom 1. stavkom 1. proširuje se područje primjene članka Računovodstvene direktive o obvezama izvještavanja o održivosti na kreditne institucije i osiguravajuća društva koja prema Računovodstvenoj direktivi nisu društva s ograničenom odgovornošću ili se ne smatra da imaju ograničenu odgovornost, uključujući zadružne banke te uzajamna i zadružna osiguravajuća društva, pod uvjetom da ispunjavaju relevantne kriterije veličine.

Člankom 1. stavkom 2. utvrđuju se određeni uvjeti potrebni za prijedlog. Uvode se i definiraju pojmovi „pitanja održivosti” i „izvještaj o održivosti”, dok se postojeće odredbe Računovodstvene direktive odnose na „nefinancijske informacije”. Definiiraju se i pojmovi „neovisni pružatelj usluga provjere” i „nematerijalna imovina”.

Člankom 1. stavkom 3. zamjenjuje se članak 19.a Računovodstvene direktive kojim se određuju zahtjevi za izvještavanje o održivosti za određena društva. Prijedlogom se mijenja članak 19.a kako slijedi:

- mijenja se osobno područje primjene zahtjeva za izvještavanje i njihova se primjena proširuje na sva velika društva i sva društva čiji su vrijednosni papiri uvršteni na uređena tržišta EU-a, osim mikropoduzeća. Kako bi se MSP-ovim uvrštenima na burzu smanjilo opterećenje zbog izvještavanja, oni trebaju početi izvještavati u skladu s ovom Direktivom tri godine nakon njezina stupanja na snagu,
- objašnjava se načelo dvostrukog aspekta materijalnosti i otklanja svaka sumnja u značenje činjenice da bi društva trebala dostavljati informacije potrebne kako bi se razumjelo kako na njih utječu pitanja održivosti i informacije potrebne kako bi se razumjelo kako društva utječu na ljude i okoliš,
- detaljnije se određuju informacije koje bi društva trebala objavljivati, U usporedbi s postojećim odredbama, uvode se novi zahtjevi za informacije od društava o njihovoj strategiji, ciljevima, ulozi odbora i uprave, glavnim štetnim učincima povezanim s društvom i njegovim lancem vrijednosti, nematerijalnom imovinom i o tome kako su utvrdila iskazane informacije,
- utvrđuje se da bi društva trebala iskazivati kvalitativne i kvantitativne informacije, informacije o budućim i prošlim događajima te prema potrebi informacije koje se odnose na kratkoročna, srednjoročna i dugoročna razdoblja,
- propisuje se da sva društva obuhvaćena područjem primjene prijedloga izvještaje podnose u skladu s europskim standardima izvještavanja o održivosti, a MSP-ovima uvrštenima na burzu koji su obuhvaćeni područjem primjene prijedloga omogućuje se izvještavanje u skladu sa standardima izvještavanja o održivosti specifičnima za MSP-ove,
- uklanja se mogućnost da države članice društvima omoguće da potrebne informacije iskazuju u zasebnom izvještaju koje nije dio izvještaja posloводства,
- propisuje se da izuzeta društva kćeri objavljuju konsolidirani izvještaj posloводства matičnog društva koje podnosi izvještaj na razini grupe, a da se u (pojedinačnom) izvještaju posloводства pravnog subjekta uključi upućivanje na činjenicu da je predmetno društvo izuzeto od zahtjeva iz Direktive.

Člankom 1. stavkom 4. u Računovodstvenu direktivu uvode se tri nove odredbe o standardima izvještavanja o održivosti; članci 19.b, 19.c i 19.d. Člankom 19.b Komisija se ovlašćuje za donošenje EU-ovih standarda izvještavanja o održivosti delegiranim aktima i određuju se zahtjevi za njihovo donošenje. Prvo, određuju se minimalni kriteriji kvalitete koje bi informacije iskazane u skladu sa standardima morale zadovoljavati. Drugo, utvrđuju se teme koje bi standardi trebali obuhvaćati. Treće, utvrđuju se određeni instrumenti i inicijative koje bi Komisija trebala posebno uzeti u obzir pri odlučivanju o sadržaju delegiranih akata, uključujući određene propise EU-a, te rad globalnih inicijativa za utvrđivanje standarda za izvještavanje o održivosti. Propisuje se i da Komisija prvi skup standarda donosi do 31. listopada 2022. U tom skupu standarda trebalo bi odrediti informacije koje bi društva trebala iskazivati o svim pitanjima održivosti i svim područjima izvještavanja navedenima u članku 19.a stavku 2. Tim delegiranim aktima trebalo bi barem odrediti informacije koje bi društva trebala iskazivati kako bi odgovorila na potrebe sudionika na financijskom tržištu na koja se primjenjuju zahtjevi za objavljivanje iz Uredbe (EU) 2019/2088. Drugi skup standarda trebalo bi donijeti najkasnije do 31. listopada 2023. U tom skupu standarda trebalo bi odrediti dodatne informacije koje bi društva trebala iskazivati o pitanjima održivosti i prema potrebi područjima izvještavanja navedenima u članku 19.a stavku 2. te informacije specifične za sektor u kojem društvo posluje. Naposljetku, člankom 19.b propisuje se da Komisija preispituje standarde najmanje svake tri godine kako bi uzela u obzir relevantne promjene,

uključujući promjene međunarodnih standarda. Člankom 19.c propisuje se da Komisija donosi standarde izvještavanja o održivosti za mala i srednja poduzeća do 31. listopada 2023. Člankom 19.d propisuje se da društva svoje financijske izvještaje i izvještaj posloводства sastavljaju u jedinstvenom elektroničkom formatu za izvještavanje u skladu s člankom 3. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/815 te da opisno označavaju informacije o održivosti u skladu s tom uredbom²⁷.

Člankom 1. stavkom 5. mijenja se članak 20. i propisuje da društva uvrštena na burzu na koja se primjenjuje ta odredbe u opisu politike raznolikosti koja se primjenjuje na administrativna, upravljačka i nadzorna tijela društva navede upućivanje na rodnu pripadnost. Članak 20. mijenja se i kako bi se poduzećima uvrštenima na burzu na koja se primjenjuje članak 20. omogućilo usklađenje sa zahtjevima iz točaka (c), (f) i (g) navođenjem potrebnih informacija u izvještaj o održivosti²⁸.

Člankom 1. stavkom 6. mijenja se članak 23. Računovodstvene direktive tako što se objašnjava da su izuzeća za konsolidirane financijske izvještaje i konsolidirane izvještaje posloводства neovisna od izuzeća za konsolidirano izvještavanje o održivosti. To znači da društvo može biti izuzeto od zahtjeva za konsolidirano financijsko izvještavanje, ali ne i od zahtjeva za konsolidirano izvještavanje o održivosti. Do toga dolazi ako krajnje matično društvo društva sastavlja konsolidirane financijske izvještaje i konsolidirane izvještaje posloводства u skladu s pravom Unije ili istovrijednim zahtjevima treće zemlje, ali ne sastavlja konsolidirane izvještaje o održivosti u skladu s pravom Unije ili istovjetnim zahtjevima treće zemlje.

Člankom 1. stavkom 7. zamjenjuje se članak 29.a Računovodstvene direktive tako što se svi zahtjevi za izvještavanje o održivosti iz članka 19.a prema potrebi primjenjuju na matična društva koja izvještavaju na konsolidiranoj osnovi za cijelu grupu.

Člankom 1. stavkom 8. mijenja se članak 30. Računovodstvene direktive radi usklađenja s novim zahtjevima za izvještavanje o održivosti. Prvo, izmijenjen je kako bi se propisalo da države članice osiguravaju da društva u roku od 12 mjeseci nakon datuma bilance objave svoja propisno odobrene godišnje financijske izvještaje i izvještaj posloводства u elektroničkom obliku propisanom u novom članku 19.d. Drugo, izmijenjen je kako bi se propisalo da mišljenje koje o izvještaju o održivosti daje neovisni pružatelj usluga provjere koji nije ovlašten revizor treba objaviti zajedno s godišnjim financijskim izvještajima i izvještajem posloводства. Naposljetku, izmijenjen je kako bi se propisalo da države članice osiguravaju da izvještaji posloводства koji sadržavaju informacije o održivosti nakon objave budu bez odgode dostupni relevantnom službeno imenovanom mehanizmu iz Direktive 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (Direktiva o transparentnosti). Ako društva koja sastavljaju izvještaj o održivosti nisu uvrštena na uređena tržišta EU-a, utvrđuje se da bi relevantni službeno imenovani mehanizam trebao biti jedan od službeno imenovanih mehanizama države članice u kojoj predmetno društvo ima registrirano sjedište. To je potrebno za uključivanje informacija o održivosti koje društva objavljuju na jedinstvenoj

²⁷ Opisni jezik je računalni jezik s posebnim tehnikama kodiranja („oznake”) za definiranje elemenata u dokumentu, koji omogućuje prikaz informacija čitljiv strojevima i ljudima.

²⁸ Točka (c) odnosi se na sustave unutarnje kontrole i upravljanja rizicima povezane s postupkom financijskog izvještavanja. Točka (f) odnosi se na sastav i rad administrativnih, upravljačkih i nadzornih tijela. Točka (g) odnosi se na politiku raznolikosti koja se primjenjuje na administrativna, upravljačka i nadzorna tijela poduzeća.

europskoj pristupnoj točki, koja će biti uspostavljena kako je najavljeno u mjeri 1. akcijskog plana o uniji tržišta kapitala.

Člankom 1. stavkom 9. mijenja se članak 33. Računovodstvene direktive tako što se revidiranim zahtjevima za izvještavanje o održivosti usklađuje kolektivna odgovornost članova administrativnih, upravljačkih i nadzornih tijela društva. Posebno se propisuje da administrativna, upravljačka i nadzorna tijela osiguravaju da predmetno društvo izvještava u skladu s EU-ovim standardima izvještavanja o održivosti i u potrebnom digitalnom formatu te se briše upućivanje na zasad dopušteni zasebni izvještaj o održivosti.

Člankom 1. stavkom 10. mijenja se članak 34. Računovodstvene direktive s obzirom na provjeru izvještaja o održivosti. Posebno se propisuje da ovlaštenu revizora provodi postupak ograničene provjere izvještaja društva o održivosti, među ostalim usklađenosti izvještaja o održivosti sa standardima izvještavanja, postupka kojim društvo utvrđuje informacije iskazane u skladu sa standardima, opisnog označivanja izvještaja o održivosti i pokazatelja objavljenih u skladu s člankom 8. Uredbe o taksonomiji. Usto se državama članicama omogućuje da neovisnim pružateljima usluga provjere koji su akreditirani u skladu s Uredbom (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća omoguće davanje mišljenja o izvještajima o održivosti na temelju postupka ograničene provjere. Propisuje se i da države članice osiguravaju usklađene zahtjeve za sve fizičke osobe i društva, uključujući ovlaštene revizore i revizorska društva, kojima se dopušta davanje mišljenja o provjeri izvještaja o održivosti.

Člankom 1. stavkom 11. mijenja se članak 49. Računovodstvene direktive tako što se utvrđuju uvjeti za ovlasti Komisije za donošenje delegiranih akata o standardima izvještavanja o održivosti iz novog članka 19.b. Propisuje se da Komisija pri pripremi tih akata uzima u obzir tehničke savjete Europske savjetodavne skupine za financijsko izvještavanje (EFRAG), pod uvjetom da su sastavljeni u odgovarajućem propisanom postupkom, uz javni nadzor, transparentnost i stručnost relevantnih dionika, te da su popraćeni analizama troškova i koristi, što će Komisiji olakšati donošenje standarda. Tim se stavkom propisuje da Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala (ESMA) prije nego što donese standarde dostavi mišljenje o tehničkim savjetima EFRAG-a. To se mišljenje dostavlja u roku od dva mjeseca od datuma primitka zahtjeva od Komisije. To je razuman rok jer će ESMA biti uključena u rad EFRAG-a, pa će stoga biti upoznata sa sadržajem tehničkih savjeta EFRAG-a prije njihove dostave Komisiji. Propisuje se i da se Komisija prije donošenja standarda savjetuje sa Stručnom skupinom država članica za održivo financiranje, Europskim nadzornim tijelom za bankarstvo (EBA), Europskim nadzornim tijelom za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje (EIOPA), Europskom agencijom za okoliš (EEA), Agencijom Europske unije za temeljna prava (FRA), Europskom središnjom bankom, Odborom europskih tijela za nadzor revizije i platformom za održivo financiranje. Ako neko od tih tijela odluči dostaviti mišljenje, dužno je to učiniti u roku od dva mjeseca od datuma savjetovanja s Komisijom.

Člankom 1. stavkom 12. mijenja se članak 51. Računovodstvene direktive tako što se određuju minimalne vrste sankcija i administrativnih mjera koje bi države članice trebale predvidjeti u slučaju povrede nacionalnih odredaba kojima se prenose zahtjevi za izvještavanje o održivosti iz Računovodstvene direktive.

Člankom 2. mijenja se Direktiva 2004/109/EZ (Direktiva o transparentnosti).

Člankom 2. stavkom 1. uvodi se i definira pojam „izvještaj o održivosti”, potreban za prijedlog.

Člankom 2. stavkom 2. mijenja se članak 4. Direktive o transparentnosti kako bi se uzeo u obzir dio propisanih informacija o održivosti koji se sastavlja i objavljuje u skladu s njezinim odredbama. Prvo, mijenja se kako bi se propisalo da godišnji financijski izvještaj uključuje izjave osoba odgovornih za financijsko izvještavanje kod izdavatelja da je, prema njihovu najboljem saznanju, izvještaj posloводства sastavljen u skladu sa standardima izvještavanja o održivosti kako je propisano Direktivom 2013/34/EU, prema potrebi. Zbog zahtjeva o uključenju izvještaja o održivosti u izvještaj posloводства, slijedom izmjena uvedenih ovom Direktivom, nema potrebe za izmjenom članka 4. stavka 2. točke (b) Direktive 2004/109/EZ. Drugo, upućivanja na odredbe Računovodstvene direktive i Direktive 2006/43/EZ (Direktiva o reviziji) ažuriraju se u dijelu koji se odnosi na zahtjeve za reviziju financijskih izvještaja u skladu s člankom 34. stavkom 1. Računovodstvene direktive, za izjavu u kojoj se navodi je li revizor ili revizorsko društvo utvrdilo značajno pogreške u izvještaju posloводства te na zahtjev za objavljivanje revizorskog izvješća, uključujući mišljenje o provjeri izvještaja o održivosti. Naposljetku, upućivanja na odredbe Računovodstvene direktive koje se odnose na sastavljanje izvještaja posloводства ažuriraju se i mijenjaju kako bi se propisalo izvještavanje o održivosti. Tim se izmjenama omogućuje proširenje zahtjeva za izvještavanje o održivosti na društva uvrštena na uređena tržišta EU-a, osim mikropoduzeća, uključujući izdavatelje iz trećih zemalja. Objasnjavaju se i ovlasti nadležnih nacionalnih tijela iza nadzor izvještavanja o održivosti.

Člankom 2. stavkom 3. mijenja se članak 23. stavak 4. Direktive o transparentnosti kako bi se Komisija ovlastila za donošenje mjera za uvođenje mehanizma za utvrđivanje istovjetnosti standarda izvještavanja o održivosti koje primjenjuju izdavatelji iz trećih zemalja i za donošenje potrebnih odluka o takvoj istovrijednosti. Sve odluke o istovrijednosti standarda izvještavanja o održivosti koje primjenjuju izdavatelji iz trećih zemalja bit će neovisne od odluka o istovjetnosti koje se odnose na standarde financijskog izvještavanja.

Člankom 2. stavkom 4. uvodi se članak 28.d u Direktivu o transparentnosti kako bi se propisalo da Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala (ESMA) izdaje smjernice za nadležna nacionalna tijela u svrhu promicanja konvergencije nadzora izvještavanja o održivosti. U Uredbi o ESMA-i (Uredba (EU) br. 1095/2010) navodi se da je Direktiva o transparentnosti jedan od zakonodavnih akata Unije kojim se utvrđuje ESMA-ino područje djelovanja.

Člankom 3. mijenja se Direktiva 2006/43/EZ (Direktiva o reviziji).

Člankom 3. stavkom 1. mijenja se članak 1. Direktive o reviziji, tj. njegov predmet, kako bi se uključila provjera godišnjeg i konsolidiranog izvještaja o održivosti koju provodi ovlaštenu revizor ili revizorsko društvo koje provodi zakonsku reviziju financijskih izvještaja.

Člankom 3. stavkom 2. mijenjaju se i u članak 2. Direktive o reviziji umeću određene definicije potrebne za prijedlog. Mijenjaju se definicije pojmova „ovlaštenu revizor” i „revizorsko društvo” kako bi se, prema potrebi, pri provjeri izvještaja o održivosti uzeo u obzir njihov potencijalni rad. Uvode se i definiraju pojmovi „provjera izvještaja o održivosti” i „izvještaj o održivosti”.

Člankom 3. stavcima od 3. do 7. mijenjaju se članci od 6. do 11. Direktive o reviziji koji sadržavaju pravila o ovlaštenju, stalnom stručnom obrazovanju i uzajamnom priznavanju ovlaštenih revizora i revizorskih društava kako bi se osiguralo da ovlaštenu revizori imaju potrebnu razinu teorijskog znanja o predmetima relevantnima za provjeru izvještaja o održivosti i sposobnost primjene takvih znanja u praksi.

Člankom 3. stavkom 7. mijenja se članak 14. koji sadržava pravila o postupcima koje bi nadležna tijela trebala utvrditi za izdavanje odobrenje ovlaštenim revizorima iz druge države članice. Mijenja se kako bi se osiguralo da, ako država članica odluči da bi trebalo provjeriti osposobljenost podnositelja zahtjeva za odobrenje, ta provjera obuhvaća i odgovarajuće znanje ovlaštenog revizora o zakonima i propisima države članice domaćina relevantnima za provjeru izvještaja o održivosti.

Člankom 3. stavkom 8. uvodi se članak 14.a koji sadržava odredbu o stečenim pravima kako bi se osiguralo da, kad se počnu primjenjivati izmijenjeni zakonski zahtjevi, odobreni ovlašteni revizori mogu nastaviti obavljati zakonske revizije i revizije izvještaja o održivosti. Države članice trebale bi osigurati da već odobreni ovlašteni revizori steknu potrebno znanje o izvještavanju o održivosti i provjeri izvještaja o održivosti primjenom zahtjeva za stalno obrazovanje iz članka 13. Direktive o reviziji.

Člankom 3. stavkom 9. mijenja se članak 24.b radi prilagodbe pravila o organizaciji rada revizora tako da uključuju upućivanja na njihov rad na provjeri izvještaja o održivosti. Osobito je izmijenjen kako bi se propisalo da glavni revizorski partneri aktivno sudjeluju u provjeri izvještaja o održivosti; da pri provjeri izvještaja o održivosti ovlašteni revizor posveti dovoljno vremena angažmanu i dodjeli dostatnih resursa koji će mu omogućiti primjereno obavljanje dužnosti; da se u evidenciji računa klijenta navode naknade za provjeru izvještaja o održivosti; te da revizorski spis uključuje informacije o provjeri izvještaja o održivosti kad je obavlja ovlašteni revizor.

Člankom 3. stavkom 10. mijenja se članak 25. kako bi se propisalo da države članice uvode odgovarajuća pravila kojima se sprečava da dodatne usluge koje se pružaju subjektu koji je predmet revizije utječu na naknade za provjeru izvještaja o održivosti, da te dodatne usluge budu osnova za utvrđivanje tih naknada ili da se naknade na bilo koji način uvjetuju.

Člankom 3. stavkom 11. umeće se članak 25.b kako bi se pravila Direktive o reviziji o profesionalnoj etici, neovisnosti, objektivnosti, povjerljivosti i službenoj tajni propisana za revizore financijskih izvještaja proširila na njihov rad na provjeri izvještaja o održivosti.

Člankom 3. stavkom 12. umeće se članak 26.a kojim se propisuje da države članice propisuju da revizori provjere izvještaja o održivosti obavljaju u skladu sa standardima provjere koje je donijela Komisija i nacionalnim standardima, postupcima ili zahtjevima za provjeru, osim ako Komisija ne donese standard provjere o istom stvari. Komisija se ovlašćuje da delegiranim aktima donese standarde provjere kako bi utvrdila postupke koje je revizor dužan provoditi da bi donio zaključke o provjeri izvještaja o održivosti, uključujući planiranje postupka, razmatranje rizika i odgovor na rizike, te vrste zaključaka koje treba uključiti u revizorsko izvješće. Propisuje se i da revizori svoje mišljenje temelje na izvještaju o održivosti u okviru postupka razumne provjere ako Komisija donese standarde za razumnu provjeru.

Člankom 3. stavkom 13. umeće se članak 27.a kako bi se pravila o zakonskoj reviziji grupe društava proširila na provjeru konsolidiranog izvještaja o održivosti kad je obavlja ovlašteni revizor.

Člankom 3. stavkom 14. mijenja se članak 28. kako bi propisalo da ovlašteni revizori ili revizorska društva koja provode provjeru izvještaja o održivosti svoje rezultate iznesu u revizorskom izvješću i sastave izvještaj u skladu sa zahtjevima za standarde provjere koje donese EU ili predmetna država članica. U revizorskom izvještaju posebno bi trebalo navesti godišnji ili konsolidirani izvještaj o održivosti te datum i razdoblje na koje se odnosi. Trebalo bi utvrditi okvir za izvještavanje o održivosti koji se primjenjuje pri sastavljanju izvještaja.

Revizorsko izvješće trebalo bi sadržavati opis područja primjene provjere izvještaja o održivosti te bi trebalo navesti standarde provjere u skladu s kojima je provedena provjera izvještaja o održivosti. Naposljetku, trebalo bi sadržavati mišljenje ovlaštenog revizora o izvještaju o održivosti.

Člankom 3. stavkom 15. mijenja se članak 29. Direktive o reviziji koji se odnosi na sustav provjere osiguranja kvalitete ovlaštenih revizora i revizorskih društava kako bi se osiguralo da se pri reviziji izvještaja o održivosti provode provjere osiguranja kvalitete i da osobe koje obavljaju provjeru osiguranja kvalitete imaju odgovarajuće stručno obrazovanje i relevantno iskustvo u provjeri izvještaja o održivosti.

Člankom 3. stavkom 16. umeće se članak 30.g kako bi se objasnilo da se ispitni postupci i sankcije za ovlaštene revizore i revizorska društva koji obavljaju zakonske revizije primjenjuje i na revizije izvještaja o održivosti.

Člankom 3. stavkom 17. umeće se članak 36.a kako bi se objasnilo da se odredbe o javnom nadzoru i regulatornim aranžmanima među državama članicama u pogledu zakonskih revizija primjenjuju i na provjeru izvještaja o održivosti.

Člankom 3. stavkom 18. umeće se članak 38.a kako bi se objasnilo da se odredbe o imenovanju i razrješenju ovlaštenih revizora i revizorskih društava u pogledu zakonskih revizija primjenjuju i na provjeru izvještaja o održivosti.

Člankom 3. stavkom 19. mijenja se članak 39. kako bi se objasnili zadaci revizorskog odbora pri provjeri izvještaja o održivosti. Revizorski odbor posebno bi trebao obavijestiti administrativno ili nadzorno tijelo subjekta koji je predmet revizije o ishodu provjere izvještaja o održivosti i objasniti kako je revizorski odbor pridonio cjelovitosti izvještaja o održivosti i koja je bila njegova uloga u tom postupku. Trebao bi nadzirati postupak izvještavanja o održivosti, uključujući postupak digitalnog izvještavanja, i postupak koji društvo provodi kako bi se utvrdile informacije objavljene u skladu s relevantnim standardima izvještavanja o održivosti te davati preporuke ili prijedloge kako bi se osigurala njegova cjelovitost. Trebao bi nadzirati učinkovitost unutarnjih sustava kontrole kvalitete i upravljanja rizicima društva i, prema potrebi, njegovu unutarnju reviziju izvještaja o održivosti subjekta koji je predmet revizije, uključujući njegovo digitalno izvještavanje koje će biti potrebno u skladu s izmijenjenom Računovodstvenom direktivom, bez narušavanja njegove neovisnosti. Naposljetku, trebao bi nadzirati provjeru godišnjeg i konsolidiranog izvještaja o održivosti te preispitivati i nadzirati neovisnost ovlaštenih revizora ili revizorskih društava.

Člankom 3. stavkom 20. mijenja se članak 45. kako bi se zahtjevi za registraciju i nadzor revizora i revizorskih subjekata iz trećih zemalja uskladili s novim područjem primjene Direktive, što se odnosi i na provjeru izvještaja o održivosti.

Člankom 3. stavkom 21. mijenja se članak 48.a kako bi se utvrdili uvjeti za delegiranje ovlasti Komisiji radi donošenja standarda provjere izvještaja o održivosti u skladu s člankom 26.a stavkom 2.

Člankom 4. mijenja se Uredba (EU) br. 537/2014 (Uredba o reviziji).

Člankom 4. stavkom 1. mijenja se članak 5. Uredbe o reviziji kako bi se zabranilo pružanje savjetodavnih usluga za pripremu izvještaja o održivosti u razdobljima navedenima u članku 5. Uredbe o reviziji, kad provjeru izvještaja o održivosti obavljaju ovlaštene revizori ili revizorska društva koja obavljaju zakonsku reviziju.

Člankom 4. stavkom 2. mijenja se članak 14. kako bi se propisalo da ovlaštene revizori i revizorska društva jedanput godišnje informiraju nadležno tijelo o prihodima od nerevizorskih usluga ostvarenima provjerom izvještaja o održivosti.

Člankom 5. propisuje se da države članice prenose članke od 1. do 3. Direktive do 1. prosinca 2022. i osiguravaju da se njezine odredbe primjenjuju na društva za financijsku godinu koja počinje 1. siječnja 2023. ili u kalendarskoj godini 2023.

Člankom 6. se propisuje da izmijenjene odredbe Uredbe (EU) br. 537/2014 (Uredba o reviziji) stupaju na snagu 1. siječnja 2023.

Prijedlog

DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**o izmjeni Direktive 2013/34/EU, Direktive 2004/109/EZ, Direktive 2006/43/EZ i Uredbe (EU) br. 537/2014 u pogledu korporativnog izvještavanja o održivosti**

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegove članke 50. i 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora²⁹,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Europska komisija se u komunikaciji o europskom zelenom planu donesenoj 11. prosinca 2019.³⁰ obvezala da će preispitati odredbe Direktive 2013/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća³¹ koje se odnose na objavljivanje nefinancijskih informacija. Europski zeleni plan nova je strategija rasta Europske unije. Njime se Unija nastoji preobraziti u moderno, resursno učinkovito i konkurentno gospodarstvo bez neto emisija stakleničkih plinova do 2050. Usto se nastoji zaštititi, očuvati i povećati prirodni kapital Unije te zaštititi zdravlje i dobrobit građana od rizika povezanih s okolišem i utjecaja okoliša na njih. Europskim zelenim planom nastoji se razdvojiti gospodarski rast od iskorištavanja resursa i osigurati da sve regije i građani Unije sudjeluju u društveno pravednom prelasku na održivi gospodarski sustav. Pridonijet će cilju razvoja gospodarstva u interesu građana, ojačati socijalno tržišno gospodarstvo EU-a i time osigurati da bude spremno za budućnost i pruža stabilnost, radna mjesta, rast i ulaganja. Ti su ciljevi posebno važni zbog socioekonomske štete koju je prouzročila pandemija bolesti COVID-19 i potrebe za održivim, uključivim i pravednim oporavkom. Europska komisija je u svojem prijedlogu europskog propisa o

²⁹ SL C [...], [...], str. [...].

³⁰ COM(2019) 640 final.

³¹ Direktiva 2013/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o godišnjim financijskim izvještajima, konsolidiranim financijskim izvještajima i povezanim izvješćima za određene vrste poduzeća, o izmjeni Direktive 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i o stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 78/660/EEZ i 83/349/EEZ (SL L 182, 29.6.2013., str. 19.).

klimi od 4. ožujka 2020. predložila da cilj klimatske neutralnosti do 2050. postane obvezujući u Uniji³².

- (2) U svojem *Akcijском planu o financiranju održivog rasta* Komisija je utvrdila mjere za ostvarenje sljedećih ciljeva: preusmjeravanje tokova kapitala prema održivim ulaganjima radi ostvarivanja održivog i uključivog rasta, upravljanje financijskim rizicima koji proizlaze iz klimatskih promjena, iscrpljivanja resursa, uništavanja okoliša i socijalnih pitanja te poticanje transparentnosti i dugoročnosti u financijskim i ekonomskim djelatnostima³³. Objavljivanje relevantnih, usporedivih i pouzdanih informacija o održivosti poduzeća preduvjet je za ostvarenje tih ciljeva. Europski parlament i Vijeće donijeli su niz zakonodavnih akata u okviru provedbe akcijskog plana o financiranju održivog rasta. Uredbom (EU) 2019/2088 Europskog parlamenta i Vijeća³⁴ uređuje se način na koji sudionici na financijskom tržištu i financijski savjetnici trebaju objavljivati informacije o održivosti krajnjim ulagačima i vlasnicima imovine. Uredbom (EU) 2020/852 Europskog parlamenta i Vijeća³⁵ uvodi se sustav klasifikacije okolišno održivih ekonomskih djelatnosti s ciljem povećanja održivih ulaganja i borbe protiv manipulativnog zelenog marketinga financijskih proizvoda za koje se neprimjereno tvrdi da su održivi. Uredbom (EU) 2019/2089 Europskog parlamenta i Vijeća³⁶, dopunjenom delegiranim uredbama Komisije (EU) 2020/1816³⁷, (EU) 2020/1817³⁸ i (EU) 2020/1818³⁹, uvode se zahtjevi za objavu okolišnih, socijalnih i upravljačkih informacija za administratore referentnih vrijednosti i minimalni standardi za razvoj referentnih vrijednosti EU-a za klimatsku tranziciju i referentnih vrijednosti EU-a usklađenih s Pariškim sporazumom. Uredbom (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća⁴⁰ propisuje se da velike institucije čiji su izdani vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu objavljuju informacije o okolišnim, socijalnim i upravljačkim rizicima od 28. lipnja 2022. Novi bonitetni okvir za investicijska društva utvrđen Uredbom (EU) 2019/2033 Europskog

³² Prijedlog Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o uspostavljanju okvira za postizanje klimatske neutralnosti i o izmjeni Uredbe (EU) 2018/1999 (Europski propis o klimi) [2020/0036 (COD)].

³³ COM(2018) 97 final.

³⁴ Uredba (EU) 2019/2088 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o objavama povezanim s održivosti u sektoru financijskih usluga (SL L 317, 9.12.2019., str. 1.).

³⁵ Uredba (EU) 2020/852 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2020. o uspostavi okvira za olakšavanje održivih ulaganja i izmjeni Uredbe (EU) 2019/2088 (SL L 198, 22.6.2020., str. 13.).

³⁶ Uredba (EU) 2019/2089 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o izmjeni Uredbe (EU) 2016/1011 u pogledu referentnih vrijednosti EU-a za klimatsku tranziciju i referentnih vrijednosti EU-a usklađenih s Pariškim sporazumom te objavama u vezi s održivošću za referentne vrijednosti (SL L 317, 9.12.2019., str. 17.).

³⁷ Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/1816 od 17. srpnja 2020. o dopuni Uredbe (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu objašnjenja u izjavi o referentnoj vrijednosti o načinu na koji se okolišni, socijalni i upravljački čimbenici uzimaju u obzir u svakoj pruženoj i objavljenoj referentnoj vrijednosti (SL L 406, 3.12.2020., str. 1.).

³⁸ Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/1817 od 17. srpnja 2020. o dopuni Uredbe (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu minimalnog sadržaja objašnjenja o načinu na koji se okolišni, socijalni i upravljački čimbenici uzimaju u obzir u metodologiji referentnih vrijednosti (SL L 406, 3.12.2020., str. 12.).

³⁹ Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/1818 od 17. srpnja 2020. o dopuni Uredbe (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu minimalnih standarda za referentne vrijednosti EU-a za klimatsku tranziciju i referentne vrijednosti EU-a usklađene s Pariškim sporazumom (SL L 406, 3.12.2020., str. 17.).

⁴⁰ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).

parlamenta i Vijeća⁴¹ i Direktivom (EU) 2019/2034 Europskog parlamenta i Vijeća⁴² sadržava odredbe o dimenziji okolišnih, socijalnih i upravljačkih rizika u okviru postupka nadzornog preispitivanja i evaluacije koju bi uvela nadležna tijela i sadržava zahtjeve za objavljivanje okolišnih, socijalnih i upravljačkih rizika za investicijska društva, koji se primjenjuju od 26. prosinca 2022. Komisija je najavila i prijedlog europskog standarda za zelene obveznice u svojem programu rada za 2021., nadovezujući se na akcijski plan o financiranju održivog rasta.

- (3) Vijeće je 5. prosinca 2019. u svojim zaključcima o proširenju unije tržišta kapitala naglasilo važnost pouzdanih, usporedivih i relevantnih informacija o rizicima i mogućnostima za održivost te učincima na održivost i pozvalo je Komisiju da razmotri izradu europskog standarda nefinancijskog izvještavanja.
- (4) Europski parlament je u svojoj rezoluciji o održivom financiranju od 29. svibnja 2018.⁴³ pozvao na daljnji razvoj zahtjeva za nefinancijsko izvještavanje u okviru Direktive 2013/34/EU. Europski parlament je u rezoluciji o održivom korporativnom upravljanju od 17. prosinca 2020.⁴⁴ pozdravio predanost Komisije preispitivanju Direktive 2013/34/EU i izrazio potrebu za uspostavljanjem sveobuhvatnog okvira Unije za nefinancijsko izvještavanje koji bi sadržavao obvezne standarde nefinancijskog izvještavanja u Uniji. Europski parlament pozvao je na proširenje područja primjene zahtjeva za izvještavanje na dodatne kategorije poduzeća i na uvođenje zahtjeva za reviziju.
- (5) Opća skupština UN-a donijela je 25. rujna 2015. novi globalni okvir za održivi razvoj, odnosno Program održivog razvoja do 2030. (Program 2030.). Program 2030. temelji se na ciljevima održivog razvoja i obuhvaća tri dimenzije održivosti: gospodarsku, socijalnu i okolišnu. Komunikacijom Komisije od 22. studenoga 2016. o budućim koracima za održivu europsku budućnost ciljevi održivog razvoja povezani su s političkim okvirom Unije kako bi se osiguralo da se otpočetak uzimaju u obzir u svim Unijinim mjerama i političkim inicijativama unutar i izvan Unije⁴⁵. Vijeće je u svojim zaključcima od 20. lipnja 2017. potvrdilo predanost Unije i njezinih država članica potpunoj, usklađenoj, sveobuhvatnoj, integriranoj i učinkovitoj provedbi Programa 2030. u bliskoj suradnji s partnerima i drugim dionicima⁴⁶.
- (6) Direktivom 2014/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća⁴⁷ izmijenjena je Direktiva 2013/34/EU u pogledu objavljivanja nefinancijskih informacija određenih velikih poduzeća i grupa. Direktivom 2014/95/EU uveden je zahtjev da poduzeća objavljuju barem informacije o okolišnim, socijalnim i kadrovskim pitanjima, poštovanju ljudskih prava, borbi protiv korupcije i pitanjima u vezi s podmićivanjem. S obzirom

⁴¹ Uredba (EU) 2019/2033 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o bonitetnim zahtjevima za investicijska društva i o izmjeni uredaba (EU) br. 1093/2010, (EU) br. 575/2013, (EU) br. 600/2014 i (EU) br. 806/2014 (SL L 314, 5.12.2019., str. 1.).

⁴² Direktiva (EU) 2019/2034 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o bonitetnom nadzoru nad investicijskim društvima i izmjeni direktiva 2002/87/EZ, 2009/65/EZ, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU i 2014/65/EU (SL L 314, 5.12.2019., str. 64.).

⁴³ 2018/2007 (INI).

⁴⁴ A9-0240/2020 (INI).

⁴⁵ COM(2016) 739 final.

⁴⁶ Zaključci Vijeća „Održiva europska budućnost: Odgovor EU-a na Program održivog razvoja do 2030.“, 20. lipnja 2017.

⁴⁷ Direktiva 2014/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2014. o izmjeni Direktive 2013/34/EU u pogledu objavljivanja nefinancijskih informacija i informacija o raznolikosti određenih velikih poduzeća i grupa (SL L 330, 15.11.2014., str. 1.).

na te teme, Direktivom 2014/95/EU propisano je da poduzeća objavljuju informacije iz sljedećih područja izvještavanja: poslovni model, politike (uključujući provedene postupke temeljite analize), ishod politika, rizici i upravljanje rizicima te glavni pokazatelji uspješnosti relevantni za poslovanje.

- (7) Mnogi dionici smatraju da je izraz „nefinancijski” netočan, posebno zato što implicira da te informacije nemaju financijsku važnost. One su, međutim, financijski sve relevantnije. Mnoge organizacije, inicijative i stručnjaci u tom području upućuju na informacije o „održivosti”. Zato je umjesto „nefinancijske informacije” bolje koristiti pojam „informacije o održivosti”. Stoga bi Direktivu 2013/34/EU trebalo izmijeniti kako bi se uzela u obzir ta terminološka promjena.
- (8) Bolje izvještavanje poduzeća o održivosti u konačnici će koristiti građanima i štedišama. Štediša koji žele održivo ulagati imat će priliku za to, a svi bi građani trebali imati koristi od stabilnog, održivog i uključivog gospodarskog sustava. Da bi se te prednosti ostvarile, informacije o održivosti objavljene u godišnjim izvještajima poduzeća najprije trebaju dobiti dvije primarne skupine („korisnici”). Prvu skupinu korisnika čine ulagači, uključujući upravitelje imovinom, koji žele bolje razumjeti rizike i prilike koje pitanja održivosti donose za njihova ulaganja i utjecaj tih ulaganja na ljude i okoliš. Drugu skupinu korisnika čine organizacije, uključujući nevladine organizacije i socijalne partnere, koje žele povećati odgovornost poduzeća za njihov utjecaj na ljude i okoliš. Informacije o održivosti objavljene u godišnjim izvještajima mogu biti korisne i drugim dionicima. Poslovni partneri poduzeća, uključujući potrošače, mogu se pouzdati u te informacije kako bi razumjeli i prema potrebi izvještavali o rizicima za održivost i njezinu utjecaju u svojim lancima vrijednosti. Oblikovatelji politika i agencije za zaštitu okoliša mogu te informacije, osobito na agregiranoj osnovi, koristiti za praćenje okolišnih i socijalnih trendova, u izvještajima o okolišu i za potrebe javnih politika. Malo je građana i potrošača koji čitaju izvještaje poduzeća, ali im te informacije mogu neizravno koristiti, primjerice pri razmatranju savjeta ili mišljenja financijskih savjetnika ili nevladinih organizacija. Mnogi ulagači i upravitelji imovinom kupuju informacije o održivosti od trećih strana, koje informacije prikupljaju iz različitih izvora, uključujući javne korporativne izvještaje.
- (9) Posljednjih je godina zabilježen znatan porast potražnje za informacijama o korporativnoj održivosti, osobito iz investicijske zajednice, potaknut promjenjivom prirodom rizika za poduzeća i sve boljom informiranošću ulagača o financijskim posljedicama tih rizika. To se posebno odnosi na financijske rizike povezane s klimom. Raste i informiranost o rizicima za poduzetnike i za ulaganja koji proizlaze iz drugih okolišnih i socijalnih pitanja, uključujući pitanja zdravlja. Potražnja za informacijama o održivosti porasla je i zbog sve brojnijih investicijskih proizvoda kojima se izričito žele ispuniti određeni standardi održivosti ili postići određeni ciljevi održivosti. Taj je porast jednim dijelom logična posljedica već donesenih propisa Unije, posebno Uredbe (EU) 2019/2088 i Uredbe (EU) 2020/852, a u svakom bi slučaju nastupio zbog informiranosti građana, sklonosti potrošača i tržišnih praksi koje se brzo mijenjaju. Pandemija bolesti COVID-19 dodatno će ubrzati rast potreba korisnika za informacijama, posebno jer je zbog nje na vidjelo izašla ranjivost radnika i lanaca vrijednosti poduzeća. Informacije o utjecaju na okoliš relevantne su i u kontekstu ublažavanja budućih pandemija jer se učinak ljudi na ekosustave sve više povezuje s pojavom i širenjem bolesti.
- (10) Sama poduzeća imaju koristi od kvalitetnog izvještavanja o održivosti. Povećanje broja investicijskih proizvoda kojima se žele ostvariti ciljevi održivosti znači da dobro izvještavanje o održivosti može poboljšati pristup poduzeća financijskom kapitalu.

Izvještavanje o održivosti može pomoći poduzećima da utvrde i upravljaju vlastitim rizicima i prilikama koje se odnose na pitanja održivosti. Ono može biti osnova za bolji dijalog i komunikaciju poduzeća i njihovih dionika i pomoći im da podignu svoj ugled.

- (11) U izvještaju o klauzuli o preispitivanju Direktive o nefinancijskom izvještavanju (Direktiva 2014/95/EU) i popratnom provjerom primjerenosti korporativnog izvještavanja utvrđeni su problemi djelotvornosti te direktive⁴⁸. Ima dosta dokaza da mnoga poduzeća ne objavljuju materijalne informacije o svim glavnim temama održivosti. U izvještaju je kao značajan problem utvrđena ograničena usporedivost i pouzdanost informacija o održivosti. Osim toga, mnoga poduzeća od kojih korisnici trebaju informacije o održivosti nisu obvezna objaviti takve informacije.
- (12) U nedostatku mjera politike očekuje se da će rasti jaz između potreba korisnika za informacijama i informacija o održivosti koje poduzeća objavljuju. Taj jaz ima znatne negativne posljedice. Ulagачi pri donošenju odluka o ulaganjima ne mogu u dovoljnoj mjeri uzeti u obzir rizike i prilike povezane s održivosti. Ukupnost odluka o ulaganjima u kojima rizici povezani s održivosti nisu na odgovarajući način uzeti u obzir može stvoriti sistemske rizike koji bi bili prijetnja financijskoj stabilnosti. Europska središnja banka i međunarodne organizacije kao što je Odbor za financijsku stabilnost skrenuli su pozornost na te sistemske rizike, posebno kad je riječ o klimi. Ni ulagači ne mogu dovoljno usmjeravati financijska sredstva poduzećima i ekonomskim djelatnostima kojima se društveni i ekološki problemi rješavaju, a ne pogoršavaju, čime se ugrožavaju ciljevi europskog zelenog plana i akcijskog plana o financiranju održivog rasta. Nevladine organizacije, socijalni partneri, zajednice pogođene aktivnostima poduzeća i drugi dionici u manjoj mjeri mogu poduzeća držati odgovornima za njihov utjecaj na ljude i okoliš. Zbog toga nastaje manjak odgovornosti koji može pridonijeti padu povjerenju građana u poduzeća, što pak može negativno utjecati na učinkovito funkcioniranje socijalnog tržišnog gospodarstva. I nedostatak općeprihvaćenih pokazatelja i metoda za mjerenje, vrednovanje i upravljanje rizicima za održivost prepreka je za poduzeća koja nastoje osigurati održivost svojih poslovnih modela i aktivnosti.
- (13) U izvještaju o klauzuli o preispitivanju Direktive 2014/95/EU i popratnom provjerom primjerenosti korporativnog izvještavanja potvrđeno je znatno povećanje zahtjeva za informacije o pitanjima održivosti upućenih poduzećima u pokušaju da se prevlada postojeći nedostatak informacija. Osim toga, od poduzeća se očekuje da primjenjuju razne okvire i standarde i ta će očekivanja vjerojatno i dalje postojati ili će čak i rasti kako bude rasla vrijednost informacija o održivosti. Bez mjera politike za konsenzus o informacijama o kojima bi poduzeća trebala izvještavati znatno će se povećati troškovi i opterećenje za poduzeća koja podnose izvještaje i korisnike tih informacija.
- (14) Zbog sve većeg jaza između potreba korisnika za informacijama i trenutačne prakse izvještavanja poduzeća povećava se vjerojatnost da će pojedine države članice uvoditi različite nacionalne propise ili standarde. Različiti zahtjevi za izvještavanje u državama članicama stvorili bi dodatne troškove i komplikacije za poduzeća koja posluju prekogranično, a time bi se narušilo jedinstveno tržište, pravo poslovnog nastana i slobodno kretanje kapitala u cijeloj Uniji. Zbog tih različitih zahtjeva za

⁴⁸ Publication office: please insert reference to Report from the Commission to the European Parliament, the Council and the European Economic and Social Committee on the review clauses in Directives 2013/34/EU, 2014/95/EU, and 2013/50/EU, and accompanying SWD- Fitness Check.

izvještavanje objavljene informacije bile bi manje usporedive preko granica, što bi dovelo u pitanje uniju tržišta kapitala.

- (15) Članci 19.a i 29.a Direktive 2013/34/EU primjenjuju se na velika poduzeća koja su subjekti od javnog interesa s prosječnim brojem zaposlenika većim od 500 i subjekti od javnog interesa koji su matična društva velikih grupa s prosječnim brojem zaposlenika većim od 500 na konsolidiranoj osnovi. S obzirom na rastuće potrebe korisnika za informacijama o održivosti, izvještavanje o takvim informacijama trebalo bi propisati za dodatne kategorije poduzeća. Stoga je prikladno propisati da sva velika poduzeća i sva poduzeća uvrštena na uređena tržišta, osim mikropoduzeća, dostavljaju detaljne informacije o održivosti. Osim toga, sva poduzeća koja su matična društva velikih grupa trebala bi izvještavati o održivosti na razini grupe.
- (16) Zahtjev da i velika poduzeća koja nisu uvrštena na burzu objavljuju informacije o održivosti uglavnom je potaknut brigom o utjecaju i odgovornosti takvih poduzeća, među ostalim i u njihovim lancima vrijednosti. Stoga bi se na sva velika poduzeća trebali primjenjivati isti zahtjevi za javno objavljivanje informacija o održivosti. Usto su i sudionicima na financijskom tržištu potrebne informacije od tih velikih neuvrštenih poduzeća.
- (17) Zahtjev da i poduzeća bez poslovnog nastana u Uniji čiji su vrijednosni papiri uvršteni na uređena tržišta objavljuju informacije o održivosti temelji se na potrebama sudionika na financijskim tržištima za informacijama od takvih poduzeća kako bi mogli razumjeti rizike i posljedice svojih ulaganja te ispuniti zahtjeve za objavljivanje propisane Uredbom (EU) 2019/2088.
- (18) Uzimajući u obzir sve veću važnost rizika za održivost i činjenicu da mala i srednja poduzeća (MSP-ovi) uvrštena na uređena tržišta čine znatan udio svih uvrštenih poduzeća u Uniji, primjereno je, radi zaštite ulagača, propisati da i ti MSP-ovi objavljuju informacije o održivosti. Uvođenjem tog zahtjeva sudionici na financijskom tržištu moći će u portfelje ulaganja uključiti manja poduzeća uvrštena na burzu na temelju njihovih informacija o održivosti koje su potrebne sudionicima na financijskom tržištu. To će pridonijeti zaštiti i poboljšanju pristupa manjih uvrštenih poduzeća financijskom kapitalu i spriječiti njihovu diskriminaciju na tržištu. Uvođenje tog zahtjeva potrebno je i kako bi se sudionicima na financijskom tržištu osigurala informacije koje su im potrebne od poduzeća u koja se ulaže kako bi mogli ispuniti zahtjeve za objavljivanje informacija o održivosti iz Uredbe (EU) 2019/2088 koji se na njih odnose. MSP-ovima uvrštenima na uređena tržišta trebalo bi, međutim, dati dovoljno vremena da se pripreme za primjenu zahtjeva za objavljivanje informacija o održivosti zbog njihove manje veličine i ograničenijih resursa i teških gospodarskih okolnosti uzrokovanih pandemijom bolesti COVID-19. Trebalo bi im omogućiti da izvještaje podnose u skladu sa standardima koji su proporcionalni kapacitetima i resursima MSP-ova. MSP-ovi koji nisu uvršteni na burzu mogu te proporcionalne standarde primjenjivati dobrovoljno. Standardima za MSP-ove utvrdit će se referentni okvir za poduzeća u okviru područja primjene Direktive s obzirom na razine informacija o održivosti koje bi se mogle razumno zatražiti od dobavljača i klijenata MSP-ova u njihovim lancima vrijednosti.

- (19) Direktiva 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁴⁹ odnosi se na sva poduzeća čiji su vrijednosni papiri uvršteni na uređena tržišta. Kako bi se osiguralo da se na sva poduzeća čiji su vrijednosni papiri uvršteni na uređena tržišta, uključujući izdavatelje iz trećih zemalja, primjenjuju isti zahtjevi za izvještavanje o održivosti, Direktiva 2004/109/EZ trebala bi sadržavati potrebna unakrsna upućivanja na sve zahtjeve za izvještavanje o održivosti u godišnjem financijskom izvještaju.
- (20) Člankom 23. stavkom 4. prvim podstavkom točkom i. i člankom 23. stavkom 4. četvrtim podstavkom Direktive 2004/109/EZ Komisija se ovlašćuje za donošenje mjera za uspostavu mehanizma za utvrđivanje istovjetnosti informacija potrebnih u skladu s Direktivom i općih kriterija istovrijednosti računovodstvenih standarda. Člankom 23. stavkom 4. trećim podstavkom Direktive 2004/109/EZ Komisija se ovlašćuje i za donošenje potrebnih odluka o istovjetnosti računovodstvenih standarda koje primjenjuju izdavatelji iz trećih zemalja. Komisiju bi zbog uključenja zahtjeva za održivost u Direktivu 2004/109/EZ trebalo ovlastiti za uspostavljanje mehanizma za utvrđivanje istovjetnosti standarda za izvještavanje o održivosti koje primjenjuju izdavatelji vrijednosnih papira iz trećih zemalja. Zbog istog bi razloga Komisiju trebalo ovlastiti i za donošenje potrebnih odluka o istovjetnosti standarda za izvještavanje o održivosti koje primjenjuju izdavatelji iz trećih zemalja. Tim će se izmjenama osigurati usklađeni režimi istovjetnosti za obveze izvještavanja o održivosti i obveze financijskog izvještavanja povezane s godišnjim financijskim izvještajem.
- (21) Člankom 19.a stavkom 3. i člankom 29.a stavkom 3. Direktive 2013/34/EU trenutačno su sva društva kćeri izuzeta od obveze objavljivanja nefinancijskih informacija ako su ta poduzeća i njihova društva kćeri uključena u konsolidirani izvještaj posloводства njihova matičnog društva, pod uvjetom da to uključuje potrebne nefinancijske informacije. Potrebno je, međutim, osigurati da informacije o održivosti budu lako dostupne korisnicima te transparentnost informacija o matičnom društvu izuzetog društva kćeri koje izvještava na konsolidiranoj razini. Stoga je potrebno propisati da ta društva kćeri objavljuju konsolidirani izvještaj posloводства svojeg matičnog društva i njega uključe upućivanje na izuzeće od objavljivanja informacija o održivosti. To bi se izuzeće trebalo primijeniti i kad je matično društvo koje izvještava na konsolidiranoj razini poduzeće iz treće zemlje koje objavljuje informacije o održivosti u skladu sa zahtjevima iz ove Direktive ili na način istovjetan EU-ovim standardima izvještavanja o održivosti.
- (22) Člankom 23. Direktive 2013/34/EU matična društva izuzimaju se od obveze sastavljanja konsolidiranih financijskih izvještaja i konsolidiranog izvještaja posloводства ako su ta poduzeća društva kćeri drugog matičnog društva koje ispunjava tu obvezu. Međutim, trebalo bi utvrditi da su izuzeća za konsolidirane financijske izvještaje i konsolidirane izvještaje posloводства neovisna od izuzeća za konsolidirano izvještavanje o održivosti. Stoga poduzeće može biti izuzeto od obveza konsolidiranog financijskog izvještavanja, ali ne i od obveza konsolidiranog izvještavanja o održivosti ako njegovo krajnje matično društvo sastavlja konsolidirane financijske izvještaje i konsolidirane izvještaje posloводства u skladu s pravom Unije ili u skladu s istovjetnim zahtjevima ako poduzeće ima poslovni nastan u trećoj zemlji,

⁴⁹ Direktiva 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2004. o usklađivanju zahtjeva za transparentnošću u vezi s informacijama o izdavateljima čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu i o izmjeni Direktive 2001/34/EZ (SL L 390, 31.12.2004., str. 38.).

ali ne sastavlja konsolidirani izvještaj o održivosti u skladu s pravom Unije ili u skladu s istovjetnim zahtjevima ako ima poslovni nastan u trećoj zemlji.

- (23) Kreditne institucije i društva za osiguranje imaju odlučujuću ulogu u prelasku na potpuno održiv i uključiv gospodarski i financijski sustav u skladu s europskim zelenim planom i njihove aktivnosti kreditiranja, ulaganja i pružanja usluge pokroviteljstva mogu imati znatan pozitivan i negativan utjecaj. Stoga bi se na kreditne institucije i društva za osiguranje koja nisu dužna postupati u skladu s Direktivom 2013/34/EU, uključujući zadruge i društva za uzajamno osiguranje, zahtjevi za izvještavanje o održivosti trebali primjenjivati ako ispunjavaju određene kriterije veličine. Korisnicima tih informacija tako bi se omogućilo da procijene i utjecaj tih poduzeća na društvo i okoliš i rizike koji proizlaze iz pitanja održivosti s kojima bi se ti poduzetnici mogli suočiti. Kako bi se osigurala usklađenost sa zahtjevima za izvještavanje iz Direktive Vijeća 86/635/EEZ⁵⁰ o godišnjim financijskim izvještajima i konsolidiranim financijskim izvještajima banaka i drugih financijskih institucija, države članice koje izvještavaju o održivosti mogu odlučiti ne primjenjivati zahtjeve za izvještavanje o održivosti na kreditne institucije iz članka 2. stavka 5. Direktive 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća⁵¹.
- (24) Popis pitanja održivosti o kojima bi poduzeća trebala izvještavati trebao bi biti što usklađeniji s definicijom pojma „čimbenici održivosti” iz Uredbe (EU) 2019/2088. Taj bi popis trebao odgovarati i potrebama i očekivanjima samih korisnika i poduzeća, koji često koriste pojmove „okolišno”, „socijalno” i „upravljanje” za kategorizaciju tri glavna pitanja održivosti. Popis čimbenika održivosti iz Uredbe (EU) 2019/2088 ne uključuje izričito pitanja upravljanja. Definicija pitanja održivosti u Direktivi 2013/34/EU trebala bi se stoga temeljiti na definiciji „čimbenika održivosti” iz Uredbe (EU) 2019/2088, ali uz dodatak pitanja upravljanja.
- (25) Člancima 19.a i 29.a Direktive 2013/34/EU propisano je da se objavljuju informacije ne samo „u mjeri nužnoj za razumijevanje razvoja, poslovnih rezultata i položaja poduzeća” već i informacije potrebne za razumijevanje utjecaja aktivnosti poduzeća na okolišna, socijalna i kadrovska pitanja, poštovanje ljudskih prava, borbu protiv korupcije i pitanja u vezi s podmićivanjem. Tim je člancima stoga propisano da poduzeća izvještavaju o tome kako različita pitanja održivosti utječu na poduzeće i o utjecaju aktivnosti poduzeća na ljude i okoliš. To se naziva dvostruki aspekt materijalnosti, prema kojem su rizici za poduzeće jedan aspekt materijalnosti, a utjecaj poduzeća drugi. Provjera primjerenosti korporativnog izvještavanja pokazuje da se ta dva aspekta često ne razumiju dobro niti primjenjuju. Stoga je potrebno objasniti da bi poduzeća trebala zasebno razmatrati svaki aspekt materijalnosti i objavljivati informacije koje su značajne i za oba i za samo jedan aspekt.
- (26) Člankom 19.a stavkom 1. i člankom 29.a stavkom 1. Direktive 2013/34/EU propisuje se da poduzeća objavljuju informacije o pet područja: poslovni model, politike (uključujući provedene postupke temeljite analize), ishod tih politika, rizici i upravljanje rizicima te glavni pokazatelji uspješnosti relevantni za poslovanje. U

⁵⁰ Direktiva Vijeća 86/635/EEZ od 8. prosinca 1986. o godišnjim financijskim izvještajima i konsolidiranim financijskim izvještajima banaka i drugih financijskih institucija (SL L 372, 31.12.1986., str. 1.).

⁵¹ Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.).

članku 19.a stavku 1. Direktive 2013/34/EU ne navode se izričita upućivanja na druga područja izvještavanja koja korisnici informacija smatraju relevantnima, od kojih su neka usklađena s objavama uključenima u međunarodne okvire, uključujući preporuke radne skupine za objavljivanje financijskih informacija o klimatskim promjenama. Zahtjevi za objavljivanje informacija trebali bi biti dovoljno detaljni kako bi se osiguralo da poduzeća izvještavaju o svojoj otpornosti na rizike povezane s pitanjima održivosti. Uz područja izvještavanja iz članka 19.a stavka 1. i članka 29.a stavka 1. Direktive 2013/34/EU, trebalo bi stoga propisati da poduzeća objavljuju informacije o svojoj poslovnoj strategiji i otpornosti poslovnog modela i strategije na rizike povezane s pitanjima održivosti te svim planovima kojima osiguravaju usklađenost svojeg poslovnog modela i strategija s prelaskom na održivo i klimatski neutralno gospodarstvo, uzimaju li u poslovnom modelu i strategiju u obzir interese dionika i na koji način, o svim prilikama za poduzeće koje proizlaze iz pitanja održivosti, o provedbi aspekata poslovne strategije koji utječu na pitanja održivosti ili na koje pitanja održivosti utječu, svim ciljevima održivosti koje je poduzeće definiralo i postignutom napretku njihova ostvarenja, ulozi odbora i uprave u pogledu pitanja održivosti, glavnim stvarnim i potencijalnim štetnim učincima poslovanja poduzeća te kako je poduzeće utvrdilo informacije koje objavljuje. Nakon što se propiše objavljivanje elemenata kao što su ciljevi i napredak njihova ostvarenja, zaseban zahtjev za objavljivanje ishoda politika više neće biti potreban.

- (27) Kako bi se osigurala usklađenost s međunarodnim instrumentima kao što su UN-ova vodeća načela o poslovanju i ljudskim pravima i Smjernice OECD-a o postupanju s dužnom pažnjom za odgovorno poslovno ponašanje, zahtjeve za objavljivanje temeljite analize trebalo bi odrediti detaljnije nego u članku 19.a stavku 1. točki (b) i članku 29.a stavku 1. točki (b) Direktive 2013/34/EU. Temeljita analiza je postupak koji poduzeća provode kako bi utvrdila, spriječila, ublažila i sanirala glavne stvarne i potencijalne štetne učinke njihova poslovanja i na temelju nje se utvrđuje kako poduzeća nastoje ukloniti te negativne učinke. Učinci poslovanja poduzeća uključuju učinke koje poduzeće uzrokuje izravno, učinke kojima poduzeće pridonosi i učinke koji su na drugi način povezani s lancem vrijednosti poduzeća. Postupak temeljite analize odnosi se na cijeli lanac vrijednosti poduzeća, uključujući njegovo poslovanje, proizvode i usluge, poslovne odnose i lance opskrbe. U skladu s UN-ovim vodećim načelima o poslovanju i ljudskim pravima stvarni ili potencijalni štetni učinak smatra se glavnim učinkom ako je među najvećim učincima poslovanja poduzeća na temelju: ozbiljnosti učinka na ljude ili okoliš; broja osoba koje jesu ili bi mogle biti pogođene ili razmjera štete za okoliš i lakoće saniranja štete vraćanjem okoliša ili pogođenih osoba u njihovo prethodno stanje.
- (28) Direktivom 2013/34/EU nije propisano objavljivanje informacija o nematerijalnoj imovini koja nije navedena u bilanci. Poznato je da se informacije o nematerijalnoj imovini i drugim nematerijalnim čimbenicima, uključujući nematerijalnu imovinu stvorenu unutar društva, nedovoljno objavljuju, što onemogućava odgovarajuću procjenu razvoja, poslovnih rezultata i položaja poduzeća te praćenje ulaganja. Da bi se ulagačima omogućilo da bolje razumiju sve veći jaz između knjigovodstvene vrijednosti mnogih poduzeća i njihove tržišne vrijednosti, koji se primjećuje u mnogim sektorima gospodarstva, trebalo bi propisati odgovarajuće izvještavanje o nematerijalnoj imovini. Stoga treba propisati da poduzeća objavljuju informacije o nematerijalnoj imovini koja nije navedena u bilanci, uključujući intelektualni kapital, ljudski kapital, koji uključuje i razvoj vještina, te društveni i relacijski kapital, uključujući reputacijski kapital. Informacije o nematerijalnoj imovini trebale bi sadržavati i informacije o istraživanju i razvoju.

- (29) U članku 19.a stavku 1. i članku 29.a stavku 1. Direktive 2013/34/EU nije određeno treba li objavljivati informacije o budućim događajima ili o prošlim poslovnim rezultatima. Zasad nedostaje informacija o budućim događajima koje korisnici informacija o održivosti posebno cijene. Stoga bi u člancima 19.a i 29.a Direktive 2013/34/EU trebalo utvrditi da iskazane informacije o održivosti uključuju informacije o budućim i prošlim događajima te kvalitativne i kvantitativne informacije. Objavljene informacije o održivosti trebale bi obuhvatiti i kratkoročna, srednjoročna i dugoročna razdoblja te bi, prema potrebi, trebale sadržavati informacije o cijelom lancu vrijednosti poduzeća, uključujući poslovanje, proizvode i usluge, poslovne odnose i lanac opskrbe poduzeća. Informacije o cijelom lancu vrijednosti poduzeća uključuju informacije o njegovu lancu vrijednosti unutar EU-a i informacije koje obuhvaćaju treće zemlje ako se lanac vrijednosti poduzeća proteže izvan EU-a.
- (30) Člankom 19.a stavkom 1. i člankom 29.a stavkom 1. Direktive 2013/34/EU propisuje se da poduzeća da u svoje nefinancijske izvještaje uključe upućivanje na iznose iskazane u godišnjim financijskim izvještajima i njihova dodatna objašnjenja. Međutim, u tim člancima nije propisano da poduzeća upućuju na druge informacije u izvještaju posloводства ili da tim informacijama dodaju dodatna objašnjenja. Stoga iskazane nefinancijske informacije i druge informacije objavljene u izvještaju posloводства zasad nisu dovoljno usklađene. Potrebno je utvrditi jasne zahtjeve u tom pogledu.
- (31) Člankom 19.a stavkom 1. i člankom 29.a stavkom 1. Direktive 2013/34/EU propisano je da poduzeća jasno i obrazloženo objašnjavaju neprovođenje politika koje se odnose na jedno ili više navedenih pitanja. Različit pristup poduzeća objavljivanju politika, u usporedbi s ostalim područjima izvještavanja iz tih članaka, zbunjuje poduzeća koja izvještavaju i ne pridonosi poboljšanju kvalitete iskazanih informacija. Stoga nije potrebno zadržati takav različit pristup politikama iz Direktivi. Standardima će se odrediti koje informacije treba objaviti o svakom području izvještavanja navedenom u člancima 19.a i 29.a.
- (32) Poduzeća obuhvaćena područjem primjene članka 19.a stavka 1. i članka 29.a stavka 1. Direktive 2013/34/EU mogu primjenjivati nacionalne okvire, okvire Unije ili međunarodne okvire za izvještavanje, a ako to čine, dužna su navesti koje su okvire primijenila. Međutim, Direktivom 2013/34/EU nije propisano da poduzeća primjenjuju zajednički okvir ili standard izvještavanja i Direktiva ih ne sprečava da ne primjenjuju ni jedan okvir ili standarde izvještavanja. Komisija je 2017. u skladu s člankom 2. Direktive 2014/95/EU objavila neobvezujuće smjernice za poduzeća obuhvaćena područjem primjene te direktive⁵². Komisija je 2019. objavila dodatne smjernice posebno za objavljivanje informacija o klimi⁵³. Smjernice o objavljivanju informacija o klimi sadržavaju preporuke radne skupine za objavljivanje financijskih informacija o klimatskim promjenama. Dostupni dokazi pokazuju da te neobvezujuće smjernice nisu znatno utjecale na kvalitetu nefinancijskog izvještavanja poduzeća obuhvaćenih područjem primjene članaka 19.a i 29.a Direktive 2013/34/EU. Dobrovoljna priroda smjernica znači da ih poduzeća mogu, ali ne moraju, primjenjivati. Stoga se samim smjernicama ne može osigurati usporedivost informacija koje objavljuju razna poduzeća ili objavljivanje svih informacija koje

⁵² Komunikacija Komisije, Smjernice za izvješćivanje o nefinancijskim informacijama (metodologija za izvješćivanje o nefinancijskim informacijama) (C/2017/4234).

⁵³ Komunikacija Komisije, Smjernice za izvješćivanje o nefinancijskim informacijama: Dodatak za izvješćivanje o informacijama povezanim s klimom (C/2019/4490).

korisnici smatraju relevantnima. Zato su potrebni obvezni zajednički standardi izvještavanja kako bi se osiguralo da informacije budu usporedive i da se objavljuju relevantne informacije. Standardi bi se trebali temeljiti na dvostrukom aspektu materijalnosti i obuhvaćati sve informacije koje su korisnicima bitne. Zajednički standardi izvještavanja potrebni su i kako bi se omogućila revizija i digitalizacija izvještavanja o održivosti te olakšalo njegovo nadziranje i provođenje. Potrebno je razviti obvezne zajedničke standarde izvještavanja o održivosti kako bi se postiglo da informacije o održivosti statusom budu usporedive s financijskim informacijama.

- (33) Nijedan postojeći standard ili okvir ne odgovara potrebama Unije za detaljnim izvještavanjem o održivosti. Informacije propisane Direktivom 2013/34/EU trebaju obuhvaćati informacije relevantne iz svakog aspekta materijalnosti, trebaju obuhvaćati sva pitanja održivosti te prema potrebi biti usklađene s ostalim obvezama objavljivanja informacija o održivosti iz prava Unije, uključujući obveze iz Uredbe (EU) 2020/852 i Uredbe (EU) 2019/2088. Usto, obvezni standardi izvještavanja o održivosti za poduzeća iz Unije moraju biti razmjerni razini ambicije europskog zelenog plana i cilju klimatske neutralnosti Unije za 2050. Stoga je potrebno ovlastiti Komisiju za donošenje Unijinih standarda izvještavanja o održivosti, omogućiti njihovo brzo donošenje i osigurati da njihov sadržaj bude u skladu s potrebama Unije.
- (34) Europska savjetodavna skupina za financijsko izvještavanje (EFRAG) neprofitno je udruženje osnovano u skladu s belgijskim pravom koje služi javnom interesu davanjem savjeta Komisiji o odobravanju međunarodnih standarda financijskog izvještavanja. EFRAG je stekao ugled europskog centra stručnosti za korporativno izvještavanje i u dobrom je položaju da potakne koordinaciju između europskih standarda izvještavanja o održivosti i međunarodnih inicijativa kojima se nastoje razviti standardi koji bi bili usklađeni u cijelom svijetu. Radna skupina dionika koju je osnovao EFRAG objavila je u ožujku 2021. preporuke za mogući razvoj standarda izvještavanja o održivosti za Europsku uniju. Te preporuke sadržavaju prijedloge za razvoj koherentnog i sveobuhvatnog skupa standarda izvještavanja, koji obuhvaćaju sva pitanja održivosti s dvostrukim aspektom materijalnosti. Te preporuke sadržavaju i detaljan plan razvoja takvih standarda i prijedloge za jačanje suradnje između globalnih inicijativa i inicijativa Europske unije za utvrđivanje standarda. Predsjednik EFRAG-a objavio je u ožujku 2021. preporuke za moguće promjene upravljanja EFRAG-om ako bi se od njega zatražilo da izradi tehničke savjete o standardima izvještavanja o održivosti. Te preporuke uključuju uspostavu novog stupa izvještavanja o održivosti unutar EFRAG-a, a da se pritom postojeći stup financijskog izvještavanja znatno ne promijeni. Komisija bi pri donošenju standarda izvještavanja o održivosti trebala uzeti u obzir buduće EFRAG-ove tehničke savjete. Kako bi se zajamčili kvalitetni standardi koji pridonose europskom javnom dobru i odgovaraju potrebama poduzeća i korisnika objavljenih informacija, EFRAG-ovi tehnički savjeti trebalo bi razvijati u odgovarajućem propisnim postupku, uz javni nadzor i transparentnost, trebali bi biti popraćeni analizama troškova i koristi u suradnji sa stručnim relevantnim dionicima. Kako bi se osiguralo da se u standardima izvještavanja o održivosti Unije uzmu u obzir stajališta država članica Unije, Komisija bi se prije donošenja standarda trebala savjetovati sa Stručnom skupinom država članica za održivo financiranje iz članka 24. Uredbe (EU) 2020/852 o EFRAG-ovim tehničkim savjetima. Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala (ESMA) ima ulogu u izradi regulatornih tehničkih standarda u skladu s Uredbom (EU) 2019/2088 i potrebno je uskladiti te regulatorne tehničke standarde i standarde

izvještavanja o održivosti. Prema Uredbi (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća⁵⁴ ESMA ima ulogu i u promicanju konvergencije nadzora u provođenju korporativnog izvještavanja izdavatelja čiji su vrijednosni papiri uvršteni na uređena tržišta EU-a i koji će biti dužni primjenjivati te standarde izvještavanja o održivosti. Stoga bi ESMA trebala dostaviti mišljenje o EFRAG-ovim tehničkim savjetima i to u roku od dva mjeseca od datuma primitka zahtjeva od Komisije. Usto bi se Komisija trebala savjetovati s Europskim nadzornim tijelom za bankarstvo, Europskim nadzornim tijelom za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje, Europskom agencijom za okoliš, Agencijom Europske unije za temeljna prava, Europskom središnjom bankom, Odborom europskih tijela za nadzor revizije i platformom za održivo financiranje kako bi osigurala da standardi izvještavanja o održivosti budu u skladu s relevantnom politikom i propisima Unije. Ako neko od tih tijela odluči dostaviti mišljenje, dužno je to učiniti u roku od dva mjeseca od datuma savjetovanja s Komisijom.

- (35) Standardi izvještavanja o održivosti trebali bi biti u skladu s drugim propisima Unije. Te bi standarde posebno trebalo uskladiti sa zahtjevima za objavljivanje iz Uredbe (EU) 2019/2088 i trebalo bi uzeti u obzir temeljne pokazatelje i metodologije utvrđene u raznim delegiranim aktima donesenima na temelju Uredbe (EU) 2020/852, zahtjeve za objavljivanje koji se primjenjuju na administratore referentnih vrijednosti u skladu s Uredbom (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća⁵⁵, minimalne standarde za razvoj referentnih vrijednosti EU-a za klimatsku tranziciju i referentnih vrijednosti EU-a usklađenih s Pariškim sporazumom i sav posao koji je Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo obavilo u provedbi zahtjeva za objavljivanje stupa III. iz Uredbe (EU) br. 575/2013. U standardima bi trebalo voditi računa o propisima Unije o zaštiti okoliša, uključujući Direktivu 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁵⁶ i Uredbu (EZ) br. 1221/2009 Europskog parlamenta i Vijeća⁵⁷, te Preporuku Komisije 2013/179/EU⁵⁸ i njezine priloge te njihova ažuriranja. Trebalo bi uzeti u obzir i druge relevantne propise Unije, uključujući Direktivu 2010/75/EU Europskog parlamenta i Vijeća⁵⁹, te zahtjeve utvrđene pravom Unije za poduzeća u pogledu dužnosti direktora i temeljite analize.

⁵⁴ Uredba (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala), izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/77/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 84.).

⁵⁵ Uredba (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o indeksima koji se upotrebljavaju kao referentne vrijednosti u financijskim instrumentima i financijskim ugovorima ili za mjerenje uspješnosti investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2014/17/EU te Uredbe (EU) br. 596/2014 (SL L 171, 29.6.2016., str. 1.).

⁵⁶ Direktiva 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ (SL L 275, 25.10.2003., str. 32.).

⁵⁷ Uredba (EZ) br. 1221/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o dobrovoljnom sudjelovanju organizacija u sustavu upravljanja okolišem i neovisnog ocjenjivanja Zajednice (EMAS) te stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 761/2001 i odluka Komisije 2001/681/EZ i 2006/193/EZ (SL L 342, 22.12.2009., str. 1.).

⁵⁸ Preporuka Komisije 2013/179/EU od 9. travnja 2013. o uporabi zajedničkih metoda za mjerenje i priopćavanje rezultata o utjecaju proizvoda i organizacija na okoliš za vrijeme njihova životnog vijeka (SL L 124, 4.5.2013., str. 1.).

⁵⁹ Direktiva 2010/75/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o industrijskim emisijama (integrirano sprečavanje i kontrola onečišćenja) (SL L 334, 17.12.2010., str. 17.).

- (36) U standardima izvještavanja o održivosti trebalo bi uzeti u obzir smjernice Komisije o nefinancijskom izvještavanju⁶⁰ i smjernice Komisije o objavljivanju informacija o klimi⁶¹. Trebalo bi uzeti u obzir i druge zahtjeve za izvještavanje iz Direktive 2013/34/EU koji nisu izravno povezani s održivosti, kako bi korisnici objavljenih informacija bolje razumjeli razvoj, poslovne rezultate, položaj i učinak poduzeća maksimalnim povezivanjem informacija o održivosti i drugih informacija objavljenih u skladu s Direktivom 2013/34/EU.
- (37) Standardi izvještavanja o održivosti trebali bi biti proporcionalni i njima ne bi trebalo nametati nepotrebno administrativno opterećenje društvima koja su ih dužna primjenjivati. Kako bi se smanjilo opterećenje za poduzeća koja već objavljuju informacije o održivosti, u standardima izvještavanja o održivosti trebalo bi, prema potrebi, uzeti u obzir postojeće standarde i okvire za izvještavanje o održivosti i računovodstvene okvire. To uključuje Globalnu inicijativu za izvještavanje, Odbor za računovodstvene standarde održivosti, Međunarodno vijeće za integrirano izvještavanje, Odbor za međunarodne računovodstvene standarde, radnu skupinu za objavljivanje financijskih informacija o klimatskim promjenama, Odbor za standarde objavljivanja informacija o emisijama ugljika i CDP (nekadašnja organizacija *Carbon Disclosure Project*). U standardima Europske unije trebalo bi uzeti u obzir sve standarde izvještavanja o održivosti razvijene pod pokroviteljstvom Zaklade za međunarodne standarde financijskog izvještavanja. Kako bi se izbjegla nepotrebna regulatorna fragmentacija koja može imati negativne posljedice za poduzeća koja posluju na globalnoj razini, europski bi standardi trebali pridonijeti procesu konvergencije standarda izvještavanja o održivosti na globalnoj razini.
- (38) Europska komisija obvezala se u svojoj komunikaciji o europskom zelenom planu podržati poduzeća i druge dionike u razvoju standardiziranih praksi računovodstva prirodnog kapitala unutar Unije i na međunarodnoj razini, s ciljem osiguravanja odgovarajućeg upravljanja rizicima za okoliš i prilikama za ublažavanje, te smanjiti povezane transakcijske troškove. Projekt transparentnosti sponzoriran u okviru programa LIFE razvija prvu metodologiju računovodstva prirodnog kapitala, čime će se olakšati usporedba i povećati transparentnost postojećih metoda te istodobno sniziti prag za društva za donošenje i primjenu sustava kako bi njihovo poslovanje bilo spremno za buduće promjene. U tom je području i Protokol o prirodnom kapitalu važna referenca. Iako metode računovodstva prirodnog kapitala uglavnom služe za jačanje unutarnjih upravljačkih odluka, trebalo bi ih pravilno razmotriti pri utvrđivanju standarda izvještavanja o održivosti. Nekim metodologijama računovodstva prirodnog kapitala nastoji se dodijeliti novčana vrijednost učincima poslovanja društava na okoliš, što korisnicima može omogućiti da bolje razumiju te učinke. Stoga je primjereno da se u standarde izvještavanja o održivosti uključe monetizirani pokazatelji učinaka na održivost ako se to smatra potrebnim.
- (39) U standardima izvještavanja o održivosti trebalo bi uzeti u obzir i međunarodno priznata načela i okvire odgovornog poslovnog ponašanja, društveno odgovornog poslovanja i održivog razvoja, uključujući UN-ove ciljeve održivog razvoja, UN-ova vodeća načela o poslovanju i ljudskim pravima, Smjernice OECD-a za multinacionalna poduzeća, Smjernice OECD-a o postupanju s dužnom pažnjom za odgovorno poslovno ponašanje i povezane sektorske smjernice, Globalni sporazum UN-a, Trostranu deklaraciju Međunarodne organizacije rada o načelima za

⁶⁰ 2017/C 215/01.

⁶¹ 2019/C 209/01.

multinacionalna poduzeća i socijalnu politiku, normu ISO 26000 o društvenoj odgovornosti i UN-ova načela odgovornog ulaganja.

- (40) Trebalo bi osigurati da informacije koje poduzeća objavljuju u skladu sa standardima izvještavanja o održivosti odgovaraju potrebama korisnika. U standardima izvještavanja trebalo bi stoga navesti informacije koje poduzeća trebaju objavljivati o svim glavnim okolišnim čimbenicima, uključujući njihove učinke i ovisnost o klimi, zraku, zemlji, vodi i bioraznolikosti. U Uredbi (EU) 2020/852 navodi se klasifikacija okolišnih ciljeva Unije. Radi usklađenosti je primjereno primijeniti sličnu klasifikaciju za utvrđivanje okolišnih čimbenika na koje bi se trebali odnositi standardi izvještavanja o održivosti. U standardima izvještavanja trebalo bi razmotriti i navesti sve zemljopisne ili druge kontekstualne informacije koje bi poduzeća trebala objavljivati kako bi se omogućilo razumijevanje njihovih glavnih učinaka na pitanja održivosti i glavnih rizika za poduzeća koji proizlaze iz pitanja održivosti.
- (41) Kad je riječ o informacijama o klimi, korisnike zanimaju fizički rizici i rizici tranzicije poduzeća te njihova otpornost na različite klimatske scenarije. Zanima ih i razina i opseg emisija stakleničkih plinova i njihovo uklanjanje koje se pripisuje poduzeću, uključujući opseg u kojem poduzeće primjenjuje kompenzacije i izvor tih kompenzacija. Da bi se postiglo klimatski neutralno gospodarstvo nužno je uskladiti obračun stakleničkih plinova i standarda kompenzacije. Korisnicima su potrebne pouzdane informacije o kompenzacijama kojima se rješavaju problemi mogućeg dvostrukog obračuna i precijenjenih vrijednosti, s obzirom na rizike za ostvarenje klimatskih ciljeva koje dvostruki obračun i precijenjene vrijednosti mogu uzrokovati. U standardima izvještavanja stoga bi trebalo odrediti informacije o tim pitanjima o kojima bi poduzeća trebala izvještavati.
- (42) Da bi se postigli klimatski neutralno i kružno gospodarstvo i netoksični okoliš, nužno je mobilizirati sve gospodarske sektore. Zato je nužno smanjiti potrošnju energije i povećati energetska učinkovitost jer se energija koristi u svim dijelovima lanaca opskrbe. Stoga bi u standardima izvještavanja o održivosti trebalo propisno razmotriti energetske aspekte, osobito u vezi s pitanjima okoliša.
- (43) U standardima izvještavanja o održivosti trebalo bi odrediti informacije koje poduzeća trebaju objavljivati o socijalnim čimbenicima, uključujući zaposlenike i ljudska prava. Takve bi informacije trebale obuhvaćati utjecaj poduzeća na ljude i ljudsko zdravlje. Informacije koje poduzeća objavljuju o ljudskim pravima trebale bi, prema potrebi, uključivati informacije o prisilnom radu u njihovim lancima vrijednosti. U standardima izvještavanja koji se odnose na socijalne čimbenike trebalo bi odrediti informacije koje bi poduzeća trebala objavljivati s obzirom na načela europskog stupa socijalnih prava koja su relevantna za poduzeća, uključujući jednake mogućnosti za sve i radne uvjete. Akcijski plan za provedbu europskog stupa socijalnih prava koji je donesen u ožujku 2021. sadržava strože zahtjeve za poduzeća o izvještavanju o socijalnim pitanjima. U standardima izvještavanja trebalo bi odrediti i informacije koje poduzeća trebaju objavljivati s obzirom na ljudska prava, temeljne slobode, demokratska načela i standarde utvrđene u Međunarodnoj povelji o ljudskim pravima i drugim temeljnim konvencijama UN-a o ljudskim pravima, Deklaraciji Međunarodne organizacije rada o temeljnim načelima i pravima na radu, temeljnim konvencijama Međunarodne organizacije rada i Povelji Europske unije o temeljnim pravima.
- (44) Korisnici trebaju informacije o čimbenicima upravljanja, uključujući informacije o ulozi administrativnih, upravljačkih i nadzornih tijela poduzeća, među ostalim s obzirom na pitanja održivosti, sastav tih tijela i sustave unutarnje kontrole te

upravljanje rizicima poduzeća, među ostalim u postupku izvještavanja. Korisnici trebaju informacije i o korporativnoj kulturi poduzeća i poslovnoj etici, uključujući borbu protiv korupcije i podmićivanja, te o njihovim političkim angažmanima, uključujući aktivnosti lobiranja. Informacije o upravljanju poduzećem i kvaliteti odnosa s poslovnim partnerima, uključujući prakse plaćanja s obzirom na datum ili razdoblje plaćanja, kamatnu stopu na zakašnjelo plaćanje ili naknadu troškova naplate iz Direktive 2011/7/EU Europskog parlamenta i Vijeća⁶² o kašnjenju u plaćanju u poslovnim transakcijama, pomažu korisnicima da razumiju rizike poduzeća, kao i njegov utjecaj na pitanja održivosti. Svake su godine tisuće poduzeća, osobito MSP-ovi, pod administrativnim i financijskim opterećenjem jer im se plaća sa zakašnjenjem ili im se uopće ne plati. Zakašnjela plaćanja naposljetku uzrokuju nesolventnosti i stečaj, s pogubnim učincima na sve dijelove lanaca vrijednosti. Povećanje opsega informacija o praksi plaćanja trebalo bi potaknuti druga poduzeća da identificiraju brze i pouzdane platitelje, otkriju nepoštene prakse plaćanja, pristupe informacijama o poduzećima s kojima posluju i pregovaraju o poštenijim uvjetima plaćanja.

- (45) Standardima izvještavanja trebalo bi promicati cjelovitiji pogled na sve informacije koje poduzeća objavljuju u izvještaju posloводства kako bi korisnici tih informacija bolje razumjeli razvoj, poslovne rezultate, položaj i utjecaj poduzeća. U okviru tih standarda trebalo bi, prema potrebi, razlikovati informacije koje bi poduzeća trebala objaviti pri izvještavanju na pojedinačnoj i na konsolidiranoj razini. Ti bi standardi trebali sadržavati i smjernice za poduzeća o provedenom postupku utvrđivanja informacija o održivosti koje bi trebalo uključiti u izvještaj posloводства.
- (46) Poduzeća u istom sektoru često su izložena sličnim rizicima za održivost i često slično utječu na društvo i okoliš. Usporedbe poduzeća iz istog sektora posebno su korisne ulagačima i drugim korisnicima informacija o održivosti. U standardima izvještavanja o održivosti koje donese Komisija trebalo bi stoga odrediti informacije koje bi trebala objavljivati poduzeća u svim sektorima i informacije koje bi poduzeća trebala objavljivati ovisno o sektoru djelatnosti u kojem posluju. U standardima bi trebalo uzeti u obzir i moguće poteškoće za poduzeća pri prikupljanju informacija od aktera u cijelom lancu vrijednosti, posebno od dobavljača MSP-ova i dobavljača na tržištima i gospodarstvima u nastajanju.
- (47) Kako bi se pravodobno odgovorilo na potrebe korisnika za informacijama, a osobito na hitne potrebe za informacijama sudionika na financijskim tržištima na koje se primjenjuju zahtjevi iz delegiranih akata donesenih na temelju članka 4. stavaka 6. i 7. Uredbe (EU) 2019/2088, Komisija bi trebala prvi skup standarda izvještavanja donijeti do 31. listopada 2022. U tom bi skupu standarda izvještavanja trebalo odrediti informacije koje bi poduzeća trebala objavljivati o svim područjima izvještavanja i pitanjima održivosti i koje sudionici na financijskom tržištu trebaju kako bi ispunili obveze objavljivanja iz Uredbe (EU) 2019/2088. Komisija bi najkasnije do 31. listopada 2023. trebala donijeti drugi skup standarda izvještavanja, u kojem bi se odredile dodatne informacije koje bi poduzeća prema potrebi trebala objavljivati o pitanjima održivosti i područjima izvještavanja te informacije specifične za sektor u kojem poduzeće posluje. Komisija bi trebala preispitati standarde svake tri godine kako bi uzela u obzir relevantne promjene, uključujući promjene međunarodnih standarda.

⁶² Direktiva 2011/7/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o borbi protiv kašnjenja u plaćanju u poslovnim transakcijama (SL L 48, 23.2.2011., str. 1.).

- (48) Direktivom 2013/34/EU nije propisano da se financijski izvještaji ili izvještaji posloводства dostavljaju u digitalnom formatu, što otežava pronalaženje i iskoristivost objavljenih informacija. Korisnici informacija o održivosti sve češće očekuju da će takve informacije biti lako dostupne i strojno čitljive u digitalnim formatima. Digitalizacija stvara prilike za učinkovitije iskorištavanje informacija i potencijal za znatne uštede i za korisnike i za poduzeća. Stoga bi trebalo propisati da poduzeća svoje financijske izvještaje i izvještaj posloводства sastavljaju u XHTML formatu u skladu s člankom 3. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/815⁶³ i da opisno označavaju informacije o održivosti, uključujući informacije iz članka 8. Uredbe (EU) 2020/852, u skladu s tom delegiranom uredbom. Bit će potrebna digitalna taksonomija prema Unijinim standardima izvještavanja o održivosti kako bi se omogućilo označavanje objavljenih informacija u skladu s tim standardima. Te bi zahtjeve trebalo uključiti u rad na digitalizaciji koji je Komisija najavila u svojoj komunikaciji *Europska strategija za podatke*⁶⁴ i u *Strategiji za digitalne financije za EU*⁶⁵. Ti zahtjevi dopunjuju i stvaranje europske jedinstvene pristupne točke za javne korporativne informacije kako je predviđeno u akcijskom planu za uniju tržišta kapitala, u kojim se također razmatra potreba za strukturiranim podacima.
- (49) Da bi se omogućilo uključivanje objavljenih informacija o održivosti u europsku jedinstvenu pristupnu točku, države članice trebale bi se pobrinuti da poduzeća objavljuju propisno odobrene godišnje financijske izvještaje i izvještaj posloводства u propisanom elektroničkom formatu te da se izvještaji posloводства koji sadržavaju informacije o održivosti nakon objave bez odgode stave na raspolaganje odgovarajućem službeno imenovanom mehanizmu iz članka 21. stavka 2. Direktive 2004/109/EZ.
- (50) Člankom 19.a stavkom 4. Direktive 2013/34/EU državama članicama je omogućeno da izuzmu poduzeća od obveze uključivanja nefinancijskog izvještaja propisanog člankom 19.a stavkom 1. u izvještaj posloводства. Države članice to mogu učiniti ako predmetno poduzeće sastavlja zaseban izvještaj koji se objavljuje zajedno s izvještajem posloводства u skladu s člankom 30. te direktive ili ako je taj izvještaj javno dostupan na internetskim stranicama poduzeća u razumnom roku od najdulje šest mjeseci nakon datuma bilance i ako se na njega upućuje u izvještaju posloводства. Ista mogućnost postoji za konsolidirani nefinancijski izvještaj iz članka 29.a stavka 4. Direktive 2013/34/EU. Dvadeset država članica iskoristilo je tu mogućnost. Međutim, mogućnost objavljivanja zasebnog izvještaja ograničava dostupnost informacija koje povezuju financijske informacije i informacije o pitanjima održivosti. Ograničava i mogućnost pronalaženja i pristupačnosti informacija korisnicima, osobito ulagačima, koje zanimaju i financijske informacije i informacije o održivosti. Taj problem potencira moguće različito vrijeme objavljivanja financijskih informacija i informacija o održivosti. Objava u zasebnom izvještaju ujedno može stvoriti dojam, interno i eksterno, da su informacije o održivosti manje relevantne, što može negativno utjecati na percipiranu pouzdanost informacija. Stoga bi poduzeća trebala objavljivati informacije o održivosti u izvještaju posloводства, a državama članicama više ne bi trebalo dopustiti da izuzimaju poduzeća od obveze uključivanja informacija o

⁶³ Delegirana uredba Komisije (EU) 2018/815 od 17. prosinca 2018. o dopuni Direktive 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda za specifikaciju jedinstvenog elektroničkog formata za izvještavanje (SL L 143, 29.5.2019., str. 1.).

⁶⁴ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/european-strategy-data>

⁶⁵ https://ec.europa.eu/info/publications/200924-digital-finance-proposals_en

održivosti u izvještaj posloводства. Takva obveza pridonosi objašnjenju uloge nadležnih nacionalnih tijela u nadzoru izvještavanja o održivosti u okviru izvještaja posloводства, u skladu s Direktivom 2004/109/EZ. Osim toga, poduzeća koja su dužna izvještavati o informacijama o održivosti ni u kojem slučaju ne bi trebala biti izuzeta od obveze objavljivanja izvještaja posloводства jer je važno osigurati da informacije o održivosti budu javno dostupne.

- (51) Člankom 20. Direktive 2013/34/EU propisano je da poduzeća čiji su vrijednosni papiri uvršteni na uređena tržišta u svoj izvještaj posloводства uključuje izvještaj o korporativnom upravljanju, koje među ostalim informacijama mora sadržavati opis politike raznolikosti koju poduzeće primjenjuje na svoja administrativna, upravljačka i nadzorna tijela. Prema članku 20. Direktive 2013/34/EU poduzeća imaju slobodu odlučivanja o kojim će aspektima raznolikosti izvještavati. Poduzeća nisu izričito obvezana na uključivanje informacija o nekom određenom aspektu raznolikosti. Kako bi se napredovalo prema ravnopravnoj zastupljenosti spolova u donošenju gospodarskih odluka, potrebno je osigurati da poduzeća čiji su vrijednosni papiri uvršteni na uređena tržišta uvijek izvještavaju o svojim politikama raznolikosti spolova i njihovoj provedbi. Međutim, kako bi se izbjeglo nepotrebno administrativno opterećenje, ta bi poduzeća trebala imati mogućnost izvještavanja o nekim informacijama iz članka 20. Direktive 2013/34/EU zajedno s drugim informacijama o održivosti.
- (52) Člankom 33. Direktive 2013/34/EU propisano je da države članice osiguravaju da su članovi administrativnih, upravljačkih i nadzornih tijela poduzeća kolektivno odgovorni da se (konsolidirani) godišnji financijski izvještaji, (konsolidirani) izvještaj posloводства i (konsolidirani) izvještaj o korporativnom upravljanju sastavljaju i objavljuju u skladu sa zahtjevima iz te direktive. Tu kolektivnu odgovornost trebalo bi proširiti na zahtjeve za digitalizaciju iz Delegirane uredbe (EU) 2019/815, na zahtjev za poštovanje standarda izvještavanja o održivosti Unije i na zahtjev za opisno označavanje informacija o održivosti.
- (53) Profesija provjere razlikuje angažmane za ograničenu i razumnu provjeru. Zaključak postupka ograničene provjere obično se izražava negativno tako da se navodi da revizor nije utvrdio ništa zbog čega bi zaključio da je predmet ispitivanja značajno pogrešno prikazan. Revizor provodi manje testova nego u angažmanu za razumnu provjeru. Opseg posla za postupak ograničene provjere stoga je manji nego za razumnu provjeru. Rad u okviru postupka razumne provjere podrazumijeva opsežne postupke, uključujući razmatranje unutarnjih kontrola poduzeća koje podnosi izvještaj i znatna ispitivanja, te je stoga znatno veći nego u okviru postupka ograničene provjere. Zaključak te vrste postupka obično se izražava potvrdno i u njemu se daje mišljenje o mjerenju predmeta ispitivanja u odnosu na prethodno utvrđene kriterije. Člankom 19.a stavkom 5. i člankom 29.a stavkom 5. Direktive 2013/34/EU propisano je da države članice osiguravaju da ovlaštteni revizor ili revizorsko društvo provjeri je li dostavljen nefinancijski izvještaj ili zaseban izvještaj. Nije propisano da neovisni pružatelj usluga provjere provjerava informacije iako je državama članicama dopušteno da zatraže takvu provjeru ako to žele. Nedostatak zahtjeva za provjeru izvještavanja o održivosti, za razliku od zahtjeva da ovlaštteni revizor provodi postupak razumne provjere financijskih izvještaja, ugrozio bi vjerodostojnost objavljenih informacija o održivosti pa se stoga ne bi odgovorilo na potrebe predviđenih korisnika tih informacija. Iako je cilj slična razina provjere financijskih izvještaja i izvještaja o održivosti, nedostatak zajednički dogovorenog standarda za provjeru izvještaja o održivosti stvara rizik različitog razumijevanja strukture postupka razumne provjere za

različite kategorije informacija o održivosti, i očekivanja u tom smislu, posebno s obzirom na informacije o budućim događajima i kvalitativne informacije. Stoga bi trebalo razmotriti progresivan pristup poboljšanju potrebne razine provjere informacija o održivosti, počevši od obveze ovlaštenog revizora ili revizorskog društva da izrazi mišljenje o usklađenosti izvještaja o održivosti sa zahtjevima Unije na temelju angažmana za ograničenu provjeru. To bi mišljenje trebalo obuhvatiti usklađenost izvještaja o održivosti sa standardima izvještavanja o održivosti Unije, postupak koji poduzeće provodi kako bi utvrdilo informacije koje se objavljuju u skladu sa standardima izvještavanja o održivosti i usklađenost sa zahtjevom za opisno označavanje informacija o održivosti. Revizor bi trebao procijeniti i je li izvještavanje poduzeća u skladu sa zahtjevima za izvještavanje iz članka 8. Uredbe (EU) 2020/852. Da bi se zajamčilo zajedničko razumijevanje strukture postupka razumne provjere, i očekivanja u tom smislu, trebalo bi propisati da ovlašteni revizor ili revizorsko društvo na temelju postupka razumne provjere izražava mišljenje o usklađenosti izvještaja o održivosti sa zahtjevima Unije ako Komisija donese standarde za razumnju provjeru izvještaja o održivosti. Time bi se omogućio i progresivan razvoj tržišta provjere informacija o održivosti i prakse izvještavanja poduzeća. Naposljetku, tim progresivnim pristupom postupno bi se povećavali troškovi poduzeća koja podnose izvještaje jer je razumna provjera skuplja od ograničene.

- (54) Ovlašteni revizori ili revizorska društva već provjeravaju financijske izvještaje i izvještaje posloводства. Provjera izvještaja o održivosti koju bi obavljali ovlašteni revizori ili revizorska društva pridonijela bi povezanosti i usklađenosti financijskih informacija i informacija o održivosti, što je posebno važno za korisnike informacija o održivosti. Međutim, postoji rizik daljnje koncentracije revizorskog tržišta, što bi moglo ugroziti neovisnost revizora i povećati naknade za reviziju ili provjeru. Stoga je poželjno poduzećima ponuditi veći izbor neovisnih pružatelja usluga provjere za provjeru izvještaja o održivosti. Stoga bi državama članicama trebalo omogućiti da akreditiraju neovisne pružatelje usluga provjere u skladu s Uredbom (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća⁶⁶ za davanje mišljenja o izvještaju o održivosti, koje bi trebalo objaviti zajedno s izvještajem posloводства. Države članice trebale bi utvrditi zahtjeve na temelju kojih bi se dobili dosljedni ishodi provjera izvještaja o održivosti koje obavljaju različiti pružatelji usluga provjere. Stoga bi na sve neovisne pružatelje usluga provjere trebalo primjenjivati zahtjeve usklađene sa zahtjevima iz Direktive 2006/43/EZ o provjeri izvještaja o održivosti. Time će se zajamčiti i ravnopravni uvjeti za sve osobe i društva kojima države članice dopuste davanje mišljenja o provjeri izvještaja o održivosti, uključujući ovlaštene revizore. Poduzeće koje zatraži mišljenje o svojem izvještaju o održivosti od akreditiranog neovisnog pružatelja usluga provjere koji nije ovlašteni revizor ne bi to mišljenje trebalo tražiti i od ovlaštenog revizora.
- (55) Direktivom 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁶⁷ utvrđuju se pravila koja se odnose na zakonsku reviziju godišnjih i konsolidiranih financijskih izvještaja. Potrebno je osigurati da se na reviziju financijskih izvještaja i provjeru izvještaja o

⁶⁶ Uredba (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o utvrđivanju zahtjeva za akreditaciju i za nadzor tržišta u odnosu na stavljanje proizvoda na tržište i o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 339/93 (SL L 218, 13.8.2008., str. 30.).

⁶⁷ Direktiva 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2006. o zakonskim revizijama godišnjih financijskih izvještaja i konsolidiranih financijskih izvještaja, kojom se mijenjaju direktive Vijeća 78/660/EEZ i 83/349/EEZ i stavlja izvan snage Direktiva Vijeća 84/253/EEZ (SL L 157, 9.6.2006., str. 87.).

održivosti koju obavlja ovlaštene revizor primjenjuju usklađena pravila. Direktivu 2006/43/EZ trebalo bi primijeniti kad mišljenje o izvještaju o održivosti daje ovlaštene revizor ili revizorsko društvo koje obavlja zakonsku reviziju financijskih izvještaja.

- (56) Pravilima o odobravanju i priznavanju ovlaštenih revizora i revizorskih društava trebalo bi osigurati da ovlaštene revizori imaju potrebnu razinu teorijskog znanja o predmetima relevantnima za provjeru izvještaja o održivosti i sposobnost primjene takvih znanja u praksi. Međutim, ovlaštene revizori koje je država članica već odobrila ili priznala trebali bi i dalje moći obavljati zakonske revizije i trebalo bi im omogućiti obavljanje provjera izvještaja o održivosti. Međutim, države članice trebale bi osigurati da već odobreni ovlaštene revizori steknu potrebno znanje o izvještavanju o održivosti i provjeri izvještaja o održivosti provođenjem stalnog stručnog obrazovanja.
- (57) Trebalo bi osigurati usklađenost zahtjeva uvedenih za revizore u pogledu njihova rada na zakonskoj reviziji i provjeri izvještaja o održivosti. Stoga bi trebalo utvrditi da, kad mišljenje o izvještaju o održivosti daje ovlaštene revizor ili revizorsko društvo koje obavlja zakonsku reviziju financijskih izvještaja, glavni revizorski partneri aktivno sudjeluju u provjeri izvještaja o održivosti. Trebalo bi propisati da su ovlaštene revizori pri provjeri izvještaja o održivosti dužni posvetiti dovoljno vremena tom angažmanu i dodijeliti dovoljno resursa koji će im omogućiti da na primjereno obavljaju svoje dužnosti. Naposljetku, u evidenciji računa klijenta trebalo bi iskazivati naknade naplaćene za provjeru izvještaja o održivosti, a revizorski spis trebao bi sadržavati informacije o provjeri izvještaja o održivosti.
- (58) Člankom 25. Direktive 2006/43/EZ propisano je da države članice uvode odgovarajuća pravila kako bi se izbjeglo da naknade za zakonsku reviziju ovise o dodatnim uslugama koje se pružaju subjektu koji je predmet revizije, da te dodatne usluge budu osnova za utvrđivanje tih naknada ili da se naknade na bilo koji način uvjetuju. Člancima od 21. do 24. te direktive propisano je da države članice osiguravaju da se ovlaštene revizori koji obavljaju zakonsku reviziju pridržavaju pravila o profesionalnoj etici, neovisnosti, objektivnosti, povjerljivosti i službenoj tajni. Radi usklađenosti primjereno je ta pravila proširiti na rad ovlaštenih revizora u okviru provjere izvještaja o održivosti.
- (59) Kako bi se osigurala ujednačena praksa provjere i kvalitetna provjera izvještaja o održivosti u cijeloj Uniji, Komisiju bi trebalo ovlastiti da delegiranim aktima donese standarde provjere održivosti. Države članice trebale bi primjenjivati nacionalne standarde, postupke ili zahtjeve za provjeru dok Komisija ne donese standard provjere kojim se uređuje isto pitanje. Tim standardima provjere trebalo bi utvrditi postupke koje revizor provodi kako bi donio zaključke o provjeri izvještaja o održivosti.
- (60) Člankom 27. Direktive 2006/43/EZ utvrđuju se pravila o zakonskoj reviziji grupe poduzeća. Ta bi pravila trebalo proširiti na provjeru konsolidiranog izvještaja o održivosti kad ovlaštene revizor obavlja zakonsku reviziju.
- (61) Člankom 28. Direktive 2006/43/EZ propisano je da ovlaštene revizori ili revizorska društva u revizorskom izvještaju prikazuju rezultate svoje zakonske revizije. Taj bi zahtjev trebalo proširiti na provjeru izvještaja o održivosti kako bi se osiguralo da rezultati provjere izvještaja o održivosti bude iskazani u istom revizorskom izvješću.
- (62) Člankom 29. Direktive 2006/43/EZ propisano je da države članice uspostavljaju sustav ispitivanja osiguranja kvalitete ovlaštenih revizora i revizorskih društava. Da bi se osiguralo obavljanje ispitivanja osiguranja kvalitete i za provjere izvještaja o održivosti i da osobe koje provode ispitivanje osiguranja kvalitete imaju odgovarajuće

stručno obrazovanje i iskustvo u provjeri izvještaja o održivosti i izvještavanju o održivosti, taj zahtjev za uspostavljanje sustava ispitivanja osiguranja kvalitete trebalo bi proširiti i na provjeru izvještaja o održivosti.

- (63) U poglavlju VII. Direktive 2006/43/EZ propisano je da države članice uspostavljaju režim ispitnih postupaka i sankcija za ovlaštene revizore i revizorska društva koja obavljaju zakonske revizije. U poglavlju VII. te direktive propisano je da države članice organiziraju učinkovit sustav javnog nadzora i osiguravaju da se regulatornim aranžmanima za sustave javnog nadzora na razini Unije omogućuje učinkovita suradnja država članica o aktivnostima nadzora. Te bi zahtjeve trebalo proširiti na ovlaštene revizore i revizorska društva koja provode postupke provjere izvještaja o održivosti kako bi se osigurala usklađenost ispitnih postupaka, sankcija i nadzornih okvira uspostavljenih za rad revizora u okviru zakonske revizije i provjere izvještaja o održivosti.
- (64) U člancima 37. i 38. Direktive 2006/43/EZ navode se pravila o imenovanju i razrješenju ovlaštenih revizora i revizorskih društava koja obavljaju zakonsku reviziju. Ta bi pravila trebalo proširiti na provjeru izvještaja o održivosti kako bi se osigurala usklađenost pravila uvedenih za revizore u pogledu njihova rada u okviru zakonske revizije i provjere izvještaja o održivosti.
- (65) Člankom 39. Direktive 2006/43/EZ propisano je da države članice osiguravaju da svaki subjekt od javnog interesa ima revizorski odbor i da utvrđuje njegove zadatke s obzirom na zakonsku reviziju. Tom revizorskom odboru trebalo bi dodijeliti određene poslove u pogledu provjere izvještaja o održivosti. Ti bi poslovi trebali uključivati obvezu da se upravno ili nadzorno tijelo subjekta koji je predmet revizije obavijesti o ishodu provjere izvještaja o održivosti i da mu se objasni kako je revizorski odbor pridonio integritetu izvještaja o održivosti i koja je bila njegova uloga u tom postupku.
- (66) U članku 45. Direktive 2006/43/EZ navode se zahtjevi za registraciju i nadzor revizora i revizorskih subjekata iz trećih zemalja. Da bi se osigurao usklađen okvir za rad revizora pri obavljanju zakonske revizije i provjere izvještaja o održivosti, nužno je te zahtjeve proširiti na provjeru izvještaja o održivosti.
- (67) Uredba (EU) br. 537/2014 Europskog parlamenta i Vijeća⁶⁸ primjenjuje se na ovlaštene revizore i revizorska društva koja obavljaju zakonske revizije subjekata od javnog interesa. Kako bi se osigurala neovisnost ovlaštenog revizora, člankom 5. te uredbe zabranjuje se pružanje određenih nerevizorskih usluga u određenim razdobljima. Tu bi neovisnost trebalo osigurati i za rad ovlaštenih revizora i revizorskih društava koja obavljaju zakonske revizije subjekata od javnog interesa u okviru provjere izvještaja o održivosti. Stoga bi savjetodavne usluge za sastavljanje izvještaja o održivosti trebalo uključiti na popis zabranjenih nerevizorskih usluga.
- (68) Člankom 14. Uredbe (EU) br. 537/2014 propisano je da ovlašteni revizori i revizorska društva svoje nadležno tijelo svake godine obavijeste o prihodima ostvarenima zakonskim revizijama subjekata od javnog interesa i nerevizorskim uslugama tim subjektima. Trebalo bi propisati da revizori i revizorska društva u prihodima od nerevizorskih usluga navode prihode ostvarene provjerom izvještaja o održivosti.

⁶⁸ Uredba (EU) br. 537/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o posebnim zahtjevima u vezi zakonske revizije subjekata od javnog interesa i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2005/909/EZ (SL L 158, 27.5.2014., str. 77.).

- (69) Prema članku 51. Direktive 2013/34/EU države članice prate i sankcioniraju korporativno izvještavanje poduzeća čiji vrijednosni papiri nisu uvršteni na uređena tržišta. Međutim, nisu određene vrste sankcija, što znači da se režimi sankcioniranja mogu znatno razlikovati među državama članicama, što narušava jedinstveno tržište. Da bi se poboljšalo izvještavanje o održivosti na unutarnjem tržištu i pridonijelo prelasku na potpuno održiv i uključiv gospodarski i financijski sustav u kojem koristi od rasta imaju svi u skladu s europskim zelenim planom, države članice trebale bi predvidjeti određene sankcije i administrativne mjere u slučaju povrede zahtjeva za izvještavanje o održivosti. Stoga bi režim sankcioniranja iz Direktive 2013/34/EU trebalo na odgovarajući način ojačati, pri čemu države članice trebaju predvidjeti odgovarajuće sankcije i administrativne mjere.
- (70) Člankom 24. Direktive 2004/109/EZ nacionalnim nadzornim tijelima dodijeljen je zadatak praćenja usklađenosti poduzeća čiji su vrijednosni papiri uvršteni na uređena tržišta sa zahtjevima za korporativno izvještavanje. U članku 4. te direktive navodi se sadržaj godišnjih financijskih izvještaja, ali nedostaje izričito upućivanje na članke 19.a i 29.a Direktive 2013/34/EU, kojima je propisano sastavljanje (konsolidiranog) nefinancijskog izvještaja. To podrazumijeva da nadležna nacionalna tijela nekih država članica nemaju zakonske ovlasti za nadziranje tih nefinancijskih izvještaja, posebno ako su objavljeni zasebno, izvan godišnjeg financijskog izvještaja, što države članice zasad mogu dopustiti. Stoga je u članak 4. stavak 5. Direktive 2004/109/EZ potrebno umetnuti upućivanje na izvještavanje o održivosti. Potrebno je propisati i da odgovorne osobe izdavatelja u godišnjem financijskom izvještaju potvrde da je prema njihovom saznanju izvještaj posloводства sastavljen u skladu sa standardima izvještavanja o održivosti. Osim toga, s obzirom na to da su ti zahtjev za izvještavanje novi, Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala trebalo bi izdati smjernice za nadležna nacionalna tijela radi promicanja konvergentnog nadzora izvještaja o održivosti izdavatelja na koje se primjenjuje Direktiva 2004/109/EZ.
- (71) Države članice pozivaju se da procijene učinak svojih akata za prenošenje na MSP-ove kako bi osigurale da taj učinak ne bude neproporcionalan, pri čemu je posebnu pozornost treba posvetiti mikropoduzećima i administrativnom opterećenju, te da objave rezultate takvih procjena. Države članice trebale bi razmotriti uvođenje mjera za potporu MSP-ovima u dobrovoljnoj primjeni pojednostavnjenih standarda izvještavanja.
- (72) Direktivu 2013/34/EU, Direktivu 2004/109/EZ, Direktivu 2006/43/EZ i Uredbu (EU) br. 537/2014 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.
Izmjene Direktive 2013/34/EU

Direktiva 2013/34/EU mijenja se kako slijedi:

- (1) u članku 1. dodaje se sljedeći stavak 3.:
- „3. Mjere za usklađenje propisane člancima 19.a, 19.d, 29.a, 30. i 33., člankom 34. stavkom 1. drugim podstavkom točkom (aa), člankom 34. stavcima 2. i 3. te člankom 51. ove Direktive primjenjuju se i na zakone i druge propise država članica koji se odnose na sljedeća poduzeća neovisno o njihovu pravnom obliku:
- (a) osiguravajuća društva u smislu članka 2. stavka 1. Direktive Vijeća 91/674/EEZ*¹;

(b) kreditne institucije kako su definirane u članku 4. stavku 1. točki 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća*².

Države članice mogu odlučiti ne primjenjivati mjere za usklađenje iz prvog podstavka na poduzeća iz članka 2. stavka 5. točaka od 2. do 23. Direktive 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća*³.

*¹ Direktiva Vijeća 91/674/EEZ od 19. prosinca 1991. o godišnjim financijskim izvještajima društava za osiguranje (SL L 374, 31.12.1991., str. 7.).

*² Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).

*³ Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.).”;

(2) u članku 2. dodaju se sljedeće točke od 17. do 20.:

„17. „čimbenici održivosti” znači čimbenici održivosti kako su definirani u članku 2. točki 24. Uredbe (EU) 2019/2088 Europskog parlamenta i Vijeća*⁴ i čimbenici upravljanja;

18. „izvještaj o održivosti” znači izvještaj o informacijama o pitanjima održivosti u skladu s člancima 19.a, 19.d i 29.a ove Direktive;

19. „nematerijalna imovina” znači nefizički resursi koji pridonose stvaranju vrijednosti poduzeća;

20. „neovisni pružatelj usluga provjere” znači tijelo za ocjenjivanje sukladnosti akreditirano u skladu s Uredbom (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća*⁵ za određenu aktivnost ocjenjivanja sukladnosti iz članka 34. stavka 1. drugog podstavka točke (aa) ove Direktive.

*⁴ Uredba (EU) 2019/2088 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o objavama povezanim s održivosti u sektoru financijskih usluga (SL L 317, 9.12.2019., str. 1.).

*⁵ Uredba (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o utvrđivanju zahtjeva za akreditaciju i za nadzor tržišta u odnosu na stavljanje proizvoda na tržište i o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 339/93 (SL L 218, 13.8.2008., str. 30.).”;

(3) članak 19.a zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 19.a

Izvještavanje o održivosti

1. Velika poduzeća, a od 1. siječnja 2026. i mala i srednja poduzeća iz članka 2. točke 1. podtočke (a), dužna su u izvještaj posloводства uključiti informacije potrebne za razumijevanje utjecaja poduzeća na održivost i za razumijevanje utjecaja održivosti na razvoj, poslovne rezultate i položaj poduzeća.

2. Informacije iz stavka 1. posebno sadržavaju sljedeće:

(a) kratak opis poslovnog modela i strategije poduzeća, uključujući:

i. otpornost poslovnog modela i strategije poduzeća na rizike za održivost;

ii. prilike za poduzeće koje se odnose na održivost;

- iii. planove kojima poduzeće omogućuje usklađenost svojeg poslovnog modela i strategije s prelaskom na održivo gospodarstvo i ograničenjem globalnog zagrijavanja na 1,5 °C u skladu s Pariškim sporazumom;
 - iv. način na koji poduzeće u poslovnom modelu i strategiji uzima u obzir interese dionika poduzeća i utjecaj poduzeća na održivost;
 - v. način provedbe strategije poduzeća s obzirom na održivost;
- (b) opis ciljeva održivosti koje je poduzeće utvrdilo i napretka koji je postiglo u postizanju tih ciljeva;
 - (c) opis uloge administrativnih, upravljačkih i nadzornih tijela s obzirom na održivost;
 - (d) opis politika poduzeća povezanih s održivosti;
 - (e) opis:
 - i. provedenog postupka temeljite analize održivosti;
 - ii. glavnih stvarnih ili potencijalnih štetnih posljedica u lancu vrijednosti poduzeća, uključujući vlastito poslovanje, proizvode i usluge, poslovne odnose i lanac opskrbe;
 - iii. svih poduzetih mjera i njihovih rezultata radi sprečavanja, ublažavanja ili saniranja stvarnih ili potencijalnih štetnih posljedica;
 - (f) opis glavnih rizika za poduzeće povezanih s pitanjima održivosti, uključujući glavne ovisnosti poduzeća o takvim pitanjima i način njegova upravljanja tim rizicima;
 - (g) pokazatelje relevantne za objave iz točaka od (a) do (f).

Poduzeća objavljuju i informacije o nematerijalnoj imovini, uključujući informacije o intelektualnom, ljudskom i društvenom i relacijskom kapitalu.

Poduzeća izvještavaju o provedenom postupku utvrđivanja informacija koje su uključili u izvještaj posloводства u skladu sa stavkom 1. i u tom postupku uzimaju u obzir kratkoročna, srednjoročna i dugoročna razdoblja.

3. Informacije iz stavaka 1. i 2. sadržavaju informacije o budućim i prošlim događajima te kvalitativne i kvantitativne informacije.

Prema potrebi, informacije iz stavaka 1. i 2. sadržavaju informacije o lancu vrijednosti poduzeća, uključujući poslovanje, proizvode i usluge, poslovne odnose i lanac opskrbe poduzeća.

Prema potrebi, informacije iz stavaka 1. i 2. sadržavaju i upućivanja na druge informacije u izvještaju posloводства u skladu s člankom 19. i iznose objavljene u godišnjim financijskim izvještajima te njihova dodatna objašnjenja.

Države članice mogu dopustiti da se u iznimnim slučajevima izostave informacije o predstojećim događajima ili pitanjima tijekom pregovora ako bi, prema propisno obrazloženom mišljenju članova administrativnih, upravljačkih i nadzornih tijela koji djeluju u okviru nadležnosti koje su im dodijeljene nacionalnim pravom i snose kolektivnu odgovornost za to mišljenje, objavljivanje takvih informacija moglo nanijeti ozbiljnu štetu poslovnom položaju poduzeća, pod uvjetom da takvo

izostavljanje ne onemogućuje točno i objektivno razumijevanje razvoja, poslovnih rezultata i položaja poduzeća te utjecaja njegova poslovanja.

4. Poduzeća izvještavaju o informacijama iz stavaka od 1. do 3. u skladu sa standardima izvještavanja o održivosti iz članka 19.b.

5. Odstupajući od članka 19.a stavaka od 1. do 4., mala i srednja poduzeća iz članka 2. točke 1. podtočke (a) mogu sastavljati izvještaje u skladu sa standardima izvještavanja o održivosti za mala i srednja poduzeća iz članka 19.c.

6. Smatra se da poduzeća koja ispunjavaju zahtjeve utvrđene u stavcima od 1. do 4. ispunjavaju i zahtjev utvrđen u članku 19. stavku 1. trećem podstavku.

7. Poduzeće koje je poduzeće kći izuzima se od obveza iz stavaka od 1. do 4. ako su to poduzeće i njegova poduzeća kćeri uključeni u konsolidirani izvještaj posloводства matičnog poduzeća sastavljen u skladu s člancima 29. i 29.a. Poduzeće koje je poduzeće kći matičnog poduzeća koje ima poslovni nastan u trećoj zemlji izuzeto je od obveza utvrđenih u stavcima od 1. do 4. ako su to poduzeće i njegovo poduzeće kći uključeni u konsolidirani izvještaj posloводства tog matičnog poduzeća i ako je konsolidirani izvještaj posloводства sastavljen na način koji se u skladu s odgovarajućim provedbenim mjerama donesenima u skladu s člankom 23. stavkom 4. točkom i. Direktive 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća*⁶, može smatrati istovjetnim načinu propisanom standardima izvještavanja o održivosti iz članka 19.b ove Direktive.

Konsolidirani izvještaj posloводства matičnog poduzeća iz podstavka 1. objavljuje se u skladu s člankom 30. na način propisan pravom države članice kojim se uređuje poduzeće izuzeto od obveza utvrđenih u stavcima od 1. do 4.

Država članica koja uređuje poduzeće izuzeto od obveza utvrđenih u stavcima od 1. do 4. može propisati da se konsolidirani izvještaj posloводства iz prvog podstavka ovog stavka objavljuje na njezinu službenom jeziku ili na jeziku uobičajenom u području međunarodnih financija, uz ovjereni prijevod na te jezike ako je potreban.

Izvještaj posloводства poduzeća koje je izuzeto od obveza utvrđenih u stavcima od 1. do 4. sadržava sve sljedeće informacije:

(a) ime i registrirano sjedište matičnog poduzeća koje objavljuje informacije na razini grupe u skladu s člancima 29. i 29.a ili na način koji se u skladu s provedbenim mjerama donesenima u skladu s člankom 23. stavkom 4. točkom i. Direktive 2004/109/EZ može smatrati istovjetnim načinu propisanom standardima izvještavanja o održivosti iz članka 19.b;

(b) činjenicu da je poduzeće izuzeto od obveza utvrđenih u stavcima od 1. do 4. ovog članka.

*⁶ Direktiva 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2004. o usklađivanju zahtjeva za transparentnošću u vezi s informacijama o izdavateljima čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu i o izmjeni Direktive 2001/34/EZ (SL L 390, 31.12.2004., str. 38.).”;

(4) umeću se sljedeći članci 19.b, 19.c i 19.d:

„Članak 19.b

Standardi izvještavanja o održivosti

1. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 49. o standardima izvještavanja o održivosti. Tim standardima izvještavanja o održivosti određuju se informacije o kojima poduzeća trebaju izvještavati u skladu s člancima 19.a i 29.a i, prema potrebi, oblik u kojem se te informacije iskazuju. Komisija posebno:

- (a) do 31. listopada 2022. donosi delegirane akte u kojima se određuju informacije o kojima poduzeća trebaju izvještavati u skladu s člankom 19.a stavcima 1. i 2. i barem informacije koje odgovaraju potrebama sudionika na financijskom tržištu podložnima obvezama objavljivanja iz Uredbe (EU) 2019/2088;
- (b) do 31. listopada 2023. donosi delegirane akte u kojima se određuju:
 - i. dodatne informacije o kojima poduzeća izvještavaju o pitanjima održivosti i područjima izvještavanja iz članka 19.a stavka 2., prema potrebi;
 - ii. informacije o kojima poduzeća izvještavaju, a koje su specifične za sektor u kojem posluju.

Komisija najmanje svake tri godine nakon datuma početka primjene preispituje sve delegirane akte donesene u skladu s ovim člankom, uzimajući u obzir tehničke savjete Europske savjetodavne skupine za financijsko izvještavanje (EFRAG), i prema potrebi mijenja te delegirane akte kako bi se uzele u obzir relevantne promjene, uključujući promjene međunarodnih standarda.

2. Standardima izvještavanja o održivosti iz stavka 1. propisuje se da informacije o kojima treba izvještavati budu razumljive, relevantne, reprezentativne, provjerljive, usporedive i vjerno predstavljene.

Standardima izvještavanja o održivosti, uzimajući u obzir predmet određenog standarda:

- (a) određuju se informacije koje poduzeća trebaju objavljivati o okolišnim čimbenicima, uključujući informacije o:
 - i. ublažavanju klimatskih promjena;
 - ii. prilagodbi klimatskim promjenama;
 - iii. vodenim i morskim resursima;
 - iv. iskorištavanju resursa i kružnom gospodarstvu;
 - v. zagađenju;
 - vi. bioraznolikosti i ekosustavima;
- (b) određuju se informacije koje poduzeća trebaju objavljivati o socijalnim čimbenicima, uključujući informacije o:
 - i. jednakim mogućnostima za sve, uključujući rodnu ravnopravnost i jednaku plaću za jednaki rad, osposobljavanje i razvoj vještina te zapošljavanje i uključivanje osoba s invaliditetom;
 - ii. radnim uvjetima, uključujući sigurno i prilagodljivo zaposlenje, plaće, socijalni dijalog, kolektivno pregovaranje i sudjelovanje radnika, ravnotežu između poslovnog i privatnog života te zdravo, sigurno i dobro prilagođeno radno okruženje;
 - iii. poštovanju ljudskih prava, temeljnih sloboda, demokratskih načela i standarda utvrđenih u Međunarodnoj povelji o ljudskim pravima i drugim temeljnim konvencijama UN-a o ljudskim pravima, Deklaraciji

Međunarodne organizacije rada o temeljnim načelima i pravima na radu, temeljnim konvencijama Međunarodne organizacije rada i Povelji Europske unije o temeljnim pravima;

(c) određuju se informacije koje poduzeća trebaju objavljivati o upravljačkim čimbenicima, uključujući informacije o:

i. ulozi administrativnih, upravljačkih i nadzornih tijela poduzeća, među ostalim s obzirom na pitanja održivosti i njihov sastav;

ii. poslovnoj etici i korporativnoj kulturi, uključujući borbu protiv korupcije i podmićivanja;

iii. političkim angažmanima poduzeća, uključujući njegove aktivnosti lobiranja;

iv. upravljanju i kvaliteti odnosa s poslovnim partnerima, uključujući prakse plaćanja;

v. sustavima unutarnje kontrole i upravljanja rizicima poduzeća, među ostalim u pogledu postupka izvještavanja poduzeća.

3. Komisija pri donošenju delegiranih akata u skladu sa stavkom 1. uzima u obzir:

(a) rad globalnih inicijativa za utvrđivanje standarda za izvještavanje o održivosti i postojeće standarde i okvire za računovodstvo prirodnog kapitala, odgovorno poslovno ponašanje, društveno odgovorno poslovanje i održivi razvoj;

(b) informacije koje sudionici na financijskom tržištu trebaju kako bi poštovali svoje obveze objavljivanja utvrđene Uredbom (EU) 2019/2088 i delegiranim aktima donesenima na temelju te uredbe;

(c) kriterije utvrđene delegiranim aktima donesenima na temelju Uredbe (EU) 2020/852^{*7};

(d) zahtjeve za objavljivanje koji se primjenjuju na administratore referentnih vrijednosti u izjavi o referentnoj vrijednosti i u metodologiji referentnih vrijednosti te minimalne standarde za razvoj referentnih vrijednosti EU-a za klimatsku tranziciju i referentnih vrijednosti EU-a usklađenih s Pariškim sporazumom u skladu s delegiranim uredbama Komisije (EU) 2020/1816^{*8}, (EU) 2020/1817^{*9} i (EU) 2020/1818^{*10};

(e) informacije navedene u provedbenim aktima donesenima na temelju članka 434.a Uredbe (EU) br. 575/2013^{*11};

(f) Preporuku Komisije 2013/179/EU^{*12};

(g) Direktivu 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća^{*13};

(h) Uredbu (EZ) br. 1221/2009 Europskog parlamenta i Vijeća^{*14}.

^{*7} Uredba (EU) 2020/852 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2020. o uspostavi okvira za olakšavanje održivih ulaganja i izmjeni Uredbe (EU) 2019/2088 (SL L 198, 22.6.2020., str. 13.).

^{*8} Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/1816 od 17. srpnja 2020. o dopuni Uredbe (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu objašnjenja u izjavi o referentnoj vrijednosti o načinu na koji se okolišni, socijalni i upravljački čimbenici uzimaju u obzir u svakoj pruženoj i objavljenoj referentnoj vrijednosti (SL L 406, 3.12.2020., str. 1.).

- *⁹ Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/1817 od 17. srpnja 2020. o dopuni Uredbe (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu minimalnog sadržaja objašnjenja o načinu na koji se okolišni, socijalni i upravljački čimbenici uzimaju u obzir u metodologiji referentnih vrijednosti (SL L 406, 3.12.2020., str. 12.).
- *¹⁰ Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/1818 od 17. srpnja 2020. o dopuni Uredbe (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu minimalnih standarda za referentne vrijednosti EU-a za klimatsku tranziciju i referentne vrijednosti EU-a usklađene s Pariškim sporazumom (SL L 406, 3.12.2020., str. 17.).
- *¹¹ Provedbena uredba Komisije o utvrđivanju provedbenih tehničkih standarda za institucije o javnoj objavi informacija iz dijela osmog glava II. i III. Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća (C(2021)1595).
- *¹² Preporuka Komisije 2013/179/EU od 9. travnja 2013. o uporabi zajedničkih metoda za mjerenje i priopćavanje rezultata o utjecaju proizvoda i organizacija na okoliš za vrijeme njihova životnog vijeka (SL L 124, 4.5.2013., str. 1.).
- *¹³ Direktiva 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ (SL L 275, 25.10.2003., str. 32.).
- *¹⁴ Uredba (EZ) br. 1221/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o dobrovoljnom sudjelovanju organizacija u sustavu upravljanja okolišem i neovisnog ocjenjivanja Zajednice (EMAS) te stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 761/2001 i odluka Komisije 2001/681/EZ i 2006/193/EZ (SL L 342, 22.12.2009., str. 1.).

Članak 19.c

Standardi izvještavanja o održivosti za mala i srednja poduzeća

Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 49. o standardima izvještavanja o održivosti proporcionalne kapacitetima i obilježjima malih i srednjih poduzeća. Tim standardima izvještavanja o održivosti određuje se o kojim informacijama iz članka 19.a i 29.a izvještavaju mala i srednja poduzeća iz članka 2. točke 1. podtočke (a). U okviru tih standarda uzimaju se u obzir kriteriji utvrđeni u članku 19.b stavcima 2. i 3. Prema potrebi, njima se određuje i blik u kojem se te informacije iskazuju.

Komisija te delegirane akte donosi najkasnije do 31. listopada 2023.

Članak 19.d

Jedinstveni elektronički format za izvještavanje

1. Poduzeća na koja se primjenjuje članak 19.a sastavljaju svoje financijske izvještaje i izvještaj posloводства u jedinstvenom elektroničkom formatu za izvještavanje u skladu s člankom 3. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/815*¹⁵ i opisno označavaju informacije o održivosti, uključujući informacije iz članka 8. Uredbe (EU) 2020/852, u skladu s tom delegiranom uredbom.

2. Poduzeća na koja se primjenjuje članak 29.a sastavljaju svoje konsolidirane financijske izvještaje i svoj konsolidirani izvještaj posloводства u jedinstvenom elektroničkom formatu za izvještavanje u skladu s člankom 3. Delegirane uredbe (EU) 2019/815 i opisno označavaju informacije o održivosti, uključujući objavljivanja iz članka 8. Uredbe (EU) 2020/852.

*¹⁵ Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/815 od 17. prosinca 2018. o dopuni Direktive 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda za specifikaciju jedinstvenog elektroničkog formata za izvještavanje (SL L 143, 29.5.2019., str. 1.).”;

(5) članak 20. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) točka (g) zamjenjuje se sljedećim:

„(g) opis politike raznolikosti koja se primjenjuje u vezi s administrativnim, upravljačkim i nadzornim tijelima poduzeća s obzirom na spol i druge aspekte kao što su dob ili obrazovanje i struka, te ciljeve politike raznolikosti, način na koji se ona provodi i rezultate u izvještajnom razdoblju. Ako se takva politika ne provodi, u izvještaju se navodi obrazloženje.”;

(b) dodaje se sljedeći podstavak:

„Poduzeća na koja se primjenjuje članak 19.a mogu ispuniti obvezu utvrđenu u točkama (c), (f) i (g) prvog podstavka ovog članka ako informacije potrebne u skladu s tim točkama uključe u izvještaj o održivosti.”;

(6) članak 23. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 4. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) konsolidirane financijske izvještaje iz točke (a) i konsolidirani izvještaj posloводства veće grupe poduzeća sastavlja matično poduzeće te grupe, u skladu s pravom države članice koje se primjenjuje na matično poduzeće, u skladu s ovom Direktivom, osim zahtjeva utvrđenih u članku 29.a, ili međunarodnim računovodstvenim standardima donesenima u skladu s Uredbom (EZ) br. 1606/2002.”;

(b) u stavku 8. točka (b) podtočka i. zamjenjuje se sljedećim:

„i. u skladu s ovom Direktivom, osim zahtjeva utvrđenih u članku 29.a.”;

(c) u stavku 8. točka (b) podtočka iii. zamjenjuje se sljedećim:

„iii. na način istovjetan konsolidiranim financijskim izvještajima i konsolidiranim izvještajima posloводства sastavljenima u skladu s ovom Direktivom, osim zahtjeva utvrđenih u članku 29.a ili”;

(7) članak 29.a zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 29.a

Konsolidirano izvještavanje o održivosti

1. Matična poduzeća velike grupe uključuju u konsolidirani izvještaj posloводства informacije potrebne da bi se razumjeli učinci grupe na pitanja održivosti te informacije potrebne da bi se razumjelo kako pitanja održivosti utječu na razvoj, poslovne rezultate i položaj grupe.

2. U informacijama iz stavka 1. posebno se navodi sljedeće:

(a) kratak opis poslovnog modela i strategije grupe, uključujući:

i. otpornost poslovnog modela i strategije grupe na rizike povezane s pitanjima održivosti;

ii. prilike za grupu povezane s pitanjima održivosti;

iii. planove kojima grupa osigurava da su poslovni model i strategija grupe kompatibilni s prelaskom na održivo gospodarstvo i s ograničenjem globalnog zagrijavanja na 1,5 °C u skladu s Pariškim sporazumom;

iv. način na koji se u okviru poslovnog modela i strategije grupe uzimaju u obzir interesi dionika grupe i učinci grupe na pitanja održivosti;

- v. način na koji je primijenjena strategija grupe s obzirom na pitanja održivosti;
- (b) opis ciljeva povezanih s pitanjima održivosti koje je grupa definirala i napretka poduzeća u njihovu ostvarenju;
- (c) opis uloge administrativnih, upravljačkih i nadzornih tijela s obzirom na pitanja održivosti;
- (d) opis politika grupe povezanih s pitanjima održivosti;
- (e) opis:
 - i. postupka temeljite analize provedenog s obzirom na pitanja održivosti;
 - ii. glavnih stvarnih ili potencijalnih štetnih učinaka povezanih s lancem vrijednosti grupe, uključujući vlastito poslovanje, proizvode i usluge, poslovne odnose i lanac opskrbe;
 - iii. svih poduzetih radnji i rezultata takvih radnji radi sprečavanja, ublažavanja ili saniranja stvarnih ili potencijalnih štetnih učinaka;
- (f) opis glavnih rizika za grupu povezanih s pitanjima održivosti, uključujući glavne ovisnosti grupe o takvim čimbenicima i način na koji grupa upravlja tim rizicima;
- (g) pokazatelji relevantni za objavljivanja iz točaka od (a) do (f).

Matična poduzeća izvještavaju i o informacijama o nematerijalnoj imovini, uključujući informacije o intelektualnom, ljudskom i društvenom i relacijskom kapitalu.

Matična poduzeća opisuju provedeni postupak utvrđivanja informacija koje su uključila u konsolidirani izvještaj posloводства u skladu s ovim člankom.

3. U informacijama iz stavaka 1. i 2. navode se informacije o budućim događajima i informacije o prošlim poslovnim rezultatima te kvalitativne i kvantitativne informacije. U okviru tih informacija prema potrebi se uzimaju u obzir kratkoročna, srednjoročna i dugoročna razdoblja.

Informacije iz stavaka 1. i 2. uključuju informacije o lancu vrijednosti grupe, uključujući vlastito poslovanje, proizvode i usluge, poslovne odnose i lanac opskrbe, prema potrebi.

Informacije iz stavaka 1. i 2. uključuju, prema potrebi, i upućivanja na druge informacije navedene u konsolidiranom izvještaju posloводства u skladu s člankom 29. ove Direktive i iznose objavljene u konsolidiranim financijskim izvještajima te njihova dodatna objašnjenja.

Države članice mogu dopustiti da se u iznimnim slučajevima izostave informacije o predstojećim događajima ili pitanjima tijekom pregovora ako bi, prema propisno obrazloženom mišljenju članova administrativnih, upravljačkih i nadzornih tijela koji djeluju u okviru nadležnosti koje su im dodijeljene nacionalnim pravom i snose kolektivnu odgovornost za to mišljenje, objavljivanje takvih informacija moglo nanijeti ozbiljnu štetu poslovnom položaju grupe, pod uvjetom da takvo izostavljanje ne onemogućuje točno i objektivno razumijevanje razvoja, poslovnih rezultata i položaja grupe te utjecaja njezina poslovanja.

4. Matična poduzeća izvještavaju o informacijama iz stavaka od 1. do 3. u skladu sa standardima izvještavanja o održivosti iz članka 19.b.

5. Odstupajući od članka 29.a stavaka od 1. do 4., matična poduzeća koja su mala i srednja poduzeća iz članka 2. točke 1. podtočke (a) mogu sastavljati izvještaje u skladu sa standardima izvještavanja o održivosti za mala i srednja poduzeća iz članka 19.c.

6. Smatra se da matično poduzeće koje ispunjava zahtjeve utvrđene u stavcima od 1. do 4. ispunjava i zahtjeve utvrđene u članku 19. stavku 1. trećem podstavku, članku 19.a i članku 29.

7. Matično poduzeće koje je ujedno i poduzeće kći izuzima se iz obveza utvrđenih u stavcima od 1. do 4. ako su to izuzeto matično poduzeće i njegova poduzeća kćeri uključeni u konsolidirani izvještaj posloводства drugog poduzeća sastavljen u skladu s člankom 29. i ovim člankom. Od obveza utvrđenih u stavcima od 1. do 4. izuzima se i matično poduzeće koje je poduzeće kći matičnog poduzeća s poslovnim nastanom u trećoj zemlji ako su to poduzeće i njegovo poduzeće kći uključeni u konsolidirani izvještaj posloводства tog matičnog poduzeća i ako je konsolidirani izvještaj posloводства sastavljen na način koji se u skladu s odgovarajućim provedbenim mjerama donesenima na temelju članka 23. stavka 4. točke i. Direktive 2004/109/EZ može smatrati istovjetnim načinu propisanom standardima izvještavanja o održivosti iz članka 19.b ove Direktive.

Konsolidirani izvještaj posloводства matičnog poduzeća iz podstavka 1. objavljuje se u skladu s člankom 30. na način propisan pravom države članice kojim se uređuje matično poduzeće izuzeto od obveza utvrđenih u stavcima od 1. do 4.

Država članica koja uređuje matično poduzeće izuzeto od obveza utvrđenih u stavcima od 1. do 4. može propisati da se konsolidirani izvještaj posloводства iz prvog podstavka ovog stavka objavljuje na njezinu službenom jeziku ili na jeziku uobičajenom u području međunarodnih financija, uz ovjereni prijevod na te jezike ako je potreban.

Konsolidirani izvještaj posloводства matičnog poduzeća koje je izuzeto od obveza utvrđenih u stavcima od 1. do 4. sadržava sve sljedeće informacije:

(a) ime i registrirano sjedište matičnog poduzeća koje dostavlja informacije na razini grupe u skladu s člankom 29. i ovim člankom ili na način koji se u skladu s odgovarajućim provedbenim mjerama donesenima na temelju članka 23. stavka 4. točke i. Direktive 2004/109/EZ može smatrati istovjetnim načinu propisanom standardima održivosti donesenima u skladu s člankom 19.b;

(b) činjenicu da je poduzeće izuzeto od obveza utvrđenih u stavcima od 1. do 4. ovog članka.”;

(8) članak 30. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice dužne su pobrinuti se da poduzeća u razumnom roku, koji nije dulji od 12 mjeseci od datuma bilance, objave valjano odobrene godišnje financijske izvještaje i izvještaj posloводства, prema potrebi u formatu propisanom člankom 19.d ove Direktive, zajedno s mišljenjima i izjavama ovlaštenog revizora ili revizorskog društva iz članka 34. ove Direktive, kako je utvrđeno pravom svake države članice u skladu s poglavljem 3. Direktive (EU) 2017/1132 Europskog parlamenta i Vijeća*¹⁶.

Ako neovisni pružatelj usluga provjere daje mišljenje iz članka 34. stavka 1. točke (aa), to se mišljenje objavljuje zajedno s izvještajima iz prvog podstavka.

Države članice mogu, međutim, izuzeti poduzeća od obveze objavljivanja izvještaja posloводства ako je primjerak cijelog takvog izvještaja ili njegov dio na zahtjev lako dostupan po cijeni koja nije viša od njegova administrativnog troška.

Izuzete utvrđeno u trećem podstavku ne primjenjuje se na poduzeća na koja se primjenjuju članci 19.a i 29.a.”;

*¹⁶ Direktiva (EU) 2017/1132 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o određenim aspektima prava društava (SL L 169, 30.6.2017., str. 46.).”;

(b) umeće se sljedeći stavak 1.a:

„1.a Države članice osiguravaju da se izvještaji posloводства koji sadržavaju informacije o održivosti koje su sastavila poduzeća na koja se primjenjuju članci 19.a i 29.a nakon njihove objave bez odgode stave na raspolaganje i odgovarajućem službeno imenovanom mehanizmu iz članka 21. stavka 2. Direktive 2004/109/EZ.

Ako se na poduzeće koje sastavlja izvještaj posloводства ne primjenjuje Direktiva 2004/109/EZ, odgovarajući službeno imenovani mehanizam jedan je od službeno imenovanih mehanizama države članice u kojoj poduzeće ima registrirano sjedište.”;

(9) u članku 33. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice osiguravaju da članovi administrativnih, upravljačkih i nadzornih tijela poduzeća, djelujući u okviru nadležnosti koje su im dodijeljene na temelju nacionalnog prava, budu kolektivno obvezni osigurati da se sastave i objave sljedeći dokumenti u skladu sa zahtjevima iz ove Direktive i, prema potrebi, s međunarodnim računovodstvenim standardima donesenima u skladu s Uredbom (EZ) br. 1606/2002, Delegiranom uredbom 2019/815, sa standardima izvještavanja o održivosti iz članka 19.b ove Direktive i sa zahtjevima iz članka 19.d ove Direktive:

(a) godišnji financijski izvještaji, izvještaj posloводства i izvještaj o korporativnom upravljanju kad se dostavljaju zasebno;

(b) konsolidirani financijski izvještaji, konsolidirani izvještaji posloводства i konsolidirani izvještaj o korporativnom upravljanju kad se dostavljaju zasebno.”;

(10) članak 34. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. drugi podstavak mijenja se kako slijedi:

i. točka (a) podtočka ii. zamjenjuje se sljedećim:

„ii. je li izvještaj posloводства sastavljen u skladu s važećim zakonskim odredbama, isključujući zahtjeve za izvještavanje o održivosti utvrđene u članku 19.a;”;

ii. umeće se sljedeća točka (aa):

„(aa) prema potrebi, na temelju postupka ograničene provjere daju mišljenje o usklađenosti izvještavanja o održivosti sa zahtjevima iz ove

Direktive, uključujući usklađenost izvještavanja o održivosti sa standardima izvještavanja donesenima u skladu s člankom 19.b, postupak koji poduzeće provodi kako bi se utvrdile informacije objavljene u skladu s tim standardima izvještavanja i usklađenost sa zahtjevima za opisno označavanje informacija o održivosti u skladu s člankom 19.d te o usklađenosti sa zahtjevima za izvještavanje iz članka 8. Uredbe (EU) 2020/852;”;

(b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Države članice mogu neovisnom pružatelju usluga provjere dopustiti da iznese mišljenje iz stavka 1. točke (aa) drugog podstavka, pod uvjetom da se na njega primjenjuju zahtjevi koji su u skladu s onima utvrđenima u Direktivi 2006/43/EZ s obzirom na provjeru izvještaja o održivosti kako je utvrđeno u članku 2. točki 21. te direktive.”;

(11) članak 49. mijenja se kako slijedi:

(a) stavci 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 1. stavka 2., članka 3. stavka 13., članka 46. stavka 2., članka 19.b i članka 19.c dodjeljuje se Komisiji na neodređeno vrijeme.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 1. stavka 2., članka 3. stavka 13., članka 46. stavka 2., članka 19.b i članka 19.c. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji datum naveden u toj odluci. To ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.”;

(b) umeće se sljedeći stavak 3.a:

„3.a Komisija pri donošenju delegiranih akata u skladu s člancima 19.b i 19.c uzima u obzir tehničke savjete EFRAG-a, pod uvjetom da su ti savjeti doneseni propisnim postupkom, uz javni nadzor i transparentnost te stručnost relevantnih dionika, i popraćeni analizama troškova i koristi koje uključuju analize utjecaja tehničkih savjeta na pitanja održivosti.

Komisija se savjetuje sa Stručnom skupinom država članica za održivo financiranje iz članka 24. Uredbe (EU) 2020/852 o tehničkim savjetima koje EFRAG dostavi prije donošenja delegiranih akata iz članaka 19.b i 19c.

Komisija traži mišljenje Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala o tehničkim savjetima koje dostavi EFRAG, posebno s obzirom na njihovu usklađenost s Uredbom (EU) 2019/2088 i delegiranim aktima donesenima na temelju te uredbe. Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala dostavlja svoje mišljenje u roku od dva mjeseca od dana primitka zahtjeva od Komisije.

Prije donošenja delegiranih akata iz članaka 19.b i 19c. Komisija se o tehničkim savjetima koje dostavi EFRAG savjetuje i s Europskim nadzornim tijelom za bankarstvo, Europskim nadzornim tijelom za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje, Europskom agencijom za okoliš, Agencijom Europske unije za temeljna prava, Europskom središnjom bankom, Odborom europskih tijela za nadzor revizije i platformom za održivo financiranje uspostavljenom u

skladu s člankom 20. Uredbe (EU) 2020/852. Ako neko od tih tijela odluči dostaviti mišljenje, dužno je to učiniti u roku od dva mjeseca od datuma savjetovanja s Komisijom.”;

(c) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Delegirani akt donesen na temelju članka 1. stavka 2., članka 3. stavka 13., članka 46. stavka 2., članka 19.b i članka 19.c stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.”;

(12) članak 51. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 51.

Sankcije

1. Ne dovodeći u pitanje stavak 2., države članice propisuju sankcije za povrede nacionalnih odredaba donesenih u skladu s ovom Direktivom i poduzimaju sve potrebne mjere za osiguravanje njihove primjene. Popisane sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.

2. U slučaju kršenja nacionalnih odredaba kojima se prenose članci 19.a, 19.d i 29.a, države članice propisuju najmanje sljedeće administrativne mjere i sankcije:

(a) javnu izjavu u kojoj se navodi odgovorna fizička ili pravna osoba i vrsta povrede;

(b) nalog kojim se od odgovorne fizičke ili pravne osobe traži da prekine postupanje koje uključuje povredu i da se suzdrži od ponavljanja takvog postupanja;

(c) administrativne novčane kazne.

3. Države članice osiguravaju da se pri određivanju vrste i razine sankcija, administrativnih sankcija ili mjera iz stavka 2. uzimaju u obzir sve relevantne okolnosti, uključujući:

(a) težinu i trajanje kršenja;

(b) stupanj odgovornosti odgovorne fizičke ili pravne osobe;

(c) financijsku snagu odgovorne fizičke ili pravne osobe;

(d) značaj ostvarene dobiti ili izbjegnutih gubitaka odgovorne fizičke ili pravne osobe, ako ih je moguće utvrditi;

(e) gubitke koji su zbog kršenja nastali za treće osobe, ako ih je moguće utvrditi;

(f) razinu suradnje odgovornih fizičkih ili pravnih osoba s nadležnim tijelima;

(g) prethodne povrede prava od strane odgovorne fizičke ili pravne osobe.”.

Članak 2.
Izmjene Direktive 2004/109/EZ

Direktiva 2004/109/EZ mijenja se kako slijedi:

(1) u članku 2. stavku 1. dodaje se sljedeća točka (r):

„(r) „izvještaj o održivosti” znači izvještaj o održivosti kako je definiran u članku 2. točki 18. Direktive 2013/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća*¹⁸.

*¹⁸ Direktiva 2013/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o godišnjim financijskim izvještajima, konsolidiranim financijskim izvještajima i povezanim izvješćima za određene vrste poduzeća, o izmjeni Direktive 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i o stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 78/660/EEZ i 83/349/EEZ (SL L 182, 29.6.2013., str. 19.).”;

(2) članak 4. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 2. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) izjava odgovornih osoba izdavatelja, čija su imena i funkcije koje obnašaju jasno navedena, kojima potvrđuju da, prema njihovim saznanjima, financijski izvještaji, sastavljeni primjenom odgovarajućih računovodstvenih standarda, pružaju istinit i pošten prikaz imovine i obveza, financijskog položaja i dobiti i gubitaka izdavatelja i svih društava uključenih u konsolidaciju te da izvještaj posloводства uključuje pošten pregled razvoja i rezultata poslovanja te položaj izdavatelja i svih društava uključenih u konsolidaciju, zajedno s opisom osnovnih rizika i neizvjesnosti kojima su izloženi i, prema potrebi, da je sastavljeno u skladu sa standardima izvještavanja o održivosti iz članka 19.b Direktive 2013/34/EU.”;

(b) stavci 4. i 5. zamjenjuju se sljedećim:

„4. Financijski izvještaji revidiraju se u skladu s člankom 34. Direktive 2013/34/EU i člankom 28. Direktive 2006/43/EZ.

Revizorsko izvješće, koje je potpisala osoba odnosno osobe odgovorne za obavljanje poslova iz članka 34. stavaka 1. i 2. Direktive 2013/34/EU, u cijelosti se javno objavljuje zajedno s godišnjim financijskim izvještajem.

5. Izvještaj posloводства sastavlja se u skladu s člankom 19., člankom 19.a, člankom 19.d stavkom 1. i člankom 20. Direktive 2013/34/EU kad ga sastavljaju poduzeća navedena u tim odredbama.

Ako izdavatelj sastavlja konsolidirane financijske izvještaje, konsolidirani izvještaj posloводства sastavlja se u skladu s člankom 19.d stavkom 2., člancima 29. i 29.a Direktive 2013/34/EU kad ga sastavljaju poduzeća navedena u tim odredbama.”;

(3) u članku 23. stavku 4. treći i četvrti podstavak zamjenjuju se sljedećim:

„Komisija u skladu s postupkom iz članka 27. stavka 2. donosi potrebne odluke o istovjetnosti računovodstvenih standarda i standarda izvještavanja o održivosti kako je navedeno u članku 19.b Direktive 2013/34/EU koje izdavatelji iz trećih zemalja primjenjuju pod uvjetima utvrđenima u članku 30. stavku 3. Ako odluči da računovodstveni standardi ili standardi izvještavanja o održivosti treće zemlje nisu istovjetni, Komisija predmetnim izdavateljima može dopustiti da nastave primjenjivati te računovodstvene standarde u odgovarajućem prijelaznom razdoblju.

U kontekstu trećeg podstavka, Komisija delegiranim aktima donesenima u skladu s člankom 27. stavcima 2.a, 2.b i 2.c i podložno uvjetima utvrđenima u člancima 27.a i 27.b donosi i mjere za uspostavljanje općih kriterija ekvivalentnosti za računovodstvene standarde i standarde izvještavanja o održivosti koji su relevantni za izdavatelje iz više od jedne zemlje.”;

- (4) umeće se sljedeći članak 28.d:

„Članak 28.d

ESMA-ine smjernice

Nakon savjetovanja s Europskom agencijom za okoliš i Agencijom Europske unije za temeljna prava ESMA objavljuje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe 1095/2010 o nadzoru izvještavanja o održivosti koji provode nadležna nacionalna tijela.”.

Članak 3.

Izmjene Direktive 2006/43/EZ

Direktiva 2006/43/EZ mijenja se kako slijedi:

- (1) članak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 1.*

Predmet

Ovom se Direktivom utvrđuju pravila o zakonskoj reviziji godišnjih i konsolidiranih financijskih izvještaja i provjeri godišnjeg i konsolidiranog izvještaja o održivosti kad ih obavlja ovlaštenu revizor ili revizorsko društvo koje obavlja zakonsku reviziju financijskih izvještaja.”;

- (2) članak 2. mijenja se kako slijedi:

- (a) točke 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„2. „ovlaštenu revizor” znači fizička osoba kojoj je u skladu s ovom Direktivom izdano odobrenje nadležnih tijela države članice za obavljanje zakonskih revizija i postupaka provjere izvještaja o održivosti;

3. „revizorsko društvo” znači pravna osoba ili neki drugi subjekt, bez obzira na njegov pravni oblik, kojem je u skladu s ovom Direktivom izdano odobrenje nadležnih tijela države članice za obavljanje zakonskih revizija i postupaka provjere izvještaja o održivosti.”;

- (b) dodaju se sljedeće točke 21. i 22.:

„21. „izvještaj o održivosti” znači izvještaj o održivosti kako je definiran u članku 2. točki 18. Direktive 2013/34/EU;

22. „provjera izvještaja o održivosti” znači mišljenje ovlaštenog revizora ili revizorskog društva izneseno u skladu s člankom 34. stavkom 1. drugim podstavkom točkom (aa) i člankom 34. stavkom 2. Direktive 2013/34/EU.”;

- (3) članci 6. i 7. zamjenjuju se sljedećim:

„Članak 6.

Obrazovne kvalifikacije

Ne dovodeći u pitanje odredbe članka 11., fizičkoj osobi može se odobriti obavljanje zakonske revizije i postupka provjere izvještaja o održivosti samo ako je stekla stupanj obrazovanja potreban za upis na sveučilište ili ekvivalentnu razinu obrazovanja, a zatim završila tečaj teorijskog osposobljavanja i praktično osposobljavanje i položila stručni ispit koji odgovara završnom ispitu na sveučilištu ili ekvivalentnoj razini ispita, a koji je organizirala ili koji priznaje predmetna država članica.

Nadležna tijela iz članka 32. međusobno surađuju kako bi se postigla konvergencija zahtjeva iz ovog članka. Pri takvoj suradnji nadležna tijela uzimaju u obzir promjene u obavljanju revizije i revizorskoj struci, a osobito konvergenciju koja je u struci već postignuta. Ako se takva konvergencija odnosi na zakonsku reviziju i provjeru izvještaja o održivosti subjekata od javnog interesa, surađuju s Odborom europskih tijela za nadzor revizije (CEAOB) i nadležnim tijelima iz članka 20. Uredbe (EU) br. 537/2014.

Članak 7.

Stručni ispit

Stručni ispit iz članka 6. jamči potrebnu razinu teorijskog znanja o područjima relevantnima za zakonsku reviziju i provjeru izvještaja o održivosti te sposobnost primjene tog znanja u praksi. Barem dio tog ispita provodi se u pisanom obliku.”;

(4) članak 8. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) umeće se sljedeća točka (bb):

„(bb) pravne propise i standarde vezane uz pripremu godišnjeg i konsolidiranog izvještaja o održivosti;”;

(b) umeće se sljedeća točka (cc):

„(cc) standarde izvještavanja o održivosti;”;

(c) umeće se sljedeća točka (dd):

„(dd) analizu održivosti;”;

(d) umeće se sljedeća točka (ff):

„(ff) postupke temeljite analize pitanja održivosti;”;

(e) umeće se sljedeća točka (ii):

„ii. standarde provjere održivosti iz članka 26.a;”;

(f) točka (h) zamjenjuje se sljedećim:

„(h) pravne propise i profesionalne standarde koji se odnose na zakonsku reviziju i provjeru izvještaja o održivosti te ovlaštene revizore;”;

(5) u članku 10. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Da bi se osigurala sposobnost primjene teorijskog znanja u praksi, što se provjerava na ispitu, polaznik mora završiti najmanje trogodišnje praktično osposobljavanje, među ostalim za poslove revizije godišnjih financijskih izvještaja, konsolidiranih financijskih izvještaja ili sličnih financijskih izvještaja i provjere godišnjih i konsolidiranih izvještaja o održivosti. Najmanje dvije trećine tog praktičnog osposobljavanja provodi se kod ovlaštenog revizora ili u revizorskom društvu ovlaštenom u bilo kojoj državi članici.”;

(6) u članku 11. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:
„(a) da je 15 godina radila u struci, što joj je omogućilo da stekne dovoljno iskustva u području financija, prava, računovodstva i izvještavanja o održivosti te da je položila stručni ispit iz članka 7. ili”;

(7) u članku 14. stavku 2. treći podstavak zamjenjuje se sljedećim:
„Provjera osposobljenosti provodi se na jednom od jezika dopuštenih jezičnim propisima koji se primjenjuju u predmetnoj državi članici domaćinu. Provjerava se samo odgovarajuće znanje ovlaštenog revizora o zakonima i propisima te države članice domaćina u mjeri u kojoj je ono relevantno za zakonske revizije i postupke provjere izvještaja o održivosti.”;

(8) umeće se sljedeći članak 14.a:

„Članak 14.a

Ovlašteni revizori odobreni ili priznati prije 1. siječnja 2023.

Države članice osiguravaju da se na ovlaštene revizore kojima je izdano odobrenje za rad ili su priznati za obavljanje zakonskih revizija prije 1. siječnja 2023. ne primjenjuju zahtjevi iz članka 6., 7., 10., 11. i 14. ove Direktive.

Države članice osiguravaju da ovlašteni revizori kojima je odobrenje za rad izdano prije 1. siječnja 2023. steknu potrebno znanje o izvještavanju o održivosti i provjeri izvještaja o održivosti primjenom zahtjeva za stalno obrazovanje iz članka 13.”;

(9) članak 24.b mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice dužne su pobrinuti se da revizorsko društvo koje obavlja zakonsku reviziju i provjeru izvještaja o održivosti imenuje najmanje jednog glavnog partnera za reviziju. Revizorsko društvo glavnom partneru ili partnerima za reviziju stavlja na raspolaganje dostatne resurse i osoblje potrebne stručnosti i vještina za primjereno obavljanje svojih dužnosti.

Osiguranje kvalitete revizije, neovisnost i stručnost glavni su kriteriji na temelju kojih revizorsko društvo bira glavnog partnera ili partnere za reviziju. Glavni partner ili partneri za reviziju aktivno sudjeluju u obavljanju zakonske revizije i provjere izvještaja o održivosti.”;

(b) umeće se sljedeći stavak 2.a:

„2.a Pri provjeri izvještaja o održivosti ovlašteni revizor dužan je posvetiti dovoljno vremena svojem angažmanu i angažirati dovoljno resursa koji će mu omogućiti da primjereno obavlja svoje dužnosti.”;

(c) u stavku 4. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) naknade zaračunate za usluge zakonske revizije, provjeru izvještaja o održivosti te naknade zaračunate za druge usluge svakoj financijskoj godini.”;

(d) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Ovlašteni revizor ili revizorsko društvo otvaraju revizorski spis za svaku zakonsku reviziju. Revizorski spis prema potrebi uključuje i informacije o provjeri izvještaja o održivosti.”;

(10) članak 25. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 25.

Revizorske naknade

Države članice dužne su uvesti primjerena pravila kojima se osigurava da naknade za zakonske revizije i provjeru izvještaja o održivosti:

- (a) ne ovise dodatnim uslugama koje se pružaju subjektu koji je predmet revizije i da te dodatne usluge ne budu osnova za utvrđivanje tih naknada;
- (b) ne budu ničim uvjetovane.”;

(11) umeće se sljedeći članak 25.b:

„Članak 25.b

Profesionalna etika, neovisnost, objektivnost, povjerljivost i službena tajna pri provjeri izvještaja o održivosti

Zahtjevi iz članka od 21. do 24.a koji se odnose na zakonsku reviziju financijskih izvještaja primjenjuju se na provjeru izvještaja o održivosti.”;

(12) umeće se sljedeći članak 26.a:

„Članak 26.a

Standardi provjere izvještaja o održivosti

1. Države članice dužne su propisati da ovlaštene revizori i revizorska društva obavljaju provjeru izvještaja o održivosti u skladu sa standardima provjere koje Komisija donese u skladu sa stavkom 2.

Države članice primjenjuju nacionalne standarde, postupke ili zahtjeve za provjeru dok Komisija ne donese standard provjere kojim se uređuje isto pitanje.

Države članice dostavljaju Komisiji postupke ili zahtjeve u pogledu provjere najmanje tri mjeseca prije njihova stupanja na snagu.

2. Komisija se ovlašćuje da delegiranim aktima u skladu s člankom 48.a donese standarde provjere iz stavka 1. kako bi utvrdila postupke koje je revizor dužan provoditi kako bi donio zaključke o provjeri izvještaja o održivosti, uključujući planiranje postupka, razmatranje rizika i odgovor na rizike, i vrste zaključaka koje treba uključiti u revizorski izvještaj.

Komisija može donijeti standarde provjere samo ako za njih vrijedi sljedeće:

- (a) razvijeni su u odgovarajućem propisnom postupku, uz javni nadzor i transparentnost;
- (b) visokom razinom vjerodostojnosti i kvalitete pridonose godišnjem ili konsolidiranom izvještavanju o održivosti;
- (c) pridonose javnom dobru Unije.

3. Kad Komisija donese standarde za razumnu provjeru, mišljenje iz članka 34. stavka 1. drugog podstavka točke (aa) Direktive 2013/34/EU temelji se na postupku razumne provjere.”;

(13) umeće se sljedeći članak 27.a:

„Članak 27.a

Provjera konsolidiranog izvještaja o održivosti

Zahtjevi iz članka 27. koji se odnose na reviziju konsolidiranih financijskih izvještaja primjenjuju se *mutatis mutandis* na provjeru konsolidiranog izvještaja o održivosti.”;

(14) članak 28. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Ovlašteni revizor (ili revizori) ili revizorsko društvo (ili društva) u revizorskom izvješću predstavljaju rezultate zakonske revizije i, ako je primjenjivo, provjere izvještaja o održivosti. Izvještaj se sastavlja u skladu sa zahtjevima revizorskih standarda koje je donijela Unija ili predmetna država članica, kako je navedeno u članku 26., i sa zahtjevima standarda provjere koje je donijela Komisija ili predmetna država članica, kako je navedeno u članku 26.a.”;

(b) stavak 2. mijenja se kako slijedi:

i. umeće se sljedeća točka (aa):

„(aa) mora se navesti godišnji ili konsolidirani izvještaj o održivosti te datum i razdoblje na koje se odnosi i utvrditi okvir izvještavanja o održivosti koji je primijenjen pri njihovu sastavljanju.”;

ii. umeće se sljedeća točka (bb):

„(bb) mora sadržavati opis područja primjene provjere izvještaja o održivosti u kojem se utvrđuju barem standardi provjere u skladu s kojima je provedena provjera izvještaja o održivosti.”;

(c) u stavku 2. točka (e) zamjenjuje se sljedećim:

„(e) mora sadržavati mišljenja i izjavu na temelju poslova obavljenih za vrijeme revizije, iz članka 34. stavka 1. drugog podstavka Direktive 2013/34/EU, ako je primjenjivo.”;

(d) u stavku 3. dodaje se sljedeći podstavak:

„Zahtjevi iz prvog podstavka koji se odnose na zakonsku reviziju primjenjuju se na provjeru izvještaja o održivosti.”;

(e) u stavku 4. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Ovlašteni revizor potpisuje i datira revizorsko izvješće. Ako revizorsko društvo obavlja zakonsku reviziju i, ako je primjenjivo, provjeru izvještaja o održivosti, revizorsko izvješće potpisuje barem ovlašteni revizor (ili revizori) koji obavlja zakonsku reviziju i provjeru izvještaja o održivosti u ime revizorskog društva. Ako posao istodobno obavlja više ovlaštenih revizora ili revizorskog društva, revizorsko izvješće potpisuju svi ovlašteni revizori ili barem ovlašteni revizori koji su obavili zakonsku reviziju i provjeru izvještaja o održivosti u ime svakog revizorskog društva. U iznimnim slučajevima države članice mogu predvidjeti da se takav potpis (ili potpisi) ne mora biti otkriven javnosti ako bi takvo otkrivanje moglo prouzročiti neposrednu i značajnu prijetnju osobnoj sigurnosti bilo koje osobe.”;

(f) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Izvještaj ovlaštenog revizora ili revizorskog društva o konsolidiranim financijskim izvještajima i, ako je primjenjivo, o konsolidiranom izvještaju o održivosti mora biti u skladu sa zahtjevima iz stavaka od 1. do 4. Pri izvještavanju o usklađenosti izvještaja posloводства i financijskih izvještaja

kako je propisano u stavku 2. točki (e), ovlaštenu revizor ili revizorsko društvo uzimaju u obzir konsolidirane financijske izvještaje i konsolidirani izvještaj posloводства. Ako su godišnji financijski izvještaji matičnog društva priloženi konsolidiranim financijskim izvještajima, izvještaji ovlaštenih revizora ili revizorskih društava, koji su obvezni na temelju ovog članka, mogu se kombinirati.”;

(15) članak 29. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. točka (d) zamjenjuje se sljedećim:

„(d) osobe koje provode ispitivanje osiguranja kvalitete posjeduju odgovarajuću stručnu naobrazbu i relevantno iskustvo na poslovima zakonske revizije i financijskog izvještavanja, provjere izvještaja o održivosti i izvještavanja o održivosti, i posebno su osposobljene za poslove provjere osiguranja kvalitete;

(b) u stavku 1. točka (h) zamjenjuje se sljedećim:

„(h) provjere osiguranja kvalitete provode se na temelju analize rizika, a u slučaju ovlaštenih revizora i revizorskih društava koji obavljaju zakonske revizije kako je definirano u članku 2. stavku 1. točki (a) i, ovisno o slučaju, postupke provjere izvještaja o održivosti, provode se najmanje svakih šest godina;”;

(c) u stavku 2. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) nadzornici posjeduju odgovarajuću stručnu naobrazbu i relevantno iskustvo na poslovima zakonske revizije i financijskog izvještavanja, provjere izvještaja o održivosti i izvještavanja o održivosti, kao i posebno osposobljavanje za poslove provjere osiguranja kvalitete;

(16) umeće se sljedeći članak 30.g:

„Članak 30.g

Ispitni postupci i sankcije u pogledu provjere izvještavanja o održivosti

Zahtjevi iz članka od 30. do 30.f koji se odnose na zakonsku reviziju financijskih izvještaja primjenjuju se na provjeru izvještaja o održivosti.”;

(17) umeće se sljedeći članak 36.a:

„Članak 36.a

Javni nadzor i regulatorni aranžmani među državama članicama u pogledu provjere izvještaja o održivosti

Zahtjevi iz članka 32., 33., 34. i 36. koji se odnose na zakonsku reviziju financijskih izvještaja primjenjuju se *mutatis mutandis* na provjeru izvještaja o održivosti.”;

(18) umeće se sljedeći članak 38.a:

„Članak 38.a

Postavljanje i razrješavanje u pogledu provjere izvještaja o održivosti

Zahtjevi iz članka 37. i 38. koji se odnose na zakonsku reviziju financijskih izvještaja primjenjuju se na provjeru izvještaja o održivosti.”;

(19) u članku 39. stavku 6. točke od (a) do (e) zamjenjuju se sljedećim:

„(a) informira upravno ili nadzorno tijelo subjekta koji je predmet revizije o ishodu zakonske revizije i ishodu provjere izvještaja o održivosti te objašnjava na koji su način zakonska revizija i provjera izvještaja o održivosti pridonijele integritetu financijskog izvještavanja i izvještavanja o održivosti te koja je bila uloga revizorskog odbora u tom postupku;

(b) prati postupak financijskog izvještavanja i izvještavanja o održivosti, uključujući postupak digitalnog izvještavanja iz članka 19.d i postupak koji provodi poduzeće radi utvrđivanja informacija o kojima izvještava prema standardima donesenima u skladu s člankom 19.b Direktive 2013/34/EU i daje preporuke ili prijedloge za osiguravanje njegova integriteta;

(c) prati djelotvornost unutarnjih sustava kontrole kvalitete i upravljanja rizicima poduzeća te, ako je to primjenjivo, njegovu unutarnju reviziju, u pogledu financijskog izvještavanja i izvještavanja o održivosti subjekta koji je predmet revizije, uključujući digitalno izvještavanje iz članka 19.d, bez narušavanja svoje neovisnosti;

(d) prati zakonsku reviziju godišnjih i konsolidiranih financijskih izvještaja i provjere godišnjeg i konsolidiranog izvještaja o održivosti, a posebno njezino obavljanje, uzimajući u obzir sve nalaze i zaključke nadležnog tijela u skladu s člankom 26. stavkom 6. Uredbe (EU) br. 537/2014;

(e) ispituje i prati neovisnost ovlaštenih revizora ili revizorskih društava u skladu s člancima 22., 22.a, 22.b, 24.a, 24.b i 25.b ove Direktive te člankom 6. Uredbe (EU) br. 537/2014, a posebno prikladnost pružanja nerevizorskih usluga subjektu koji je predmet revizije u skladu s člankom 5. te uredbe;”;

(20) članak 45. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Nadležna tijela države članice dužna su, u skladu s člancima 15., 16. i 17., registrirati svakog revizora i revizorsko tijelo iz trećih zemalja ako taj revizor ili revizorsko tijelo iz trećih zemalja dostavlja revizorsko izvješće o godišnjim ili konsolidiranim financijskim izvještajima i, ovisno o slučaju, o godišnjim ili konsolidiranim izvještajima o održivosti poduzeća s poslovnim nastanom izvan Unije, a čiji su prenosivi vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu te države članice u smislu članka 4. stavka 1. točke 14. Direktive 2004/39/EZ, osim ako predmetno poduzeće izdaje isključivo dužničke vrijednosne papire na koje se primjenjuje jedno od sljedećeg:

(a) uvršteni su za trgovanje na uređenom tržištu kapitala u državi članici u smislu članka 2. stavka 1. točke (c) Direktive 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća*¹⁹ prije 31. prosinca 2010. s denominacijom po jedinici od najmanje 50 000 EUR na dan izdavanja ili, u slučaju dužničkih vrijednosnih papira u drugoj valuti, čiji je ekvivalent, na dan izdavanja, najmanje 50 000 EUR;

(b) uvršteni su za trgovanje na uređenom tržištu kapitala u državi članici u smislu članka 2. stavka 1. točke (c) Direktive 2004/109/EZ od 31. prosinca 2010. s denominacijom po jedinici od najmanje 100 000 EUR na dan izdavanja ili, u slučaju dužničkih vrijednosnih papira u drugoj valuti, čiji je ekvivalent, na dan izdavanja, najmanje 100 000 EUR.”;

(b) u stavku 5. umeće se sljedeća točka (dd):

„(dd) provjera godišnjeg ili konsolidiranog izvještaja o održivosti iz stavka 1. ovog članka obavlja se u skladu sa standardima provjere, kako su navedeni u članku 26., te zahtjevima iz članaka 22., 22.b, 25. i 25.b.”;

(c) stavak 5.a zamjenjuje se sljedećim:

„5.a Država članica može registrirati revizora iz treće zemlje samo ako ta soba ispunjava zahtjeve iz stavka 5. točaka (c), (d), (dd) i (e).

*¹⁹ Direktiva 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2004. o usklađivanju zahtjeva za transparentnošću u vezi s informacijama o izdavateljima čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu i o izmjeni Direktive 2001/34/EZ (SL L 390, 31.12.2004., str. 38.).”;

(21) članak 48.a mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 2. dodaje se sljedeći podstavak:

„Ovlašt za donošenje delegiranih akata iz članka 26.a stavka 2. dodjeljuje se Komisiji na neodređeno vrijeme.”;

(b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 26. stavka 3., članka 26.a stavka 2., članka 45. stavka 6., članka 46. stavka 2. i članka 47. stavka 3. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji datum naveden u toj odluci. To ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.”;

(c) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Delegirani akt donesen na temelju članka 26. stavka 3., članka 26.a stavka 2., članka 45. stavka 6., članka 46. stavka 2. i članka 47. stavka 3. stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od četiri mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.”.

Članak 4.

Izmjene Uredbe (EU) br. 537/2014

Uredba (EU) br. 537/2014 mijenja se kako slijedi:

(22) članak 5. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:

i. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„1. Ovlašteni revizor ili revizorsko društvo koje obavlja zakonsku reviziju i, ako je primjenjivo, provjeru izvještaja o održivosti subjekta od javnog interesa ili svi članovi mreže kojoj ovlaštteni revizor ili revizorsko društvo pripada, ne smiju izravno ili neizravno subjektu koji je predmet revizije, njegovu

matičnom društvu ili društvima koja su pod njegovom kontrolom u Uniji pružati zabranjene nerevizorske usluge:

(a) u vremenu od početka razdoblja koje je predmet revizije do izdavanja revizorskog izvješća; i

(b) u financijskoj godini koja prethodi razdoblju iz točke (a) u vezi s uslugama iz drugog podstavka točke (e).”;

ii. u drugom podstavku dodaje se sljedeća točka (l):

„(l) savjetodavne usluge za sastavljanje izvještaja o održivosti kad ovlašteni revizor ili revizorsko društvo obavlja provjeru izvještaja o održivosti.”;

(b) dodaje se sljedeći stavak 6.:

„6. Stavci 4. i 5. koji se odnose na zakonsku reviziju financijskih izvještaja primjenjuju se na provjeru izvještaja o održivosti, ako je primjenjivo.”;

(23) u članku 14. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) prihode od nerevizorskih usluga koje nisu usluge iz članka 5. stavka 1. utvrđene propisima Unije ili nacionalnim zakonodavstvom, pri čemu se navode prihodi od provjere izvještaja o održivosti; i”.

Članak 5.

Prenošenje

1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s člancima od 1. do 3. ove Direktive do 1. prosinca 2022. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Države članice dužne su pobrinuti se da se odredbe iz prvog podstavka primjenjuju za financijske godine koje počinju 1. siječnja 2023. ili nakon tog datuma.

Kad države članice donesu te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 6.

Datum primjene članka 4.

Članak 4. ove Direktive primjenjuje se na financijske godine koje počinju 1. siječnja 2023. ili nakon tog datuma.

Članak 7.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 8.
Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama. Međutim, članak 4. u cijelosti je obvezujući i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu,

Za Europski parlament
Predsjednik

Za Vijeće
Predsjednik